

T.C.
ADALET
BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ
BAŞKANLIĞI

Y
A
R
G
I
M
E
V
Z
U
A
T
I
B
Ü
L
T
E
N
İ

B
Y
ü
l
t
e
n
i
n
d
K
ı
ğ
a
p
s
a
T

Sayı
305

İ
Ç
İ
N
D
E
K
İ
L
E
R
-
1
-
2
-
D
-
İ
-
Ana
y
a
s
a
n
ı
n
9
2
n
c
i
v
e
l
l
7
n
c
i
M

adeleriUyarincaHükümetinVerimesineDair2762006Hari

hves76SayııBMM-Karari(R·G·29Haziran2006|26213)
- GümrükVer

g
i
l
e
r
i
n
d
e
n
M
u
a
f
i
y
e
t
v
e
i
s
t
i
s
n
a
I
a
n
i
n
a
c
a
k
H
a
l
l
e
r
H
a
k
i
n
d
a
K
a
r
a
r
d
a
D

i
s
i
k
l
i
k
Y
a
p
i
l
n
a
s
i
n
a
D
a
i
r
2
0
0
6
/
1
0
4
8
7
S
a
y
i
l
i
B
a
k
a
n
l
a
r
K
u
r
u
l
u
K
a
r
a

-
Mal

r
l
(
R
:
G
.
2
1
H
a
z
i
r
a
n
2
0
0
6
|
2
6
2
0
5
)
v
e
H
i
n
m
e
t
e
r
e
U
v
g
u
l
a
n
a
c
a
k
K
a
t
n

D
a
r
r
e
f
e
r
e
n
c
e
s
|
Q
u
a
r
t
e
r
l
y
r
e
v
i
e
w
|
O
r
i
g
i
n
a
l
a
r
t
i
c
l
e
s
|
I
n
t
e
r
n
e
t
|
S
p
i
t
i
n
e
l
i
s
k
i
n
2
0
0
6
/
1
0
6
6
2
0
S
a
v
e
t
h
e

[k](#)
[a](#)
[n](#)
[l](#)
[a](#)
[r](#)
[K](#)
[u](#)
[r](#)
[u](#)
[l](#)
[u](#)
[K](#)
[a](#)
[r](#)
[r](#)
[l](#)
[\(](#)
[R](#)
[.](#)
[G](#)
[.](#)
[8](#)
[I](#)
[n](#)
[n](#)
[u](#)
[z](#)
[2](#)
[0](#)
[0](#)
[6](#)
[-](#)
[2](#)
[6](#)
[2](#)
[2](#)
[2](#)
[\)](#)
- [Adal](#)
[e](#)
[t](#)
[B](#)
[a](#)
[k](#)
[a](#)
[n](#)
[l](#)
[i](#)
[n](#)
[ç](#)

[a](#)
[n](#)
[2](#)
[A](#)
[d](#)
[e](#)
[t](#)
[A](#)
[t](#)
[a](#)
[m](#)
[a](#)
[K](#)
[a](#)
[r](#)
[r](#)
[l](#)
[\(](#)
[R](#)
[.](#)
[G](#)
[.](#)
[2](#)
[1](#)
[H](#)
[a](#)
[z](#)
[i](#)
[r](#)
[a](#)
[n](#)
[2](#)
[0](#)
[0](#)
[6](#)
[-](#)
[2](#)
[6](#)
[2](#)
[2](#)
[0](#)
[5](#)
[\)](#)
- [İçsl](#)
[e](#)
[r](#)
[i](#)
[B](#)
[a](#)
[k](#)
[a](#)
[n](#)
[l](#)
[i](#)
[n](#)
[ç](#)

[İ](#)[n](#)[d](#)[a](#)[n](#)[2](#)[A](#)[d](#)[e](#)[t](#)[S](#)[i](#)[n](#)[i](#)[r](#)[i](#)[l](#)[e](#)[s](#)[p](#)[i](#)[t](#)[K](#)[a](#)[r](#)[a](#)[r](#)[l](#)[\(](#)[R](#)[G](#)[H](#)[Z](#)[i](#)[r](#)[a](#)[n](#)[2](#)[0](#)[0](#)[6](#)[-](#)[2](#)[6](#)[2](#)[0](#)[4](#)[\)](#)
- [İçişl](#)
[e](#)
[r](#)

[i](#)[B](#)[a](#)[k](#)[a](#)[n](#)[i](#)[l](#)[e](#)[s](#)[i](#)[n](#)[d](#)[a](#)[n](#)[S](#)[i](#)[n](#)[i](#)[r](#)[i](#)[l](#)[e](#)[s](#)[p](#)[i](#)[t](#)[K](#)[a](#)[r](#)[a](#)[r](#)[l](#)[\(](#)[R](#)[G](#)[S](#)[H](#)[Z](#)[i](#)[r](#)[a](#)[n](#)[2](#)[0](#)[0](#)[6](#)[-](#)[2](#)[6](#)[2](#)[1](#)[9](#)[\)](#)
- [65](#)
[Y](#)

[a](#)
[s](#)
[i](#)
[n](#)
[i](#)
[D](#)
[o](#)
[l](#)
[d](#)
[u](#)
[r](#)
[m](#)
[u](#)
[s](#)
[M](#)
[u](#)
[h](#)
[t](#)
[a](#)
[c](#)
[C](#)
[ü](#)
[c](#)
[s](#)
[ü](#)
[z](#)
[v](#)
[e](#)
[K](#)
[i](#)
[m](#)
[s](#)
[e](#)
[s](#)
[i](#)
[n](#)
[I](#)
[ü](#)
[r](#)
[k](#)
[Y](#)
[a](#)
[t](#)
[a](#)
[n](#)
[d](#)
[a](#)
[s](#)
[l](#)
[a](#)
[r](#)
[i](#)
[l](#)
[e](#)

[Ö](#)
[z](#)
[ü](#)
[r](#)
[l](#)
[ü](#)
[v](#)
[e](#)
[M](#)
[u](#)
[h](#)
[t](#)
[a](#)
[c](#)
[I](#)
[ü](#)
[r](#)
[k](#)
[Y](#)
[a](#)
[t](#)
[a](#)
[n](#)
[d](#)
[a](#)
[s](#)
[l](#)
[a](#)
[r](#)
[i](#)
[n](#)
[a](#)
[A](#)
[y](#)
[l](#)
[i](#)
[k](#)
[B](#)
[a](#)
[g](#)
[l](#)
[a](#)
[n](#)
[n](#)
[a](#)
[s](#)
[I](#)
[H](#)
[a](#)
[k](#)
[i](#)
[n](#)
[d](#)
[a](#)
[Y](#)

- Res

Önemelek (R.G. 20 Haziran 2006 - 26204)

mlî istatistiklerde Yeri

izliliği ve GİZLİ Yeri GİZLİ ve İLİSKİN UNSURLARIN HAKKINDA

- Nif

U.S. YANLI - YÖNETİM İNİN
NİTİMELİK (R.G. 2006)
HAZİRAN 2006
26204)

YÜRÜRLÜKTE
KALDIRILMAMASINDA
DAİR YÖNETİMELİK (R.G. 28)
HAZİRAN 2006

-
Cevr

1
2
6
2
1
2
)
e
v
e
Q
r
m
a
n
B
a
k
a
n
l
i
n
c
a
n
2
8
7
2
S
a
v
I
C
e
v
r
e
K
a
n
u
n
U
v
a
r
i
n

c
a
v
e
r
i
l
e
c
e
k
i
d
a
r
i
P
a
r
a
Q
e
n
l
a
r
i
n
a
i
l
i
s
k
i
n
C
e
n
e
l
e
e
D
e
l
e
i
s
i
k
l
i
k
Y
a

0
6
)
Basb
a
k
a
n
h
k
t
a
n
K
u
k
v
e
K
i
v
a
f
e
t
K
o
n
u
i
u
r
2
0
0
6
/
1
4
S
a
y
u
i
G
e
n
e
l
e

0
6
)
Basb
a
k
a
n
h
k
t
a
n
K
u
k
v
e
K
i
v
a
f
e
t
K
o
n
u
i
u
r
2
0
0
6
/
1
4
S
a
y
u
i
G
e
n
e
l
e

- Basb

(
R
.
G
.
2
4
H
a
z
i
r
a
n
2
0
0
6
-
2
6
2
0
8
)

a
k
a
n
l
i
k
t
a
n
“
Ö
z
ü
r
l
ü
i
s
t
i
h
d
a
n
”
K
o
n

- Basb

ü
l
ü
2
0
0
6
/
1
5
S
a
y
ı
1
G
e
n
e
l
e
s
e
(
R
.
G
.
2
4
H
a
z
i
r
a
n
2
0
0
6
-
2
6
2
0
8
)

a
k
a
n
l
i

k
t
a
n
g
-
K
a
m
u
K
u
r
u
m
-
v
e
K
u
r
u
l
u
s
l
a
r
i
n
a
A
i
S
o
s
y
a
l
I
e
s
i
s
l
e
r
d
e
n
S
e
h
i
Y
a

k
i
n
l
a
r
i
l
i
e
G
a
n
i
e
r
H
a
r
p
v
e
V
a
n
i
f
e
M
a
l
u
l
e
r
i
v
e
Y
a
k
i
n
l
a
r
i
n
i
n
Y
a
r
a
r

a
y
l
a
r
i
n
a
i
l
s
k
i
n
A
t
a
n
a
K
a
r
a
r
n
a
n
e
s
i
(
1
3
6
2
0
0
6
/
3
6
7
)
(
R
:
G
:
2
8
H
a
z

i
r
a
n
2
0
0
6
-
2
6
2
1
2
)
-
Kart
a
l
A
d
li
Y
a
r
g
l
A
d
a
y
1
9
7
9
2
5
H
Y
E
p
O
n
d
e
n
i
r
:
i
n
A
t
a
n

nasionalistik karantina (R.G. Haziran 2006 - 2012)
Savunma

kiler ve Savunma Kurulu (Maddesi) Genel Yürürlükleri

e
S
ü
r
r
e
l
e
r
i
n
i
A
l
d
i
k
l
a
r
i
A
y
l
k
t
a
N
i
s
a
n
2
0
0
6
D
ö
n
e
m
i
S
o
n
u
n
a
K
a
d
e
r
B
i
t
i

r
e
n
A
d
l
i
Y
a
r
g
i
H
â
k
i
m
C
u
m
h
u
r
i
y
e
t
B
a
s
s
a
v
c
i
v
e
S
a
v
c
u
l
a
r
i
l
e
i
d
a
r
î
Y
a
r

g
1 H
â k
i m
l e
r i
n i
n A
d l
a r
i n
l B
e l
i r
t i
r L
i s
t e
l e
r (R
· G
· 2
1 H
a z
i r
a n
2 0
0 6
-

2
6
2
0
5
)
- Yarg
it
a y
2
r H
u k
u k
D a
i r
e s
i n
d e
n l
A d
e t
K a
r a
r (R
· G
· 2
8 H
a z
i r
a n
2 0

062212)
- [Yüksek Seksiyon Kurulunun 227 Nolu Kararı \(RG 29 Haziran](#)

n20062213)
- [Askeri Yüksek Seksiyon Kurulunun 227 Nolu Kararı \(RG 29 Haziran](#)

- Mali

Sevyele Bakanlık (R.C. 11 Temmuz 2006 | 226215))

Sevyele Bakanlık (R.C. 22 Haziran 2006 | 2

Sevyele Bakanlık (R.C. 22 Haziran 2006 | 2

6
2
0
6
)
- Mali y e B a k a n H e r e n d a n M i l i t e r i k G e n e r a l S i r i o N i c o l a s Y u e n . R

G
·
2
2
H
a
z
i
r
a
n
2
0
0
6
|
2
6
2
0
6
)
- Gim r i k M i l i t e r i s a r i H e r e n d a n G e n e r a l S i r i o N i c o l a s Y u e n . R

[e](#)
[r](#)
[k](#)
[e](#)
[n](#)
[B](#)
[a](#)
[n](#)
[k](#)
[a](#)
[s](#)
[i](#)
[n](#)
[d](#)
[a](#)
[n](#)
[K](#)
[r](#)
[e](#)
[d](#)
[i](#)
[K](#)
[a](#)
[r](#)
[t](#)
[i](#)
[s](#)
[l](#)
[e](#)
[m](#)
[l](#)
[e](#)
[r](#)
[i](#)
[n](#)
[d](#)
[e](#)
[U](#)
[y](#)
[g](#)
[u](#)
[l](#)
[l](#)
[a](#)
[n](#)
[a](#)
[c](#)
[a](#)
[k](#)
[A](#)
[z](#)
[a](#)
[m](#)
[i](#)
[F](#)
[a](#)

[i](#)
[n](#)
[O](#)
[r](#)
[a](#)
[n](#)
[l](#)
[a](#)
[r](#)
[i](#)
[H](#)
[a](#)
[k](#)
[i](#)
[n](#)
[d](#)
[a](#)
[i](#)
[l](#)
[e](#)
[b](#)
[l](#)
[i](#)
[s](#)
[e](#)
[d](#)
[e](#)
[D](#)
[i](#)
[s](#)
[i](#)
[k](#)
[k](#)
[l](#)
[i](#)
[k](#)
[Y](#)
[a](#)
[p](#)
[u](#)
[n](#)
[a](#)
[s](#)
[i](#)
[n](#)
[a](#)
[D](#)
[a](#)
[i](#)
[r](#)
[i](#)
[H](#)
[e](#)
[b](#)
[l](#)
[i](#)
[s](#)
[e](#)
[S](#)

Gim

2006/2007
R. G. H. a. n. i. r. a. n. 2006-2007
)

r. i. k. M. i. s. t. e. s. a. r. i. i. n. d. a. n.

2006/2007
R. G. H. a. n. i. r. a. n. 2006-2007
)

r. i. k. M. i. s. t. e. s. a. r. i. i. n. d. a. n.

- [Adal](#) e t B a k a n l i g e i n d a n i l i a n (R . G . 2 8 H a z i r a n 2 0 0 6)

- [Adal](#) e t B a k a n l i g e i n d a n i l i a n (R . G . 2 9 H a z i r a n 2 0 0 6)

- Adal e t B a k a n l i n d a n i l i a n (R . G . 1 1 e n n u n 2 2 0 0 6 | 2 6 2 1 6)
- Adal e t B

- Idari v e M a l i s l e r D a i r e
a k a n l i n d a n i l i a n (R . G . 2 1 e n n u n 2 2 0 0 6 | 2 6 2 1 6)

- Huk
u
k
i
s
i

s
i
B
a
s
k
a
n
l
i
g
i
n
d
a
n
M
i
s
a
f
i
r
h
a
n
e
Ü
c
r
e
t
e
r
i
”
K
o
n
u
l
u
D
u
y
u
r
u

- Huk
u
k
i
s
i

e
r
i
G
e
n
e
l
M
ü
c
r
i
l
i
g
i
n
d
e
n
ü
n
ü
D
u
y
u
r
u

ri C e n e l l M ü d ü r l l ü g ü n d e n " A n k a r a A ç i k C e z a i n f a z K u r u m u i s y u r d u M ü

ri C e n e l l M ü d ü r l l ü g ü n d e n " A n k a r a A ç i k C e z a i n f a z K u r u m u i s y u r d u M ü

Z
e
r
r
i
n
e
v
e
Y
a
s
H
a
d
d
i
n
d
e
n
E
m
e
k
l
i
y
e
A
y
r
ı
l
a
n
H
â
k
i
m
-
v
e
S
a
v
c
ı
l
a
r
a
A
i
l
i
s
t

e

 [İçindekilere dön](#)

**Kanun
lar**

**KURUM
LAR
VERGİS
İ
KANUN
U**

**Kanun
No. 5520**

**Kabul
Tarihi :
13/6/200
6**

**BİRİ
NCİ
KISIM
Müke
llefiyet**

BİRİNCİ BÖLÜM Konu ve Mükellefler

Verginin konusu

MADDE 1- (1) Aşağıda sayılan kurumların kazançları, kurumlar vergisine tâbidir:

- Sermaye şirketleri.
- Kooperatifler.
- İktisadî kamu kuruluşları.
- Dernek veya vakıflara ait iktisadî işletmeler.
- İş ortaklıkları.

(2) Kurum kazancı, gelir vergisinin konusuna giren gelir unsurlarından oluşur.

Mükellefler

MADDE 2- (1) Sermaye şirketleri: 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu hükümlerine göre kurulmuş olan anonim, limited ve sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketler ile benzer nitelikteki yabancı kurumlar sermaye şirkettir. Bu Kanunun uygulanmasında, Sermaye Piyasası Kurulunun düzenleme ve denetimine tâbi fonlar ile bu fonlara benzer yabancı fonlar sermaye şirketi sayılır.

(2) Kooperatifler: 24/4/1969 tarihli ve 1163 sayılı Kooperatifler Kanununa veya özel kanunlarına göre kurulan kooperatifler ile benzer nitelikteki yabancı kooperatifleri ifade eder.

(3) İktisadî kamu kuruluşları: Devlete, il özel idarelerine, belediyelere, diğer kamu idarelerine ve kuruluşlarına ait veya bağlı olup, faaliyetleri devamlı bulunan ve birinci ve ikinci fıkralar dışında kalan ticarî, sınaî ve ziraî işletmeler iktisadî kamu kuruluşudur.

(4) Yabancı devletlere, yabancı kamu idare ve kuruluşlarına ait veya bağlı olup, bu maddenin birinci ve ikinci fıkraları dışında kalan ticarî, sınaî ve ziraî işletmeler, iktisadî kamu kuruluşu gibi değerlendirilir.

(5) Dernek veya vakıflara ait iktisadî işletmeler: Dernek veya vakıflara ait veya bağlı olup faaliyetleri devamlı bulunan ve bu maddenin birinci ve ikinci fıkraları dışında kalan ticarî, sınaî ve ziraî işletmeler ile benzer nitelikteki yabancı işletmeler, dernek veya vakıfların iktisadî işletmeleridir. Bu Kanunun uygulanmasında sendikalar dernek; cemaatler ise vakıf sayılır.

(6) İktisadî kamu kuruluşları ile dernek veya vakıflara ait iktisadî işletmelerin kazanç amacı gütmemeleri, faaliyetlerinin kanunla verilmiş görevler arasında bulunması, tüzel kişiliklerinin olmaması, bağımsız muhasebelerinin ve kendilerine ayrılmış sermayelerinin veya iş yerlerinin bulunmaması mükellefiyetlerini etkilemez. Mal veya hizmet bedelinin sadece maliyeti karşılayacak kadar olması, kâr edilmemesi

veya
kârın
kuruluş
amaçların
a tahsis
edilmesi
bunların
iktisadî
niteliğini
değiştirm
ez.

(7) İş
ortaklıkla
rı:

Yukarıda
ki
fıkralarda
yazılı
kurumları
n kendi
aralarında
a veya
şahıs

ortaklıkla
rı ya da
gerçek
kişilerle,
belli bir
işin

birlikte
yapılmas
ını

ortaklaşa
yüklenme
k ve
kazancını
paylaşma
k

amacıyla
kurduklar
ı

ortaklıkla
rdan bu
şekilde
mükellefi
yet tesis
edilmesin
i talep
edenler iş
ortaklıkla
rıdır.

Bunların
tüzel

kişiliklerinin olmaması mükellefiyetlerini etkilemez.

Tam ve dar mükellefiyet

MADDE 3- (1) Tam mükellefiyet: Kanunun 1 inci maddesinde sayılı kurumlardan kanunî veya iş merkezi Türkiye'de bulunanlar, gerek Türkiye içinde gerekse Türkiye dışında elde ettikleri kazançların tamamı üzerinden vergilendirilirler.

(2) Dar mükellefiyet: Kanunun 1 inci maddesinde sayılı kurumlardan kanunî ve iş merkezlerinin her ikisi de Türkiye'de bulunmayanlar, sadece Türkiye'de elde ettikleri kazançları üzerinden vergilendirilirler.

(3) Dar mükellefiyette kurum kazancı, aşağıdaki kazanç ve iratlardan oluşur:

a) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine uygun Türkiye'de iş yeri olan veya daimî temsilci bulunduran yabancı kurumlar tarafından bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden elde edilen ticarî kazançlar (Bu şartları taşısalar bile kurumların ihraç edilmek üzere Türkiye'de satın aldıkları malları Türkiye'de satmaksızın yabancı ülkelere göndermelerinden doğan kazançlar, Türkiye'de elde edilmiş sayılmaz. Türkiye'de satmaktan maksat, alıcı veya satıcının ya da her ikisinin Türkiye'de olması veya satış sözleşmesinin Türkiye'de yapılmasıdır.).

b) Türkiye'de bulunan ziraî işletmeden elde edilen kazançlar.

c) Türkiye'de elde edilen serbest meslek kazançları.

ç) Taşınır ve taşınmazlar ile hakların Türkiye'de kiralanmasından elde edilen iratlar.

d) Türkiye'de elde edilen menkul sermaye iratları.

e) Türkiye'de elde edilen diğer kazanç ve iratlar.

(4) Bu maddede belirtilen kazanç veya iratlar ile gelir unsurlarının Türkiye'de elde edilmesi ve Türkiye'de daimî temsilci bulundurulması konularında, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun ilgili hükümleri uygulanır.

(5) Kanunî merkez: Vergiye tâbi kurumların kuruluş kanunlarında, tüzüklerinde, ana statülerinde veya sözleşmelerinde gösterilen merkezdir.

(6) İş merkezi: İş bakımından işlemlerin fiilen toplandığı ve yönetildiği merkezdir.

İKİNCİ BÖLÜM

Muafiyet ve İstisnalar

Muafiyetler

MADDE 4- (1) Aşağıda sayılan kurumlar, kurumlar vergisinden muaftır:

a)
Kamu
idare ve
kuruluşla
rı
tarafında
n tarım
ve
hayvancıl
ığı,
bilimi,
fennî ve
güzel
sanatları
öğretmek
, yaymak,
geliştirm
ek ve
teşvik
etmek
amacıyla
işletilen
okullar,
okul
atölyeleri
,
konservat
uvarlar,
kütüphan
eler,
tiyatrolar,
müzeler,
sergiler,
numune
fidanlıkla
rı, tohum
ve
hayvan
geliştirm
e ve
üretme
istasyonl
arı, yarış
yerleri,
kitap,
gazete,
dergi
yayınevle
ri ve
benzeri
kuruluşla
r.

b)
Kamu
idare ve

kuruluşları tarafından genel insan ve hayvan sağlığını korumak ve tedavi amacıyla işletilen hastane, klinik, dispanser, sanatoryum, huzurevi, çocuk bakımevi, hayvan hastanesi ve dispanseri, hayvan bakımevi, veteriner bakteriyoloji, seroloji, distofajin kuruluşları ve benzeri kuruluşlar.

c) Kamu idare ve kuruluşları tarafından sosyal amaçlarla işletilen şefkat, rehin ve yardım sandıkları, sosyal yardım kurumları, yoksul aşevleri, ceza ve infaz kurumları ile tutukevlerine ait işyurtları, darülaceze atölyeleri, öğrenci yurtları, pansiyonları ve benzeri kuruluşlar.

ç) Kamu idare ve kuruluşları tarafından yetkili idarî makamların izniyle açılan yerel, ulusal veya uluslararası nitelikteki sergiler, fuarlar ve panayırklar.

d) Genel yönetim kapsamındaki kamu idarelerine ait olup sadece kamu görevlilerine hizmet veren, kâr amacı gütmeyen ve üçüncü kişilere kiralanmayan kreş ve konukevleri ile askerî kışlalardaki kantinler.

e) Kanunla kurulan emekli ve yardım sandıkları ile sosyal güvenlik kurumları.

f) Yaptıkları iş veya hizmet karşılığında resim ve harç alan kamu kuruluşları.

g) Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ile Özelleştirme Fonu, Toplu Konut İdaresi Başkanlığı ve Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü.

h) Kuruluşlarındaki amaca uygun işlerle sınırlı olmak şartıyla, Darphane ve Damga Matbaası Genel Müdürlüğü ile askerî fabrika ve atölyeler.

ı) İl özel idareleri, belediyeler ve köyler ile bunların oluşturdukları birlikler veya bunlara bağlı kuruluşlar tarafından işletilen;

1) Kanal, boru ve benzeri yollarla dağıtım yapan su işletmeleri,

2) Belediye sınırları içinde faaliyette bulunan yolcu taşıma işletmeleri,

3) Kesim, taşıma ve muhafaza işleriyle sınırlı olmak üzere mezbahalar.

i) Köyler veya köy birlikleri tarafından köylünün genel ve ortak ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla işletilen hamam, çamaşırhane, değirmen, soğuk hava deposu ve bağlı oldukları il sınırı içinde faaliyette bulunmaları şartıyla yolcu taşıma işletmeleri ile köylere veya köy birliklerine ait tarım işletmeleri.

j) Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ile özerk spor federasyonlarına tescil edilmiş spor kulüplerinin idman ve spor faaliyetlerinde bulunan iktisadî işletmeleri ile sadece idman ve spor faaliyetlerinde bulunan anonim şirketler.

k) Tüketim ve taşımacılık kooperatifleri hariç olmak üzere, ana sözleşmelerinde sermaye üzerinden kazanç dağıtılmaması, yönetim kurulu

başkan ve üyelerine kazanç üzerinden pay verilmemesi, yedek akçelerin ortaklara dağıtılmaması ve sadece ortaklarla iş görülmesine (Yapı kooperatiflerinin kendilerine ait arsalarını kat karşılığı vererek her bir hisse için bir iş yeri veya konut elde etmeleri ortak dışı işlem sayılmaz.) ilişkin hükümler bulunup, bu hükümlere fiilen uyan kooperatifler ile bu kayıt ve şartlara ek olarak kuruluşundan inşaatın bitim tarihine kadar yönetim

ve denetim kurullarında, söz konusu inşaat işlerini kısmen veya tamamen üstlenen gerçek kişilerle tüzel kişi temsilcilerine veya Kanunun 13 üncü maddesine göre bunlarla ilişkili olduğu kabul edilen kişilere veya yukarıda sayılanlarla işçi ve işveren ilişkisi içinde bulunanlara yer vermeyen ve yapı ruhsatı ile arsa tapusu kooperatif tüzel kişiliği adına tescil edilmiş olan yapı kooperatifleri.

1) Yabancı ülkeler veya uluslararası finans kuruluşları ile yapılan malî ve teknik işbirliği anlaşmaları çerçevesinde yalnızca küçük ve orta ölçekli işletmelere kredi teminatı sağlamak üzere kurulmuş olup, bu faaliyetlerinden elde ettikleri kazançları teminat sorumluluk fonlarına ekleyen ve sahip oldukları fonları ortaklarına dağıtmaksızın küçük ve orta ölçekli işletmelere kredi sağlayan banka ve kuruluşlara yatıran kurumlar.

m) Münhasıran bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlar (Bunların vergi muafiyetinden yararlanmasına ve muafiyetlerinin kaybedilmesine ilişkin şartlar Maliye Bakanlığınca belirlenir.).

n) Organize sanayi bölgeleri ile küçük sanayi sitelerinin alt yapılarını hazırlamak ve buralarda faaliyette bulunanların; arsa, elektrik, gaz, buhar ve su gibi ortak ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kamu kurumları ve kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerce birlikte oluşturulan ve kazancının tamamını bu yerlerin ortak ihtiyaçlarının karşılanmasında kullanan iktisadî işletmeler.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûller Maliye Bakanlığınca belirlenir.

İstisnalar

MADDE 5- (1) Aşağıda belirtilen kazançlar, kurumlar vergisinden müstesnadır:

a) Kurumların;

1) Tam mükellefiyete tâbi başka bir kurumun sermayesine katılmaları nedeniyle elde ettikleri kazançlar (Fonların katılma belgeleri ile yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde edilen kâr payları hariç),

2) Tam mükellefiyete tâbi başka bir kurumun kârına katılma imkânı veren kurucu senetleri ile diğer intifa senetlerinden elde ettikleri kâr payları.

b) Kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan anonim ve limited şirket niteliğindeki şirketlerin sermayesine iştirak eden kurumların, bu iştiraklerinden elde ettikleri aşağıdaki şartları taşıyan iştirak kazançları;

1) İştirak payını elinde tutan şirketin, yurt dışı iştirakin ödenmiş sermayesinin en az % 10'una sahip olması,

2) Kazancın elde edildiği tarih itibarıyla iştirak payının kesintisiz olarak en az bir yıl süreyle elde

tutulması (Rüçhan hakkı kullanılmak suretiyle veya yurt dışı iştirakin iç kaynaklarından yapılan sermaye artırımları nedeniyle elde edilen iştirak payları için sahip olunan eski iştirak paylarının elde edilme tarihi esas alınır.),

3) Yurt dışı iştirak kazancının kâr payı dağıtımına kaynak olan kazançlar üzerinden ödenen vergiler dahil iştirak edilen kurumun faaliyette bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az %

15 oranında gelir ve kurumlar vergisi benzeri toplam vergi yükü taşıması; iştirak edilen şirketin esas faaliyet konusunun, finansal kiralama dahil finansman temini veya sigorta hizmetlerinin sunulması ya da menkul kıymet yatırımı olması durumunda, iştirak edilen kurumun faaliyette bulunduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az Türkiye'de uygulanan kurumlar vergisi oranında gelir ve kurumlar vergisi benzeri toplam vergi yükü taşıması,

4) İştirak kazancının, elde edildiği hesap dönemine ilişkin kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihe kadar Türkiye'ye transfer edilmesi.

Yurt dışındaki inşaat, onarım, montaj işleri ve teknik hizmetlerin yapılabilmesi için ilgili ülke mevzuatına göre ayrı bir şirket kurulmasının zorunlu olduğu durumlarda, özel amaç için kurulduğunun ana sözleşmelerinde belirtilmesi ve fiilen bu amaç dışında faaliyetinin bulunmaması şartıyla, söz konusu şirketlere iştirak edilmesinden elde edilen kazançlar için bu bentte belirtilen şartlar aranmaz.

Bu bent uyarınca vergi yükü, kanunî veya iş merkezinin bulunduğu ülkede ilgili dönemde tahakkuk eden ve kâr payı dağıtımına kaynak olan kazançlar üzerinden ödenen vergiler dahil olmak üzere toplam gelir ve kurumlar vergisi benzeri verginin, bu dönemde elde edilen toplam dağıtılabilir kurum kazancı ile tahakkuk eden gelir ve kurumlar vergisi toplamına oranlanması suretiyle tespit edilir.

c) Kazancın elde edildiği tarih itibarıyla aralıksız en az bir yıl süreyle nakit varlıklar dışında kalan aktif toplamının % 75 veya daha fazlası, kanunî veya iş merkezi Türkiye'de bulunmayan anonim veya limited şirket niteliğindeki şirketlerin her birinin sermayesine en az % 10 oranında iştiraktan oluşan tam mükellefiyete tâbi anonim şirketlerin, en az iki tam yıl süreyle aktiflerinde yer alan yurt dışı iştirak hisselerinin elden çıkarılmasından doğan kurum kazançları.

ç) Anonim şirketlerin kuruluşlarında veya sermayelerini artırdıkları sırada çıkardıkları payların bedelinin itibarî değeri aşan kısmı.

d) Türkiye'de kurulu;

1) Menkul kıymetler yatırım fonları veya ortaklıklarının portföy işletmeciliğinden doğan kazançları,

2) Portföyü Türkiye'de kurulu borsalarda işlem gören altın ve kıymetli madenlere dayalı yatırım fonları veya ortaklıklarının portföy işletmeciliğinden doğan kazançları,

3) Girişim sermayesi yatırım fonları veya ortaklıklarının kazançları,

4) Gayrimenkul yatırım fonları veya ortaklıklarının kazançları,

5) Emeklilik yatırım fonlarının kazançları,

6) Konut finansmanı fonları ile varlık finansmanı fonlarının kazançları.

e) Kurumların, en az iki tam yıl süreyle aktiflerinde yer alan taşınmazlar ve iştirak hisseleri ile aynı süreyle sahip oldukları kurucu senetleri, intifa senetleri ve rüçhan

haklarının satışından doğan kazançların % 75'lik kısmı.

Bu istisna, satışın yapıldığı dönemde uygulanır ve satış kazancının istisnadan yararlanan kısmı satışın yapıldığı yılı izleyen beşinci yılın sonuna kadar pasifte özel bir fon hesabında tutulur. Ancak satış bedelinin, satışın yapıldığı yılı izleyen ikinci takvim yılının sonuna kadar tahsil edilmesi şarttır. Bu süre içinde tahsil edilmeyen satış bedeline isabet eden istisna nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler ziyaa uğramış sayılır.

İstisna edilen kazançtan beş yıl içinde sermayeye ilave dışında herhangi bir şekilde başka bir hesaba nakledilen veya işletmeden çekilen ya da dar mükellef kurumlarca ana merkeze aktarılan kısım için uygulanan istisna dolayısıyla zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler ziyaa uğramış sayılır. Aynı süre içinde işletmenin tasfiyesi (bu Kanuna göre yapılan devir ve bölünmeler hariç) halinde de bu hüküm uygulanır.

Bedelsiz olarak veya rüçhan hakkı kullanılmak suretiyle itibarî değeriyle elde edilen hisse senetlerinin elde edilme tarihi olarak, sahip olunan eski hisse senetlerinin elde edilme tarihi esas alınır.

Devir veya bölünme suretiyle devralınan taşınmazlar, iştirak hisseleri, kurucu senetleri ve intifa senetleri ile rüçhan haklarının satışında iki yıllık sürenin hesabında, devir olunan veya bölünen kurumda geçen süreler de dikkate alınır.

Menkul kıymet veya taşınmaz ticareti ve kiralanmasıyla uğraşan kurumların bu amaçla ellerinde bulundurdukları değerlerin satışından elde ettikleri kazançlar istisna kapsamı dışındadır.

f) Bankalara borçları nedeniyle kanunî takibe alınmış veya Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna borçlu durumda olan kurumlar ile bunların kefillerinin ve ipotek verenlerin sahip oldukları taşınmazlar, iştirak hisseleri, kurucu senetleri ve intifa senetleri ile rüçhan haklarının, bu borçlara karşılık bankalara veya bu Fona devrinden sağlanan hasılatın bu borçların tasfiyesinde kullanılan kısmına isabet eden kazançların tamamı ile bankaların bu şekilde elde ettikleri söz konusu kıymetlerin satışından doğan kazançların %75'lik kısmı.

g) Kurumların yurt dışında bulunan iş yerleri veya daimî temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri aşağıdaki şartları taşıyan kurum kazançları;

1) Bu kazançların, doğduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az % 15 oranında gelir ve kurumlar vergisi benzeri toplam vergi yükü taşıması,

2) Kazançların elde edildiği hesap dönemine ilişkin yıllık kurumlar vergisi beyannamesinin verilmesi gereken tarihe kadar Türkiye'ye transfer

edilmiş olması,

3)

Ana faaliyet konusu, finansal kiralama dahil finansman temini, sigorta hizmetlerinin sunulması veya menkul kıymet yatırımı olan kurumlar da, bu kazançların doğduğu ülke vergi kanunları uyarınca en az Türkiye'de uygulanan kurumlar vergisi oranında gelir ve kurumlar vergisi benzeri toplam vergi yükü taşıması.

Bu bent uyarınca toplam vergi yükü,

birinci fıkranın (b) bendindeki tanıma göre tespit edilir.

h) Yurt dışında yapılan inşaat, onarım, montaj işleri ile teknik hizmetlerden sağlanarak Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettirilen kazançlar.

1) Okul öncesi eğitim, ilköğretim, özel eğitim ve orta öğretim özel okulları ile Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara veya kamu yararına çalışan derneklere bağlı rehabilitasyon merkezlerinin işletilmesinden, ilgili Bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye Bakanlığının belirleyeceği usûller çerçevesinde beş hesap dönemi itibarıyla elde edilen kazançlar (İstisna, belirtilen okulların ve rehabilitasyon merkezlerinin faaliyete geçtiği hesap döneminden itibaren başlar.).

i) Kooperatif ortaklarının yönetim gideri karşılığı olarak ödedikleri paralardan harcanmayarak iade edilen kısımlar ile aşağıda belirtilen kooperatiflerin ortakları için;

1) Tüketim kooperatiflerinde, ortakların kişisel ve ailevî gıda ve giyecek ihtiyaçlarını karşılamak için satın aldıkları malların değerine,

2) Üretim kooperatiflerinde, ortakların üreterek kooperatife sattıkları veya kooperatiften üretim faaliyetinde kullanmak üzere satın aldıkları malların değerine,

3) Kredi kooperatiflerinde, ortakların kullandıkları kredilere, göre hesapladıkları risturnlar.

Bu risturnların ortaklara dağıtımı, kâr dağıtımı sayılmaz. Risturnun nakden veya aynı değerde mal ile ödenmesi istisnanın uygulanmasına engel değildir.

Ortaklardan başka kimselerle yapılan işlemlerden doğan kazançlar ile ortaklarla ortaklık statüsü dışında yapılan işlemlerden doğan kazançlar hakkında risturnlara ilişkin istisna hükmü uygulanmaz. Bunların genel kazançtan ayrılmasında, ortaklarla yapılan iş hacminin genel iş hacmine olan oranı esas alınır.

(2) Bu maddedeki istisnaların uygulanmasına ilişkin usûlleri tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(3) İştirak hisseleri alımıyla ilgili finansman giderleri hariç olmak üzere, kurumların kurumlar vergisinden istisna edilen kazançlarına ilişkin giderlerinin veya istisna kapsamındaki faaliyetlerinden doğan zararlarının, istisna dışı kurum kazancından indirilmesi kabul edilmez.

İKİNCİ KISIM

Tam Mükellefiyet Esasında Verginin Tarhı ve Ödenmesi

BİRİNCİ BÖLÜM

Matrahın Tayini

Safî kurum kazancı
MADDE 6- (1)
Kurumlar vergisi, mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri safî kurum kazancı üzerinden hesaplanır.

(2)
Safî kurum kazancının tespitinde, Gelir Vergisi Kanununun ticarî kazanç hakkında ki hükümleri uygulanır. Ziraî faaliyetle uğraşan kurumlarının bu faaliyetinden doğan kazançlarının tespitinde, Gelir Vergisi Kanununun

un 59 uncu maddesinin son fıkraya hükmü de dikkate alınır.

Kontrol edilen yabancı kurum kazancı

MADDE 7- (1) Tam mükellef gerçek kişi ve kurumların doğrudan veya dolaylı olarak ayrı ayrı ya da birlikte sermayesinin, kâr payının veya oy kullanma hakkının en az % 50'sine sahip olmak suretiyle kontrol ettikleri yurt dışı iştiraklerinin kurum kazançları, dağıtılın veya dağıtılmasın aşağıdaki şartların birlikte gerçekleşmesi halinde, Türkiye'de kurumlar vergisine tâbidir:

a) İştirakin toplam gayrisafî hasılatının % 25 veya fazlasının faaliyet ile orantılı sermaye, organizasyon ve eleman istihdamı suretiyle yürütülen ticarî, ziraî veya serbest meslek faaliyeti dışındaki faiz, kâr payı, kira, lisans ücreti, menkul kıymet satış geliri gibi pasif nitelikli gelirlere oluşması.

b) Yurt dışındaki iştirakin ticarî bilanço kârı üzerinden % 10'dan az oranda gelir ve kurumlar vergisi benzeri toplam vergi yükü taşınması.

c) Yurt dışında kurulu iştirakin ilgili yıldaki toplam gayrisafî hasılatının 100.000 YTL karşılığı yabancı parayı geçmesi.

(2) Birinci fıkrada yer alan toplam vergi yükü, Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendindeki tanıma göre tespit edilir.

(3) Kontrol oranı olarak, ilgili hesap dönemi içinde herhangi bir tarihte sahip olunan en yüksek oran dikkate alınır.

(4) Birinci fıkradaki şartların gerçekleşmesi durumunda yurt dışında kurulu iştirakin elde etmiş olduğu kâr, yurt dışı iştirakin hesap döneminin kapandığı ayı içeren hesap dönemi itibarıyla tam mükellef kurumların, kurumlar vergisi matrahına hisseleri oranında dahil edilir.

(5) Bu maddeye göre Türkiye'de vergilenmiş kazancın yurt dışındaki kurum tarafından sonradan dağıtılması durumunda, elde edilen kâr paylarının vergilenmemiş kısmı kurumlar vergisine tâbi tutulur.

İndirilecek giderler

MADDE 8- (1) Ticarî kazanç gibi hesaplanan kurum kazancının tespitinde, mükellefler aşağıdaki giderleri de ayrıca hasılatından indirebilirler:

a) Menkul kıymet ihraç giderleri.

b) Kuruluş ve örgütlenme giderleri.

c) Genel kurul toplantıları için yapılan giderler ile birleşme, devir, bölünme, fesih ve tasfiye giderleri.

ç) Sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketlerde komandite ortağın kâr payı.

d) Katılım bankalarının katılma hesabı karşılığında ödenen kâr payları.

e)
Sigorta
ve
reassürans
şirketleri
nde
bilanço
gününde
hükmü
devam
eden
sigorta
sözleşmel
erine ait
olup,
aşağıda
belirtilen
teknik
karşılıklar;
r;

1)
Muallak
hasar ve
tazminat
karşılıkları;
tahakkuk
etmiş ve
hesaben
tespit
edilmiş
hasar ve
tazminat
bedelleri
veya bu
hesap
yapılma
mıssa
hasar ve
tazminatı
n ve
bunlarla
ilgili tüm
masraflar
ın
tahmini
değerleri
ile
gerçekleş
miş,
ancak
rapor
edilmemiş
hasar ve
tazminat

bedelleri ve bunlara ilişkin masraflardan, reasürör payı düşüldükten sonra kalan tutar ile saklama payına isabet eden muallak hasar karşılığı yeterlilik farklarından oluşur.

2) Kazanılmamış prim karşılıkları; yürürlükte bulunan sigorta sözleşmeleri için tahakkuk etmiş primlerden, komisyonlar düşüldükten sonra kalan tutarın gün esasına göre bilânço gününden sonraya sarkan kısmından, aynı esasa göre hesaplanan reasürör payının düşülmesinden sonra kalan tutardır. Ancak bu tutar, nakliyat emtia sigortalarında, yıllık primin komisyon düşüldükten sonraki tutarından şirketlerin kendi saklama paylarında kalanının % 25'ini geçemez. Kazanılmamış prim karşılığının gün esasına göre hesaplanması mümkün olmayan reasürans ve retrosezyon işlemlerinde 1/8 yöntemi uygulanabilir.

3) Hayat sigortalarında matematik karşılıklar, her sözleşme üzerinden ayrı ayrı hesaplanır. Karşılıkların, gelirleri vergiden istisna edilmiş olan menkul kıymetlere yatırılan kısma ait faiz ve kâr payları, giderler arasında gösterilemez.

4) Deprem hasar karşılıkları; yangın ve mühendislik sigorta branşlarında verilen deprem teminatı karşılığında alınan ve şirketlerin kendi saklama paylarında kalan primlerin 21/12/1959 tarihli ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanununun 25 inci maddesi uyarınca hesaplanan kısmı ile önceki hesap dönemlerinde ayrılan karşılıkların yatırıldığı fonların gelirleri toplamından oluşur. Deprem hasar karşılığı hesabına intikal ettirilen primler, bu Kanunun uygulamasında kazanılmamış prim karşılığı hesaplamasına konu edilmez.

5) Bir bilânço döneminde ayrılan sigorta teknik karşılıkları, ertesi bilânço döneminde aynen kâra eklenir.

Zarar mahsubu

MADDE 9- (1) Kurumlar vergisi matrahının tespitinde, kurumlar vergisi beyannamesinde her yıla ilişkin tutarlar ayrı ayrı gösterilmek şartıyla aşağıda belirtilen zararlar indirim konusu yapılır:

a) Beş yıldan fazla nakledilmemek şartıyla geçmiş yılların beyannamelerinde yer alan zararlar.

Kanunun 20 nci maddesinin birinci fıkrası çerçevesinde devralınan kurumların devir tarihi itibarıyla öz sermaye tutarını geçmeyen zararları ile 20 nci maddenin ikinci fıkrası kapsamında gerçekleştirilen tam bölünme işlemi sonucu bölünen kurumdaki öz sermayesinin devralınan tutarını geçmeyen ve devralınan kıymetle orantılı zararların indirilmesinde aşağıdaki şartlar ayrıca aranır:

1)
Son beş yıla ilişkin kurumlar vergisi beyannamelerinin kanunî süresinde verilmiş olması.

2)
Devralınan kurumun faaliyetine devir veya bölünmenin meydana geldiği hesap dönemin den itibaren en az beş yıl süreyle devam edilmesi.

Bu şartların ihlâli halinde, zarar mahsupları nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler için vergi ziyat doğmuş sayılır.

b)
Türkiye'de kurumlar vergisind

en istisna edilen kazançlarla ilgili olanlar hariç olmak üzere, beş yıldan fazla nakledilmemek şartıyla yurt dışı faaliyetlerden doğan zararlar;

1) Faaliyette bulunulan ülkenin vergi kanunlarına göre beyan edilen vergi matrahlarının zarar dahil, her yıl o ülke mevzuatına göre denetim yetkisi verilen kuruluşlarca rapora bağlanması,

2) Bu raporun aslı ile tercüme edilmiş bir örneğinin Türkiye'deki ilgili vergi dairesine ibrazı, halinde indirim konusu yapılır.

Denetim kuruluşlarınca hazırlanacak raporun ekinde yer alan vergi beyanlarının, bilanço ve gelir tablosunun, o ülkedeki yetkili malî makamlarca onaylanması zorunludur. Faaliyette bulunulan ülkede denetim kuruluşu olmaması halinde, her yıla ait vergi beyannamesinin, o ülke yetkili makamlarından alınan birer örneğinin mahallindeki Türk elçilik ve konsoloslukları, yoksa orada Türk menfaatlerini koruyan ülkenin aynı mahiyetteki temsilcilerine onaylatılarak, aslının ve tercüme edilmiş bir örneğinin ilgili vergi dairesine ibrazı yeterlidir.

Türkiye'de indirim konusu yapılan yurt dışı zararın, ilgili ülkede de mahsup edilmesi veya gider yazılması halinde, Türkiye'deki beyannameye dahil edilecek yurt dışı kazanç, mahsup veya gider yazılmadan önceki tutardır.

(2) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûlleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Diğer indirimler

MADDE 10- (1) Kurumlar vergisi matrahının tespitinde; kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla, kurum kazancından sırasıyla aşağıdaki indirimler yapılır:

a) Mükelleflerin, işletmeleri bünyesinde gerçekleştirdikleri münhasıran yeni teknoloji ve bilgi arayışına yönelik araştırma ve geliştirme harcamaları tutarının % 40'ı oranında hesaplanacak "Ar-Ge indirimi".

Araştırma ve geliştirme faaliyetleri ile doğrudan ilişkili olmayan giderlerden ve tamamen araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde kullanılmayan amortisman tâbi iktisadî kıymetler için hesaplanan amortisman tutarlarından verilen paylar üzerinden Ar-Ge indirimi hesaplanmaz. Matrahın yetersiz olması nedeniyle ilgili dönemde indirim konusu yapılamayan tutar, sonraki hesap dönemlerine devreder. Ar-Ge indiriminden yararlanılacak harcamaların kapsamını ve uygulamadan yararlanılabilmesi için gerekli belgeler ile usûlleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

b) 21/5/1986 tarihli ve 3289 sayılı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun ile 17/6/1992 tarihli ve 3813

sayılı
Türkiye
Futbol
Federasy
onu
Kuruluş
ve
Görevleri
Hakkında
Kanun
kapsamın
da
yapılan
sponsorlu
k
harcamal
arının
sözü
edilen
kanunlar
uyarınca
tespit
edilen
amatör
spor
dalları
için
tamamı,
profesyo
nel spor
dalları
için %
50'si.
c)
Genel ve
özel
bütçeli
kamu
idarelerin
e, il özel
idarelerin
e,
belediyel
ere ve
köylere,
Bakanlar
Kurulunc
a vergi
muafiyeti
tanınan
vakıflara
ve kamu
yararına
çalışan
dernekler

ile bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetinde bulunan kurum ve kuruluşlara makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımların toplamının o yıla ait kurum kazancının % 5'ine kadar olan kısmı.

ç) (c) bendinde sayılan kamu kurum ve kuruluşlarına bağışlanan okul, sağlık tesisi, 100 yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde 50 yatak) kapasitesinden az olmamak kaydıyla öğrenci yurdu ile çocuk yuvası, yetiştirme yurdu, huzurevi ve bakım ve rehabilitasyon merkezi inşası dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşası için bu kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdî ve aynı bağış ve yardımların tamamı.

d) Genel ve özel bütçeli kamu idareleri, il özel idareleri, belediyeler ve köyler, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ve kamu yararına çalışan dernekler ile bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetinde bulunan kurum ve kuruluşlar tarafından yapılan veya Kültür ve Turizm Bakanlığınca desteklenen ya da desteklenmesi uygun görülen;

1) Kültür ve sanat faaliyetlerine ilişkin ticarî olmayan ulusal veya uluslararası organizasyonların gerçekleştirilmesine,

2) Ülkemizin uygarlık birikiminin kültürü, sanatı, tarihi, edebiyatı, mimarîsi ve somut olmayan kültürel mirası ile ilgili veya ülke tanıtımına yönelik kitap, katalog, broşür, film, kaset, CD ve DVD gibi manyetik, elektronik ve bilişim teknolojisi yoluyla üretilenler de dahil olmak üzere görsel, işitsel veya basılı materyallerin hazırlanması, bunlarla ilgili derleme ve araştırmaların yayınlanması, yurt içinde ve yurt dışında dağıtım ve tanıtımının sağlanmasına,

3) Yazma ve nadir eserlerin korunması ve elektronik ortama aktarılması ile bu eserlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı koleksiyonuna kazandırılmasına,

4) 21/7/1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamındaki taşınmaz kültür varlıklarının bakımı, onarımı, yaşatılması, rölöve, restorasyon, restitüsyon projeleri yapılması ve nakil işlerine,

5) Kurtarma kazıları, bilimsel kazı çalışmaları ve yüzey araştırmalarına,

6) Yurt dışındaki taşınmaz Türk kültür varlıklarının yerinde korunması veya ülkemize ait kültür varlıklarının Türkiye'ye getirilmesi çalışmalarına,

7) Kültür envanterinin oluşturulması çalışmalarına,

8) Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamındaki taşınır kültür varlıkları ile

güzel sanatlar, çağdaş ve geleneksel sanatları alanların daki ürün ve eserlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı koleksiyonuna kazandırılması ve güvenlikerinin sağlanmasına,

9) Somut olmayan kültürel miras, güzel sanatlar, sinema, çağdaş ve geleneksel sanatları alanların daki üretim ve faaliyetlerle ilgili bu alanlarda araştırma, eğitim veya uygulama merkezleri, atölye, stüdyo ve film platosu kurulması, bakım ve onarımı,

her türlü araç ve teçhizatının tedariki ile film yapımına,

10) Kütüphane, müze, sanat galerisi ve kültür merkezi ile sinema, tiyatro, opera, bale ve konser gibi kültür ve sanat faaliyetlerinin sergilendiği tesislerin yapımı, onarımı veya modernizasyon çalışmalarına,

ilişkin harcamalar ile makbuz karşılığı yapılan bağış ve yardımların % 100'ü. Bakanlar Kurulu, bölgeler ve faaliyet türleri itibarıyla bu oranı, yarısına kadar indirmeye veya kanunî seviyesine kadar getirmeye yetkilidir.

e) Bakanlar Kurulunca yardım kararı alınan doğal afetler dolayısıyla Başbakanlık aracılığı ile makbuz karşılığı yapılan aynî ve nakdî bağışların tamamı.

(2) Bağış ve yardımların nakden yapılmaması halinde, bağışlanan veya yardımın konusunu oluşturan mal veya hakkın maliyet bedeli veya kayıtlı değeri, bu değer mevcut değilse Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre takdir komisyonlarınca tespit edilecek değeri esas alınır.

(3) Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûlleri belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Kabul edilmeyen indirimler

MADDE 11- (1) Kurum kazancının tespitinde aşağıdaki indirimlerin yapılması kabul edilmez:

a) Öz sermaye üzerinden ödenen veya hesaplanan faizler.

b) Örtülü sermaye üzerinden ödenen veya hesaplanan faiz, kur farkları ve benzeri giderler.

c) Transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü olarak dağıtılan kazançlar.

ç) Her ne şekilde ve ne isimle olursa olsun ayrılan yedek akçeler (Türk Ticaret Kanununa, kurumların kuruluş kanunlarına, tüzüklerine, ana statülerine veya sözleşmelerine göre safî kazançlardan ayırdıkları tüm yedek akçeler ile Bankacılık Kanununa göre bankaların ayırdıkları genel karşılıklar dahil).

d) Bu Kanuna göre hesaplanan kurumlar vergisi ile her türlü para cezaları, vergi cezaları, 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre ödenen cezalar, gecikme zamları ve faizler ile Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre ödenen gecikme faizleri.

e) Kanunlarla veya kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tespit edilen hadler saklı kalmak kaydıyla, menkul kıymetlerin itibarî değerlerinin altında ihracından doğan zararlar ile bu menkul kıymetlere ilişkin olarak ödenen komisyonlar ve benzeri her türlü giderler.

f) Kiralama yoluyla edinilen veya işletmede kayıtlı olan; yat, kotra, tekne, sürat teknesi gibi motorlu deniz taşıtları ile uçak, helikopter gibi

hava taşıtlarından işletmenin esas faaliyet konusu ile ilgili olmayanların giderleri ve amortismanları.

g) Sözleşmelerde ceza şartı olarak konulan tazminatlar hariç olmak üzere kurumun kendisinin, ortaklarının, yöneticilerinin ve çalışanlarının suçlarından doğan maddî ve manevî zarar tazminat giderleri.

h) Basın yoluyla işlenen fiillerden veya radyo ve televizyondan yayınlarından doğacak maddî ve

manevî zararlardan dolayı ödenen tazminat giderleri.

1) Her türlü alkol ve alkollü içkiler ile tütün ve tütün mamullerine ait ilan ve reklam giderlerinin % 50'si. Bakanlar Kurulu bu oranı % 100'e kadar artırmaya veya sifıra kadar indirmeye yetkilidir.

Örtülü sermaye

MADDE 12- (1) Kurumların, ortaklarından veya ortaklarla ilişkili olan kişilerden doğrudan veya dolaylı olarak temin ederek işletmede kullandıkları borçların, hesap dönemi içinde herhangi bir tarihte kurumun öz sermayesinin üç katını aşan kısmı, ilgili hesap dönemi için örtülü sermaye sayılır.

(2) Yukarıda belirtilen karşılaştırma sırasında, sadece ilişkili şirketlere finansman temin eden kredi şirketlerinden yapılan borçlanmalar hariç olmak üzere, ana faaliyet konusuna uygun olarak faaliyette bulunan ve ortak veya ortakla ilişkili kişi sayılan banka veya benzeri kredi kurumlarından yapılan borçlanmalar % 50 oranında dikkate alınır.

(3) Bu maddenin uygulanmasında;

a) Ortakla ilişkili kişi, ortağın doğrudan veya dolaylı olarak en az % 10 oranında ortağı olduğu veya en az bu oranda oy veya kâr payı hakkına sahip olduğu bir kurumu ya da doğrudan veya dolaylı olarak, ortağın veya ortakla ilişkili bu kurumun sermayesinin, oy veya kâr payı hakkına sahip hisselerinin en az % 10'unu elinde bulunduran bir gerçek kişi veya kurumu,

b) Öz sermaye, kurumun Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit edilmiş hesap dönemi başındaki öz sermayesini, ifade eder.

(4) Kurumların İstanbul Menkul Kıymetler Borsasında işlem gören hisselerinin edinilmesi durumunda, söz konusu hisse nedeniyle ortak veya ortakla ilişkili kişi sayılanlardan temin edilen borçlanmalarda en az % 10 ortaklık payı aranır.

(5) Yukarıda belirtilen oranlar, borç veren ortaklar ve ortakların ilişkide bulunduğu kişiler için topluca dikkate alınır.

(6) Aşağıda sayılan borçlanmalar örtülü sermaye sayılmaz:

a) Kurumların ortaklarının veya ortaklarla ilişkili kişilerin sağladığı gayrinakdî teminatlar karşılığında üçüncü kişilerden yapılan borçlanmalar.

b) Kurumların iştiraklerinin, ortaklarının veya ortaklarla ilişkili kişilerin, banka ve finans kurumlarından ya da sermaye piyasalarından temin ederek aynı şartlarla kısmen veya tamamen kullandığı borçlanmalar.

c) 5411 sayılı Bankacılık Kanununa göre faaliyette bulunan bankalar tarafından yapılan

borçlanmalar.

ç)
3226 sayılı Finansal Kiralama Kanunu kapsamında faaliyet gösteren finansal kiralama şirketleri, 90 sayılı Ödünç Para Verme İşleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında faaliyet gösteren finansman ve faktoring şirketleri ile ipotek finansman kuruluşlarının bu faaliyetleriyle ilgili olarak ortak veya ortakla ilişkili kişi sayılan bankalardan yaptıkları borçlanmalar.

(7) Örtülü sermaye üzerinden kur farkı hariç, faiz ve benzeri ödemeler veya hesaplanan tutarlar, Gelir ve Kurumlar Vergisi kanunlarının uygulanmasında, gerek borç alan gerekse borç veren nezdinde, örtülü sermaye şartlarının gerçekleştiği hesap döneminin son günü itibarıyla dağıtılmış kâr payı veya dar mükellefler için ana merkeze aktarılan tutar sayılır. Daha önce yapılan vergilendirme işlemleri, tam mükellef kurumlar nezdinde yapılacak düzeltmede örtülü sermayeye ilişkin kur farklarını da kapsayacak şekilde, taraf olan mükellefler nezdinde buna göre düzeltilir. Şu kadar ki, bu düzeltmenin yapılması için örtülü sermaye kullanan kurum adına tarh edilen vergilerin kesinleşmiş ve ödenmiş olması şarttır.

Transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımı

MADDE 13- (1) Kurumlar, ilişkili kişilerle emsallere uygunluk ilkesine aykırı olarak tespit ettikleri bedel veya fiyat üzerinden mal veya hizmet alım ya da satımında bulunursa, kazanç tamamen veya kısmen transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü olarak dağıtılmış sayılır. Alım, satım, imalat ve inşaat işlemleri, kiralama ve kiraya verme işlemleri, ödünç para alınması ve verilmesi, ikramiye, ücret ve benzeri ödemeleri gerektiren işlemler her hal ve şartta mal veya hizmet alım ya da satımı olarak değerlendirilir.

(2) İlişkili kişi; kurumların kendi ortakları, kurumların veya ortaklarının ilgili bulunduğu gerçek kişi veya kurum ile idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından doğrudan veya dolaylı olarak bağlı bulunduğu ya da nüfuzu altında bulundurduğu gerçek kişi veya kurumları ifade eder. Ortakların eşleri, ortakların veya eşlerinin üstsoy ve altsoyu ile üçüncü derece dahil yansoy hısımları ve kayın hısımları da ilişkili kişi sayılır. Kazancın elde edildiği ülke vergi sisteminin, Türk vergi sisteminin yarattığı vergilendirme kapasitesi ile aynı düzeyde bir vergilendirme imkânı sağlayıp sağlamadığı ve bilgi değişimi hususunun göz önünde bulundurulması suretiyle Bakanlar Kurulunca ilan edilen ülkelerde veya bölgelerde bulunan kişilerle yapılmış tüm işlemler, ilişkili kişilerle yapılmış sayılır.

(3) Emsallere uygunluk ilkesi, ilişkili kişilerle yapılan mal veya hizmet alım ya da satımında uygulanan fiyat veya bedelin, aralarında böyle bir ilişkinin bulunmaması durumunda oluşacak fiyat veya bedele uygun olmasını ifade eder. Emsallere uygunluk ilkesi doğrultusunda tespit edilen fiyat veya bedellere ilişkin hesaplamalara ait kayıt, cetvel ve belgelerin ispat edici kâğıtlar olarak saklanması zorunludur.

(4) Kurumlar, ilişkili kişilerle yaptığı işlemlerde uygulayacağı fiyat veya bedelleri, aşağıdaki yöntemlerden işlemin mahiyetine en uygun olanını kullanarak tespit eder:

a) Karşılaştırılabilir fiyat yöntemi: Bir mükellefin uygulayacağı emsallere uygun satış fiyatının, karşılaştırılabilir mal veya hizmet alım ya da satımında bulunan ve aralarında herhangi bir şekilde ilişki bulunmayan gerçek veya

tüzel kişilerin birbirleriyle yaptıkları işlemlerde uygulayacağı piyasa fiyatı ile karşılaştırılarak tespit edilmesini ifade eder.

b) Maliyet artı yöntemi: Emsallere uygun fiyatın, ilgili mal veya hizmet maliyetlerinin makul bir brüt kâr oranı kadar artırılması suretiyle hesaplanmasını ifade eder.

c) Yeniden satış fiyatı yöntemi: Emsallere uygun fiyatın, işlem konusu mal veya hizmetlerin aralarında herhangi bir şekilde ilişki bulunmayan gerçek veya tüzel kişilere yeniden satılması halinde uygulanacak fiyattan, makul bir brüt satış kârı düşülerek hesaplanmasını ifade eder.

ç) Emsallere uygun fiyata yukarıdaki yöntemlerden herhangi birisi ile ulaşma olanağı yoksa mükellef, işlemlerin mahiyetine uygun olarak kendi belirleyeceği diğer yöntemleri kullanabilir.

(5) İlişkili kişilerle yapılan mal veya hizmet alım ya da satımında uygulanacak fiyat veya bedelin tespitine ilişkin yöntemler, mükellefin talebi üzerine Maliye Bakanlığı ile anlaşarak belirlenebilir. Bu şekilde belirlenen yöntem, üç yılı aşmamak üzere anlaşmada tespit edilen süre ve şartlar dahilinde kesinlik taşır.

(6) Tamamen veya kısmen transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü olarak dağıtılan kazanç, Gelir ve Kurumlar Vergisi kanunlarının uygulamasında, bu maddedeki şartların gerçekleştiği hesap döneminin son günü itibarıyla dağıtılmış kâr payı veya dar mükellefler için ana merkeze aktarılan tutar sayılır. Daha önce yapılan vergilendirme işlemleri, taraf olan mükellefler nezdinde buna göre düzeltilir. Şu kadar ki, bu düzeltmenin yapılması için örtülü kazanç dağıtan kurum adına tarh edilen vergilerin kesinleşmiş ve ödenmiş olması şarttır.

(7) Transfer fiyatlandırması ile ilgili usûller Bakanlar Kurulunca belirlenir.

İKİNCİ BÖLÜM

Beyan

Beyan esası

MADDE 14- (1) Kurumlar vergisi, mükellefin veya vergi sorumlusunun beyanı üzerine tarh olunur. Beyanname, ilgili bulunduğu hesap döneminin sonuçlarını içerir.

(2) Her mükellef vergiye tâbi kazancının tamamı için bir beyanname verir. Ancak, tüzel kişiliği bulunmayan iktisadî kamu kuruluşları ile dernek ve vakıflara ait iktisadî işletmelerden her biri için, bunların bağlı olduğu kamu tüzel kişileri ile dernek ve vakıflar tarafından ayrı beyanname verilir.

(3) Kurumlar vergisi beyanname, hesap döneminin kapandığı ayı izleyen dördüncü ayın

birinci gününden yirmibeşinci günü akşamına kadar mükellefin bağlı olduğu vergi dairesine verilir.

(4)

Mükelleflerin şubeleri, ajansları, alım-satım büro ve mağazaları, imalâthaneleri veya kendilerine bağlı diğer iş yerleri için, bunların bağımsız muhasebeleri ve ayrılmış sermayeleri olsa dahi ayrı beyanname verilmez.

(5)

Kooperatiflerin gelirlerinin vergi kesintisine tâbi tutulan taşınmaz kira gelirlerinden ibaret

olması halinde, bu gelirler için beyanname verilmez.

(6) Mükellefin bağlı olduğu vergi dairesi, kurumun kanunî veya iş merkezinin bulunduğu yerin vergi dairesidir.

(7) Maliye Bakanlığı, mükelleflerin bağlı oldukları vergi dairelerini, kanunî veya iş merkezlerine bakmaksızın belirlemeye yetkilidir.

(8) Beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri Maliye Bakanlığınca belirlenir. Mükellefler beyanlarını bu beyanname ile yapmak veya bu beyannamelerde yazılı bilgilere uygun olarak bildirmek zorundadır.

Vergi kesintisi

MADDE 15- (1) Kamu idare ve kuruluşları, iktisadî kamu kuruluşları, sair kurumlar, ticaret şirketleri, iş ortaklıkları, dernekler, vakıflar, dernek ve vakıfların iktisadî işletmeleri, kooperatifler, yatırım fonu yönetenler, gerçek gelirlerini beyan etmeye mecbur olan ticaret ve serbest meslek erbabı, ziraî kazançlarını bilânço veya ziraî işletme hesabı esasına göre tespit eden çiftçiler; kurumlara avanslar da dahil olmak üzere nakden veya hesaben yaptıkları aşağıdaki ödemeler üzerinden istihkak sahiplerinin kurumlar vergisine mahsuben % 15 oranında kesinti yapmak zorundadırlar:

a) Gelir Vergisi Kanununda belirtilen esaslara göre birden fazla takvim yılına yaygın inşaat ve onarım işleri ile uğraşan kurumlara bu işleri ile ilgili olarak yapılan hakediş ödemeleri.

b) Kooperatiflere ait taşınmazların kiralanması karşılığında bunlara yapılan kira ödemeleri.

c) Her nevi tahvil (ipotek finansmanı kuruluşları ve konut finansmanı kuruluşları tarafından ihraç edilen ipotekli sermaye piyasası araçları, varlık teminatlı menkul kıymetler dahil) ve Hazine bonosu faizleri ile Toplu Konut İdaresi ve Özelleştirme İdaresince çıkarılan menkul kıymetlerden sağlanan gelirler (Döviz cinsinden yahut dövize, altına veya başka bir değere endeksli menkul kıymetlerin itfası sırasında oluşan değer artışları kesintiye tâbi tutulmaz.).

ç) Mevduat faizleri.

d) Katılım bankaları tarafından katılma hesabı karşılığında ödenen kâr payları.

e) Kâr ve zarar ortaklığı belgesi karşılığı ödenen kâr payları.

f) Birinci fıkranın (c) bendinde yer alan menkul kıymetlerin geri alım veya satım taahhüdü ile elde edilmesi veya elden çıkarılmasından sağlanan gelirler.

(2) Vergiden muaf olan kurumlara dağıtılan (Kârın sermayeye eklenmesi kâr dağıtımı sayılmaz.) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (1), (2) ve (3)

numaralı bentlerin deki kâr payları üzerinden , bu maddenin üçüncü fıkrası uyarınca vergi kesintisine tâbi tutulan kazançlar hariç olmak üzere % 15 oranında vergi kesintisi yapılır.

(3) Emeklilik yatırım fonlarının kazançları hariç olmak üzere, Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde yazılı kazançlardan, dağıtılmayan veya dağıtılmayan, kurum bünyesinde % 15 oranında vergi kesintisi yapılır.

(4) Bakanlar Kurulu,

bu maddede belirtilen vergi kesintisi oranlarını, her bir ödeme ve gelir için ayrı ayrı sifıra kadar indirmeye, kurumlar vergisi oranına kadar yükseltmeye ve aynı sınırlar dahilinde üçüncü fıkrada belirtilen kazançlar için fon veya ortaklık türlerine göre ya da portföylerindeki varlıkların nitelik ve dağılımına göre farklılaştırmaya yetkilidir.

(5) Bu madde gereğince vergi kesintisi yapmak zorunda olanlar, bu vergileri ödeme veya tahakkukun yapıldığı yer itibarıyla bağlı oldukları vergi dairesine, vergilendirme dönemini izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar muhtasar beyanname ile bildirmeye mecburdurlar. Gelir Vergisi Kanununda belirlenen usûl ve esaslar, bu maddeye göre verilecek muhtasar beyannameler hakkında da uygulanır. Şu kadar ki, bu maddenin üçüncü fıkrası uyarınca yapılan kesinti, kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği döneme ait muhtasar beyanname ile beyan edilir.

(6) Bu maddede geçen hesaben ödeme deyimi, kesintiye tâbi kazanç ve iratları ödeyenleri hak sahiplerine karşı borçlu durumda gösteren her türlü kayıt ve işlemleri ifade eder.

(7) Yapılacak vergi kesintisinde kazanç ve iratlar gayrisafî tutarları üzerinden dikkate alınır. Kesilmesi gereken verginin ödemeyi yapan tarafından üstlenilmesi halinde vergi kesintisi, ödenen tutar ile ödemeyi yapanın yüklendiği verginin toplamı üzerinden hesaplanır.

(8) Bu maddede belirtilen ödemelerden yapılan vergi kesintisi, kesinti yapanların kayıt ve hesaplarında ayrıca gösterilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Verginin Tarhı

Vergilendirme dönemi ve tarhiyat

MADDE 16- (1) Kurumlar vergisinde vergilendirme dönemi, hesap dönemidir. Kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerin vergilendirme dönemi ise özel hesap dönemleridir.

(2) Kesinti suretiyle ödenen vergilerde, istihkak sahiplerince ayrıca yıllık beyanname verilmeyen hallerde, vergi kesintisinin ilgili bulunduğu dönemler vergilendirme dönemi sayılır.

(3) Kurumlar vergisi, beyannamenin verildiği vergi dairesince tarh olunur.

(4) Kurumlar vergisi, bu Kanuna göre mükellef olanların tüzel kişiliği adına; iktisadî kamu kuruluşları ile derneklere ve vakıflara ait iktisadî işletmelerden tüzel kişiliği haiz olmayanlar için bağlı oldukları kamu tüzel kişileri ya da dernek veya vakıf adına; fonlarda fonun kurucusu adına; iş ortaklıklarında ise verginin ödenmesinden müteselsilen sorumlu olmak üzere yönetici ortak veya ortaklardan herhangi birisi adına tarh olunur.

(5) Kurumlar vergisi, bağlı olunan vergi dairesine beyanname menin verildiği günde, beyanname posta ile gönderilmişse, vergiyi tarh edecek daireye geldiği tarihi izleyen üç gün içinde tarh edilir.

**DÖR
DÜNCÜ
BÖLÜM
Tasfi
ye,
Birleşme
, Devir,
Bölünme
ve
Hisse
Değişimi
Tasfi
ye**

MADDE 17-
(1) Tasfiye dönemi: Her ne sebeple olursa olsun, tasfiye haline giren kurumların vergilend

irilmesinde hesap dönemi yerine tasfiye dönemi geçerli olur.

a) Tasfiye, kurumun tasfiyeye girmesine ilişkin genel kurul kararının tescil edildiği tarihte başlar ve tasfiye kararının tescil edildiği tarihte sona erer. Başlangıç tarihinden aynı takvim yılı sonuna kadar olan dönem ile bu dönemden sonraki her takvim yılı ve tasfiyenin sona erdiği dönem için ilgili takvim yılı başından tasfiyenin bitiş tarihine kadar olan dönem bağımsız bir tasfiye dönemi sayılır.

b) Tasfiyenin başladığı takvim yılı içinde sona ermesi halinde tasfiye dönemi, kurumun tasfiyeye girdiği tarihten başlar ve tasfiyenin bittiği tarihe kadar devam eder.

c) Tasfiyenin zararlar kapanması halinde tasfiye sonucu, önceki tasfiye dönemlerine doğru düzeltilir ve anılan dönemlerde fazla ödenen vergi mükellefe iade edilir.

ç) Bir yıldan fazla süren tasfiyelerde tarh zamanaşımı, tasfiyenin sona erdiği dönemi izleyen yıldan itibaren başlar.

d) Tasfiyeden vazgeçilmesi halinde, kurum hakkında tasfiye hükümleri uygulanmaz. Böyle bir durumda, tasfiyeden vazgeçme kararı, bu kararın alındığı dönemin başından itibaren geçerli olur. Tasfiyeden vazgeçme kararının alındığı tarihe kadar verilen tasfiye dönemi beyannameleri, normal faaliyet beyannamelerinin yerine geçer. Tasfiyesinden vazgeçilen kurumun geçici vergiyle ilgili yükümlülükleri, tasfiyeden vazgeçilmesine ilişkin kararın alındığı tarihi kapsayan geçici vergilendirme dönemi başından itibaren başlar.

(2) Tasfiye beyannameleri: Tasfiye beyannameleri, tasfiye memurları tarafından tasfiye dönemlerinin sonundan itibaren Kanunun 14 üncü maddesinde yazılı sürelerde; tasfiyenin sona erdiği döneme ilişkin tasfiye beyannamesi ise tasfiyenin sonuçlandığı tarihten itibaren otuz gün içinde kurumun bağlı olduğu vergi dairesine verilir.

(3) Bu madde gereğince verilecek olan beyannamelere, bilanço ve gelir tablosu ile tasfiye bilançosuna göre ortaklara dağıtılan paralar ve diğer değerlerin ayrıntılı bir listesi eklenir.

(4) Tasfiye kârı: Tasfiye halindeki kurumların vergi matrahı tasfiye kârıdır. Tasfiye kârı, tasfiye döneminin sonundaki servet değeri ile tasfiye döneminin başındaki servet değeri arasındaki olumlu farktır.

a) Tasfiye kârı hesaplanırken;

1) Ortaklara veya kurum sahiplerine tasfiye esnasında avans olarak veya diğer şekillerde yapılan her türlü ödemeler tasfiyenin sonundaki servet değerine,

2)

Mevcut sermayeye ilave olarak ortaklar veya sahipleri tarafından yapılan ödemeler ile tasfiye esnasında elde edilen ve vergiden istisna edilmiş olan kazanç ve iratlar tasfiye döneminin başındaki servet değerine, eklenir.

b)

Hisseleri ne mahsube n ortaklara dağıtılan, satılan, devredilen veya kurum sahibine iade olunan iktisadî kıymetlerin değerleri, Kanunun 13 üncü maddesine göre ve dağıtımın, satışın,

devrin veya iadenin yapıldığı gün itibarıyla belirlenir.

c) Bu maddeye göre tasfiye kârının hesaplanması sırasında, Kanunun 8, 9, 10 ve 11 inci madde hükümleri de ayrıca dikkate alınır.

(5) Servet değeri: Tasfiye döneminin başındaki ve sonundaki servet değeri, kurumun tasfiye dönemi başındaki ve sonundaki bilânçosunda görülen öz sermayesidir. Bir yıldan fazla süren tasfiyelerde izleyen tasfiye dönemlerinin başındaki servet değeri, bir önceki dönemin son bilânçosunda görülen servet değeridir.

(6) Aşağıda belirtilenler dışında kalan her çeşit karşılıklar ile dağıtılmamış kazançlar bu sermayeye dahildir:

a) Vergi kanunlarına göre ayrılmış olan her türlü amortismanlar ve karşılıklar ile sigorta şirketlerinin teknik karşılıkları.

b) Hissedar veya sahip olmayan kimselere dağıtılacak olan kazanç kısmı.

(7) Tasfiye memurlarının sorumluluğu: Tasfiye memurları, kurumun tahakkuk etmiş vergileri ile tasfiye beyannamelerine göre hesaplanan vergiler ve diğer itirazlı tarhiyatlar için, 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 207 nci maddesine uygun bir karşılık ayırmadan aynı Kanunun 206 ncı maddesinin dördüncü sırasında yazılı alacaklılara ödeme ve ortaklara paylaşırma yapamazlar. Aksi takdirde bu vergilerin asıl ve zamları ile vergi cezalarından şahsen ve müteselsilen sorumlu olurlar.

a) Yukarıda belirtilen vergiler ile sekizinci fıkra uyarınca tasfiye işlemlerinin incelenmesi sonucu tarh edilecek vergilerin asılları ve zamları, tasfiye sırasında dağıtım, devir, iade veya satış gibi yollarla kendisine bir iktisadî kıymet aktarılan ya da tasfiye kalanı üzerinden kendisine paylaşırma yapılan ortaklardan da aranabilir. Ortaklardan tahsil edilmiş olan vergi asılları için ayrıca tasfiye memurlarına başvurulmaz.

b) Tasfiye memurları, bu madde gereğince ödedikleri vergilerin asıllarından dolayı, yukarıda belirtilen yollarla kendisine bir iktisadî kıymet aktarılan veya tasfiye kalanından pay alan ortaklara ya da ortakların aldıkları bu değerler vergileri karşılamaya yetmezse İcra ve İflas Kanununun 207 nci maddesine uygun oranlar dahilinde aynı Kanunun 206 ncı maddesinin dördüncü sırasında yazılı alacaklılarını tamamen veya kısmen tahsil eden alacaklılara rücu edebilirler.

(8) Tasfiye işlemlerinin incelenmesi: Tasfiye beyannamesinin verilmesiyle birlikte tasfiye memurları, işlemlerinin vergi kanunları yönünden incelenmesini bir dilekçe ile isterler. Dilekçenin verilmesinden itibaren en geç üç ay içinde vergi

incelemelerine başlanarak aralıksız devam edilir. Vergi inceleme sinin bitmesini izleyen otuz gün içinde vergi dairesi sonucu tasfiye memurlarına yazılı ile bildirir. Buna göre kurumda n aranan vergilerin sonucu alınıncaya kadar tasfiye memurlarının, yedinci fıkrada yazılı sorumluluğu devam eder.

(9) Maliye Bakanlığı, mükelleflerin hukukî statülerini, faaliyet gösterdikleri alanları ve tasfiyeye giriş

tarihindeki aktif büyüklüklerini dikkate almak suretiyle tasfiye işlemlerine yönelik inceleme yaptırmamaya yetkilidir.

Birleşme

MADDE 18- (1) Bir veya birkaç kurumun diğer bir kurumla birleşmesi, birleşme nedeniyle infisah eden kurumlar bakımından tasfiye hükmündedir. Ancak, birleşmede tasfiye kârı yerine birleşme kârı vergiye matrah olur.

(2) Tasfiye kârının tespiti hakkındaki hükümler, birleşme kârının tespitinde de geçerlidir. Şu kadar ki, münfesi kurumun veya kurumların ortaklarına ya da sahiplerine birleşilen kurum tarafından doğrudan doğruya veya dolaylı olarak verilen değerler, kurumun tasfiyesi halinde ortaklara dağıtılan değerler yerine geçer. Birleşilen kurumdan alınan değerler Vergi Usul Kanununda yazılı esaslara göre değerlendirilir.

(3) Kanunun 17 nci maddesine göre tasfiye memurlarına düşen sorumluluk ve ödevler, birleşme halinde birleşilen kuruma ait olur.

Devir, bölünme ve hisse değişimi

MADDE 19- (1) Bu Kanunun uygulanmasında aşağıdaki şartlar dahilinde gerçekleşen birleşmeler devir hükmündedir:

a) Birleşme sonucunda infisah eden kurum ile birleşilen kurumun kanunî veya iş merkezlerinin Türkiye'de bulunması.

b) Münfesi kurumun devir tarihindeki bilanço değerlerinin, birleşilen kurum tarafından bir bütün halinde devralınması ve aynen bilançosuna geçirilmesi.

(2) Kurumların yukarıdaki şartlar dahilinde tür değiştirmeleri de devir hükmündedir.

(3) Aşağıdaki işlemler bölünme veya hisse değişimi hükmündedir:

a) Tam bölünme: Tam mükellef bir sermaye şirketinin tasfiyesiz olarak infisah etmek suretiyle bütün mal varlığını, alacaklarını ve borçlarını kayıtlı değerleri üzerinden mevcut veya yeni kurulacak iki veya daha fazla tam mükellef sermaye şirketine devretmesi ve karşılığında devredilen sermaye şirketinin ortaklarına devralan sermaye şirketinin sermayesini temsil eden iştirak hisseleri verilmesi, bu Kanunun uygulanmasında tam bölünme hükmündedir. Devredilen şirketin ortaklarına verilecek iştirak hisselerinin itibarî değerinin % 10'una kadarlık kısmının nakit olarak ödenmesi, işlemin bölünme sayılmasına engel değildir.

b) Kısmî bölünme: Tam mükellef bir sermaye şirketinin veya sermaye şirketi niteliğindeki bir yabancı kurumun Türkiye'deki iş yeri veya daimî temsilcisinin bilançosunda yer alan taşınmazlar ile en az iki tam yıl süreyle elde tutulan iştirak

hisseleri ya da sahip oldukları üretim veya hizmet işletmelerinin bir veya birkaçını kayıtlı değerleri üzerinden aynı sermaye olarak mevcut veya yeni kurulacak tam mükellef bir sermaye şirketine devretmesi, bu Kanunun uygulanmasında kısmî bölünme hükmündedir. Ancak, üretim veya hizmet işletmelerinin devrinde, işletme bütünlüğü korunacak şekilde faaliyetin devamı için gerekli aktif ve pasif kalemlerin tümünün

devredilmesi zorunludur. Kısmî bölünmede devredilen varlıklara karşılık edinilen devralan şirket hisseleri, devreden şirkette kalabileceği gibi doğrudan bu şirketin ortaklarına da verilebilir. Taşınmaz ve iştirak hisselerinin bu bent kapsamında devrinde, devralan şirketin hisselerinin devreden şirketin ortaklarına verilmesi halinde, devredilen taşınmaz ve iştirak hisselerine ilişkin borçların da devri zorunludur.

c) Hisse değişimi: Tam mükellef bir sermaye şirketinin, diğer bir sermaye şirketinin hisselerini, bu şirketin yönetimini ve hisse çoğunluğunu elde edecek şekilde devralması ve karşılığında bu şirketin hisselerini devreden ortaklarına kendi şirketinin sermayesini temsil eden iştirak hisselerini vermesi, bu Kanunun uygulanmasında hisse değişimi hükmündedir. Hisseleri devralınan şirketin ortaklarına verilecek iştirak hisselerinin itibari değerinin %10'una kadarlık kısmının nakit olarak ödenmesi, işlemin hisse değişimi sayılmasına engel değildir.

(4) Bu maddeye göre yapılacak bölünmelerde aktif ve pasifi düzenleyici hesaplar, ilgili olduğu aktif veya pasif hesapla birlikte devrolunur.

(5) Maliye Bakanlığı devir, bölünme ve hisse değişimi işlemleri ile ilgili usûlleri belirlemeye yetkilidir.

Devir, bölünme ve hisse değişimi hallerinde vergilendirme

MADDE 20- (1) Devirlerde, aşağıdaki şartlara uyulduğu takdirde, münfesi kurumun sadece devir tarihine kadar elde ettiği kazançlar vergilendirilir; birleşmeden doğan kârlar ise hesaplanmaz ve vergilendirilmez:

a) Şirket yetkili kurulunun devre ilişkin kararının Ticaret Sicilinde tescil edildiği tarih, devir tarihidir. Münfesi kurum ile birleşilen kurum;

1) Devir tarihi itibarıyla hazırlayacakları ve müştereken imzalayacakları münfesi kuruma ait kurumlar vergisi beyannamesi ile,

2) Devir işleminin hesap döneminin kapandığı aydan kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği ayın sonuna kadar geçen süre içerisinde yapılması halinde, münfesi kurumun önceki hesap dönemine ilişkin olarak hazırlayacakları ve müştereken imzalayacakları münfesi kuruma ait kurumlar vergisi beyannamesini,

birleşmenin Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde münfesi kurumun bağlı bulunduğu vergi dairesine verirler.

b) Birleşilen kurum, münfesi kurumun tahakkuk etmiş ve edecek vergi borçlarını ödeyeceğini ve diğer ödevlerini yerine getireceğini münfesi kurumun birleşme sebebiyle verilecek

olan kurumlar vergisi beyanmesinin ekinde vereceği bir taahhütname ile taahhüt eder. Mahallin en büyük mal memuru, bu hususta birleşilen kurumda n ayrıca teminat isteyebilir.

(2)

Kanunun 19 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (a) bendine göre gerçekleştirilen bölünmelere, aşağıdaki şartlara uyulduğu takdirde bölünme suretiyle münfesi kurumun sadece bölünme tarihine kadar elde ettiği kazançlar vergilendirilir; bölünme

den doğan kârlar ise hesaplanmaz ve vergilendirilmez:

a) Şirket yetkili kurulunun bölünmeye ilişkin kararının Ticaret Sicilinde tescil edildiği tarih, bölünme tarihidir. Bölünen kurum ile bu kurumun varlıklarını devralan kurumlar,

1) Bölünme tarihi itibarıyla hazırlayacakları ve müştereken imzalayacakları bölünen kuruma ait kurumlar vergisi beyannamesi ile,

2) Bölünme işleminin hesap döneminin kapandığı aydan kurumlar vergisi beyannamesinin verildiği ayın sonuna kadar geçen süre içerisinde yapılması halinde, bölünen kurumun önceki hesap dönemine ilişkin olarak hazırlayacakları ve müştereken imzalayacakları bölünen kuruma ait kurumlar vergisi beyannamesini,

bölünmenin Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde bölünen kurumun bağlı olduğu vergi dairesine verirler.

b) Bölünen kurumun varlıklarını devralan kurumlar, bölünen kurumun bölünme tarihine kadar tahakkuk etmiş ve edecek vergi borçlarından müteselsilen sorumlu olacaklarını ve diğer ödevlerini yerine getireceklerini, bölünen kurumun bölünme nedeniyle verilecek olan kurumlar vergisi beyannamesine ekleyecekleri bir taahhütname ile taahhüt ederler. Mahallin en büyük mal memuru, bu hususta bölünen kurum ile bu kurumun varlıklarını devralan kurumlardan teminat isteyebilir.

(3) Bu Kanunun 19 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (b) ve (c) bentlerinde belirtilen işlemlerden doğan kârlar hesaplanmaz ve vergilendirilmez. 19 uncu maddenin üçüncü fıkrasının (b) bendine göre gerçekleştirilen kısmî bölünme işlemlerinde, bölünen kurumun bölünme tarihine kadar tahakkuk etmiş ve edecek vergi borçlarından bölünen kurumun varlıklarını devralan kurumlar, devraldıkları varlıkların emsal bedeli ile sınırlı olarak müteselsilen sorumlu olurlar.

BEŞİNCİ BÖLÜM **Verginin Ödenmesi**

Ödeme süresi

MADDE 21- (1) Kurumlar vergisi, beyannamenin verildiği ayın sonuna kadar ödenir.

(2) Tasfiye ve birleşme halinde, tasfiye edilen veya birleşen kurumlar adına tasfiye veya birleşme kârı üzerinden tarh olunan vergiler, tasfiye veya birleşme nedeniyle infisah eden kuruma ait kurumlar vergisi beyannamesinin verilme süresi içinde ödenir. Tasfiye edilen veya birleşen kurumların bu Kanuna göre tahakkuk etmiş olup, henüz vadeleri gelmemiş bulunan vergileri de aynı süre içinde ödenir.

(3)

Kanunun 20 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarının a göre gerçekleştirilen devir ve bölünmelde münfesihi kurum adına tahakkuk eden vergilerden;

a) Bu fıkraların (a) bentlerindeki (1) numaralı alt bentlere göre münfesihi veya bölünen kurum adına tahakkuk edenler, devralan veya birleşen kurumun devir veya bölünmenin gerçekleştirildiği hesap dönemine ilişkin kurumlar

vergisi beyannamesinin verildiği ayın sonuna kadar,

b) Diğer hallerde ise beyanname verme süresi içerisinde,

devralan veya birleşilen kurumlarca ödenir.

(4) Muhtasar beyanname ile bildirilen vergiler, beyannamenin verildiği ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar ödenir.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Dar Mükellefiyet Esasında Verginin Tarhı ve Ödenmesi

BİRİNCİ BÖLÜM

Matrahın Tayini

Safî kurum kazancı

MADDE 22- (1) Dar mükellef kurumların iş yeri veya daimî temsilci vasıtasıyla elde edilen kazançlarının tespitinde, aksi belirtilmediği takdirde tam mükellef kurumlar için geçerli olan hükümler uygulanır.

(2) Dar mükellefiyete tâbi kurumların ticarî veya ziraî kazançlar dışında kalan kazanç ve iratları hakkında, Gelir Vergisi Kanununun bu kazanç ve iratların tespitine ilişkin hükümleri uygulanır. Ancak, bu kazanç ve iratların Türkiye'de yapılmakta olan ticarî veya ziraî faaliyet kapsamında elde edilmesi halinde, kurum kazancı bu maddenin birinci fıkrasına göre tespit edilir.

(3) Dar mükellefiyette kurum kazancının tespitinde, ayrıca aşağıdaki indirimlerin yapılması kabul edilmez:

a) Bu kurumlar hesabına yaptıkları alım-satımlar için ana merkeze veya Türkiye dışındaki şubelere verilen faizler, komisyonlar ve benzerleri.

b) Türkiye'deki kurumun kazancının elde edilmesi ve idamesi ile ilgili olan ve emsallere uygunluk ilkesi uyarınca belirlenecek dağıtım anahtarlarına göre ayrılan paylar ile Türkiye'deki kurumun denetimi için yabancı ülkelerden gönderilen yetkili kişilerin seyahat giderleri hariç olmak üzere, ana merkezin veya Türkiye dışındaki şubelerin genel yönetim giderlerine veya zararlarına katılmak üzere ayrılan paylar.

(4) Dar mükellef kurumların işletmede kullandıkları borçlanmalar için Kanunun 12 nci maddesinde yer alan hükümlerin uygulanmasında, ortakla ilişkili kişinin tespiti açısından sermaye veya oy hakkı şartı aranmaz.

(5) Kanunun tasfiyeye ilişkin hükümleri ile 19 uncu maddesinin üçüncü fıkrasının (b) bendi aynı şartlarla dar mükellef kurumlar hakkında da uygulanır. Şu kadar ki, devralan kurum tarafından devralınan değerlere karşılık verilen iştirak hisseleri, Türkiye'deki iş yeri veya daimî temsilcinin aktifine kaydedilir.

Yabancı ulaştırma kurumlarında kurum kazancının tespiti MADDE 23-

(1) Yabancı ulaştırma kurumlarının vergiye matrah olacak kurum kazancı, hasılatı ortalama emsal oranlarının uygulanması suretiyle hesaplanır.

(2) Ortalama emsal oranları, Türkiye'de daimî veya arızî çalışan bütün kurumlar için;

a) Kara taşımacılığında % 12,

b) Deniz taşımacılığında % 15,

c) Hava taşımacılığında % 5, olarak uygulanır.

(3) Ticarî ve arızî ticarî kazançları dar mükellefiyet kapsamında vergilendirilen yabancı ulaştırma kurumlarının, Türkiye'de elde edilmiş sayılan hasılatı aşağıdaki unsurlardan oluşur:

a) Türkiye sınırları içinde gerçekleşen kara taşımacılığında, bilet bedeli ile birlikte alınan gider karşılıkları dahil olmak üzere yolcu, yük ve bagaj taşıma ücreti olarak her ne adla olursa olsun aldıkları tutarlar.

b) Türkiye'deki yükleme limanlarından yabancı ülkelerdeki varış limanlarına veya diğer bir kurumun gemisine aktarma yapılacak yabancı limana kadar gerçekleşen deniz ve hava taşımacılığında, bilet bedeli ile birlikte alınan gider karşılıkları dahil olmak üzere yolcu, yük ve bagaj taşıma ücreti olarak her ne adla olursa olsun aldıkları tutarlar.

c) Türkiye dışındaki taşımacılık faaliyeti için diğer kurumlar hesabına Türkiye'de sattıkları yolcu ve bagaj biletleri ile Türkiye'de yaptıkları navlun sözleşmeleri dolayısıyla kendilerine verilen komisyonlar ve ücretler.

İKİNCİ BÖLÜM

Beyan

Beyan esası

MADDE 24- (1) Kurumlar vergisi, mükellefin veya vergi sorumlusunun beyanı üzerine tarh olunur. Beyanname, ilgili bulunduğu hesap döneminin sonuçlarını içerir.

(2) Her mükellef vergiye tâbi kazancının tamamı için bir beyanname verir.

(3) Mükelleflerin şubeleri, ajansları, alım-satım büro ve mağazaları, imalâthaneleri veya kendilerine bağlı diğer iş yerleri için, bunların bağımsız muhasebeleri ve ayrılmış sermayeleri olsa dahi ayrı beyanname verilmez.

Vergilendirme dönemi ve beyan

MADDE 25- (1) Yıllık beyan esasında vergilendirilen kurumların vergilendirme dönemi, hesap dönemidir. Ancak, kendilerine özel hesap dönemi tayin edilenlerin vergilendirme dönemi, özel hesap dönemleridir.

(2) Kesinti suretiyle ödenen vergilerde, istihkak sahiplerince ayrıca yıllık veya özel beyanname verilmeyen hallerde, vergi kesintisinin ilgili bulunduğu dönemler, vergilendirme dönemi sayılır.

(3) Kanununun 26 ncı maddesi gereğince verilen beyannameler ile bildirilen kazançların vergilendirilmesinde, vergilendirme dönemi yerine kazancın elde edilme tarihi esas alınır.

(4) Yıllık kurumlar vergisi beyannamesi, kurumun Türkiye'deki iş yerinin veya daimî temsilcisinin bulunduğu yerin; Türkiye'de iş yeri

veya daimî temsilcisi olmadığı takdirde yabancı kuruma kazanç sağlayanların bağlı olduğu yerin vergi dairesine verilir.

(5)

Beyanname, hesap döneminin kapandığı ayı izleyen dördüncü ayın birinci gününden yirmibeşinci günü akşamına kadar, tarhiyatın muhatabının Türkiye'yi terk etmesi halinde ise ülkeyi terk etmesinden önceki onbeş gün içinde verilir.

(6)

Beyannamelerin şekil, içerik ve ekleri Maliye Bakanlığı

na belirlenir. Mükellefler beyanlarını bu beyanname ile yapmak veya bu beyannamelerde yazılı bilgilere uygun olarak bildirmek zorundadır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Özel Beyan

Özel beyan zamanı tayin olunan gelirler

MADDE 26- (1) Dar mükellefiyete tâbi olan yabancı kurumların vergiye tâbi kazancının Gelir Vergisi Kanununda yazılı diğer kazanç ve iratlardan (telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, marka ve benzeri gayrimaddî hakların satışı, devir ve temlik karşılığında alınan bedeller hariç) ibaret bulunması halinde, yabancı kurum veya Türkiye'de adına hareket eden kimse, bu kazançları elde edilme tarihinden itibaren onbeş gün içinde Kanunun 27 nci maddesinde belirtilen vergi dairesine beyanname ile bildirmek zorundadır.

(2) Diğer kazanç ve iratlara ilişkin olarak Türkiye'ye bizzat getirilen nakdî veya aynî sermaye karşılığında elde edilen menkul kıymetler ile iştirak hisselerinin elden çıkarılması sırasında oluşan kur farkı kazancına dair hükümler hariç olmak üzere, Gelir Vergisi Kanununda yer alan vergilendirmeme hususundaki istisna, kayıt, şart ve sürelerle ait sınırlamalar dikkate alınmaz.

Beyannamenin verilme yeri

MADDE 27- (1) Özel beyan zamanı tayin olunan gelirlerle ilgili kurumlar vergisi beyannamesi;

a) Taşınmazların elden çıkarılmasından doğan diğer kazanç ve iratlarda taşınmazın bulunduğu,

b) Taşınırın ve hakların elden çıkarılmasından doğan diğer kazanç ve iratlarda mal ve hakların Türkiye'de elden çıkarıldığı,

c) Ticarî veya ziraî bir işletmenin faaliyetinin durdurulması veya terk edilmesi karşılığında elde edilen diğer kazanç ve iratlarda işletmenin bulunduğu,

ç) Arızî olarak ticarî işlemlerin yapılmasından veya bu nitelikteki işlemlere aracılıktan elde edilen kazançlar ile arızî olarak yapılan serbest meslek faaliyetleri dolayısıyla elde edilen kazançlarda faaliyetin yapıldığı,

d) Arızî olarak Türkiye ile yabancı ülkeler arasında yapılan taşımacılık faaliyetlerinden elde edilen kazançlarda yolcu veya yükün taşıta alındığı,

e) Zarar yazılan değersiz alacaklarla karşılık ayrılan şüpheli alacakların tahsili dahil olmak üzere terk edilen işlemlerle ilgili olarak sonradan elde edilen diğer kazanç ve iratlar ile ticarî, ziraî veya meslekî bir faaliyete hiç girişilmemesi veya ihale, artırma ve eksiltmelere iştirak edilmemesi karşılığında elde edilen diğer kazanç ve iratlarda ödemenin

Türkiye'de yapıldığı,

f) Diğer hallerde Maliye Bakanlığına belirlenen,

yerin vergi dairesine verilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Verginin

Tarhi ve Ödenmesi

Tarhiyatın

muhatabı, tarh zamanı ve tarh yeri

MADDE 28-

(1) Dar mükellefiyete tâbi yabancı kurumların vergisi,

bunlar hesabına Türkiye'deki

müdür veya

temsilcileri; müdür veya

temsilcileri mevcut değil ise

kazanç

ve iratları yabancı kuruma sağlayanlar adına tarh olunur.

(2) Kurumlar vergisi, beyannamenin vergi dairesine verildiği günde, beyanname posta ile gönderilmişse vergiyi tarh edecek daireye geldiği tarihi izleyen üç gün içinde beyannamenin verildiği veya gönderildiği vergi dairesince tarh olunur.

Ödeme süresi

MADDE 29- (1) Dar mükellefiyette kurumlar vergisi;

a) Yıllık beyanname ile bildirilenlerde beyannamenin verildiği ayın sonuna kadar,

b) Muhtasar beyanname ile bildirilenlerde beyannamenin verildiği ayın yirmialtıncı günü akşamına kadar,

c) Özel beyannameyle bildirilenler ile tarhiyatın muhatabının Türkiye'yi terk etmesi veya tasfiye ve birleşme hallerinde verilecek beyannamelerde ise beyanname verme süresi içinde,

ödenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Vergi Kesintisi ve Muhtasar Beyanname

Dar mükellefiyette vergi kesintisi

MADDE 30- (1) Dar mükellefiyete tâbi kurumların aşağıdaki kazanç ve iratları üzerinden, bu kazanç ve iratları avanslar da dahil olmak üzere nakden veya hesaben ödeyen veya tahakkuk ettirenler tarafından % 15 oranında kurumlar vergisi kesintisi yapılır:

a) Gelir Vergisi Kanununda belirtilen esaslara göre birden fazla takvim yılına yaygın inşaat ve onarım işleri ile uğraşan kurumlara bu işleri ile ilgili olarak yapılan hakediş ödemeleri.

b) Serbest meslek kazançları.

c) Gayrimenkul sermaye iratları.

ç) Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (1), (2), (3) ve (4) numaralı bentlerinde sayılanlar hariç olmak üzere menkul sermaye iratları.

(2) Ticarî veya ziraî kazanca dahil olup olmadığına bakılmaksızın telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, marka ve benzeri gayrimaddî hakların satışı, devir ve temlik karşılığında nakden veya hesaben ödenen veya tahakkuk ettirilen bedeller üzerinden bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen kişilerce % 15 oranında kurumlar vergisi kesintisi yapılır.

(3) Tam mükellef kurumlar tarafından, Türkiye'de bir iş yeri veya daimî temsilci aracılığıyla kâr payı elde edenler hariç olmak üzere dar mükellef kurumlara veya kurumlar vergisinden muaf olan dar mükelleflere dağıtılan (Kârın sermayeye eklenmesi kâr dağıtımı sayılmaz.) ve Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (1), (2) ve (3) numaralı bentlerinde

sayılan kâr payları üzerinden bu Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca vergi kesintisine tâbi tutulan kazançlar hariç olmak üzere % 15 oranında kurumlar vergisi kesintisi yapılır.

(4)

Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde belirtilen kurumlar vergisinden istisna edilen kazançlar ile (c) bendinde belirtilen şirketlerin (b) bendinde ki şartları taşıyan iştirak kazançlarından anonim veya limited şirket niteliğind

eki dar mükellef kurumlara dağıtılan kâr paylarından yapılacak kesinti oranı, bu maddenin üçüncü fıkrası uyarınca uygulanan oranın yarısını aşamaz.

(5) Türkiye'de iş yeri ve daimî temsilcisi bulunmayan mükelleflerin, yetkili makamların izniyle açılan sergi ve panayirlarda yaptıkları ticarî faaliyetlerden elde ettikleri kazançlar üzerinden, kurum bünyesinde % 15 oranında kurumlar vergisi kesintisi yapılır.

(6) Yıllık veya özel beyanname veren dar mükellef kurumların, indirim ve istisnalar düşülmeden önceki kurum kazancından, hesaplanan kurumlar vergisi düşüldükten sonra kalan kısımdan ana merkeze aktardıkları tutar üzerinden, kurum bünyesinde % 15 oranında kurumlar vergisi kesintisi yapılır.

(7) Kazancın elde edildiği ülke vergi sisteminin, Türk vergi sisteminin yarattığı vergilendirme kapasitesi ile aynı düzeyde bir vergilendirme imkânı sağlayıp sağlamadığı ve bilgi değişimi hususunun göz önünde bulundurulması suretiyle Bakanlar Kurulunca ilan edilen ülkelerde yerleşik olan veya faaliyette bulunan kurumlara (tam mükellef kurumların bu nitelikteki ülkelerde bulunan iş yerleri dahil) nakden veya hesaben yapılan veya tahakkuk ettirilen her türlü ödemeler üzerinden, bu ödemelerin verginin konusuna girip girmediğine veya ödeme yapılan kurumun mükellef olup olmadığına bakılmaksızın % 30 oranında vergi kesintisi yapılır.

a) Emsaline uygun fiyatlarla satın alınan mal ve iştirak hisseleri için yapılan ödemeler, emsaline uygun fiyatlarla deniz ve hava ulaştırma araçlarının kiralanması için yapılan ödemeler ile yapılan işin tamamlanabilmesi bakımından zorunluluk arz eden geçiş ücreti, liman ücreti gibi ödemeler üzerinden yapılacak kesinti oranını; her bir ödeme türü, faaliyet konusu ya da sektör itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye, sifıra kadar indirmeye veya kanunî seviyesine kadar getirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

b) Yurtdışındaki finans kuruluşlarından temin edilen borçlanmalara ilişkin ana para, faiz ve kâr payı ödemeleri ile sigorta ve reasürans ödemeleri üzerinden bu fıkra uyarınca vergi kesintisi yapılmaz.

c) Bu fıkraya göre vergi kesintisine tâbi tutulan ödemeler, Gelir ve Kurumlar Vergisi kanunlarına göre ayrıca vergi kesintisine tâbi tutulmaz.

(8) Bakanlar Kurulu yukarıdaki fıkralarda belirtilen vergi kesintisi oranlarını, gelir unsurları veya faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye, sifıra kadar indirmeye veya yukarıdaki fıkralarda belirtilen oranın bir katına

kadar artırmaya yetkilidir.

(9)

Bu maddeye göre vergisi kesinti yoluyla alınan kazanç ve iratlar için Kanunun 24 veya 26 ncı maddelerine göre beyanname verilmesi veya bu madde kapsamına girmeyen kazanç ve iratlar için verilecek beyanname melere söz konusu kazanç ve iratların dahil edilmesi ihtiyaridir. Şu kadar ki, Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (5), (7) ve (14) numaralı bentlerin

de yer alan menkul sermaye iratları ile fonların katılma belgelerinden ve yatırım ortaklıklarının hisse senetlerinden elde edilen kâr paylarının verilecek beyannamelere dahil edilmesi zorunludur.

(10) Bu maddede geçen hesaben ödeme deyimi, kesintiye tâbi kazanç ve iratları ödeyenleri hak sahiplerine karşı borçlu durumda gösteren her türlü kayıt ve işlemleri ifade eder.

(11) Yapılacak vergi kesintisinde kazanç ve iratlar gayrisafi tutarları üzerinden dikkate alınır. Kesilmesi gereken verginin ödemeyi yapan tarafından üstlenilmesi halinde vergi kesintisi, fiilen ödenen tutar ile ödemeyi yapanın yüklediği verginin toplamı üzerinden hesaplanır.

(12) Bu Kanuna göre vergi kesintisi yapanlar, yaptıkları vergi kesintisini kayıt ve hesaplarında ayrıca gösterirler.

Muhtasar beyanname

MADDE 31- Kanununun 30 uncu maddesi gereğince vergi kesintisi yapmak zorunda olanlar, bu vergileri ödeme veya tahakkukun yapıldığı yer itibarıyla bağlı oldukları vergi dairesine muhtasar beyanname ile bildirmek zorundadırlar. Muhtasar beyanname konusunda Gelir Vergisi Kanununda belirlenen usûl ve esaslar, bu maddeye göre verilecek muhtasar beyannameler hakkında da uygulanır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Ortak Hükümler ve Geçici Maddeler

Kurumlar vergisi ve geçici vergi oranı

MADDE 32- (1) Kurumlar vergisi, kurum kazancı üzerinden % 20 oranında alınır.

(2) Kurumlar vergisi mükelleflerince, (dar mükellefiyete tâbi kurumlarda ticarî ve zirâî kazançlarla sınırlı olarak) cârî vergilendirme döneminin kurumlar vergisine mahsup edilmek üzere Gelir Vergisi Kanununda belirtilen esaslara göre ve cârî dönemin kurumlar vergisi oranında geçici vergi ödenir. Tam mükellef kurumlar için geçerli olan esaslar, dar mükellef kurumlara da aynen uygulanır.

(3) Bakanlar Kurulu, ikinci fıkrada yazılı geçici vergi oranını 5 puana kadar indirmeye veya tekrar kanunî seviyesine kadar getirmeye yetkilidir.

(4) Kanununun 23 üncü maddesine göre vergilendirilen yabancı ulaştırma kurumlarında vergi oranını karşılıklı olmak şartıyla, ülkeler itibarıyla kara, deniz ve hava ulaştırma kurumları için ayrı ayrı veya topluca sıfıra kadar indirmeye veya bu maddede yazılı oranın bir katını geçmemek üzere yeni bir oran tespit etmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Yurt dışında ödenen vergilerin mahsubu

MAD

DE 33-

(1)

Yabancı ülkelerde elde edilerek Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettirilen kazançlardan mahallinde ödenen kurumlar vergisi ve benzeri vergiler, Türkiye'de bu kazançlar üzerinden tarh olunan kurumlar vergisinden indirilebilir.

(2)

Kanununun 7 nci maddesinin uygulandığı hallerde, yurt dışındaki iştirakin ödemiş olduğu gelir ve kurumlar vergisi benzeri vergiler, kontrol edilen yabancı şirketin

Türkiye'de vergilendirilecek kazancı üzerinden hesaplanan kurumlar vergisinden mahsup edilebilir.

(3) Tam mükellef kurumların doğrudan veya dolaylı olarak sermayesi veya oy hakkının % 25'ine sahip olduğu yurt dışı iştiraklerinden elde ettikleri kâr payları üzerinden Türkiye'de ödenecek kurumlar vergisinden, iştiraklerin bulunduğu ülkelerdeki kâr payı dağıtımına kaynak oluşturan kazançlar üzerinden ödenen gelir ve kurumlar vergisi benzeri vergilerin kâr payı tutarına isabet eden kısmı mahsup edilebilir. Kazanca ilave edilen kâr payı, bu kazançlar üzerinden yurt dışında ödenen gelir ve kurumlar vergisi benzeri vergiler dahil edilmek suretiyle dikkate alınır.

(4) Yurt dışı kazançlar üzerinden Türkiye'de tarh olunacak vergilere mahsup edilebilecek tutar, hiç bir surette yurt dışında elde edilen kazançlara Kanununun 32 nci maddesinde belirtilen kurumlar vergisi oranının uygulanmasıyla bulunacak tutardan fazla olamaz. Bu sınır dahilinde, ilgili bulunduğu kazancın Türkiye'de genel sonuç hesaplarına intikal ettirildiği hesap döneminde tamamen veya kısmen indirilemeyen vergiler, bu dönemi izleyen üçüncü hesap dönemi sonuna kadar indirim konusu yapılabilir.

(5) Geçici vergilendirme dönemi içinde yurt dışından elde edilen gelirlerin bulunması halinde, bu gelirler üzerinden elde edildiği ülkelerde kesinti veya diğer şekillerde ödenen vergiler, o dönem için hesaplanan geçici vergi tutarından da mahsup edilebilir. İndirilecek tutar, yurt dışında elde edilen kazançlara Kanununun 32 nci maddesinde belirtilen geçici vergi oranının uygulanmasıyla bulunacak tutardan fazla olamaz.

(6) Yabancı ülkelerde vergi ödendiği, yetkili makamlardan alınarak mahallindeki Türk elçilik veya konsoloslukları, yoksa mahallinde Türk menfaatlerini koruyan ülkenin aynı nitelikteki temsilcileri tarafından tasdik olunan belgelerle tevsik olunmadıkça, yabancı ülkede ödenen vergiler Türkiye'de tarh olunan vergiden indirilemez.

(7) Kurumlar vergisinden indirim konusu yapılan vergilerin yabancı ülkelerde ödendiğini gösterir belgelerin, tarhiyat sırasında mükellef tarafından ibraz edilememesi halinde, yabancı ülkede ödenen veya ödenecek olan vergi, Kanununun 32 nci maddesindeki kurumlar vergisi oranını aşmamak şartıyla o ülkede geçerli olan oran üzerinden hesaplanır ve tarhiyatın bu suretle hesaplanan tutara isabet eden kısmı ertelenir. İbraz edilmesi gereken belgeler, tarh tarihinden itibaren geç bir yıl içinde ilgili vergi dairesine ibraz edildiği takdirde, bu belgelerde yazılı kesin tutara

göre tarhiyat düzeltilir.

(8)

Mücbir sebepler olmaksızın belgelerin bu süre zarfında ibraz edilmemesi veya bu belgelerin ibrazında sonradan ertelenen vergi tutarında daha düşük bir mahsup hakkı olduğunu anlaşılması halinde, ertelenen vergiler için Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre gecikme zammı hesaplanır.

(9)

Bu madde hükmünün uygulanmasında, yabancı

para ile ödenen vergilere, bunların ilgili bulunduğu kazançların genel sonuç hesaplarına intikali esnasındaki kur uygulanır.

Yurt içinde kesilen vergilerin mahsubu

MADDE 34- (1) Beyanname gösterilen kazançlardan, Kanunun 15 inci maddesinin birinci fıkrasına ve 30 uncu maddesinin birinci ve ikinci fıkralarına göre kaynağında kesilmiş olan vergiler (hayat sigorta şirketlerinde matematik karşılıkların yatırıma yönlendirilmesinden elde edilen kazanç ve iratlar üzerinden yapılan kesintiler dahil), beyanname üzerinden hesaplanan kurumlar vergisinden mahsup edilir.

(2) Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrasına göre vergi kesintisi yapılan kurum kazancından kâr payı alan kurumlar, aldıkları kâr payının içerdiği kesintiyi mahsup edebilirler. Mahsup edilecek tutar, ele geçen net kâr payının geçerli kesinti oranı kullanılarak brütleştirilmesi suretiyle hesaplanır.

(3) Kontrol edilen yabancı kurumlara yapılan ödemeler üzerinden Kanunun 30 uncu maddesinin yedinci fıkrası uyarınca kesilen vergiler, bu şirketin Türkiye'deki beyannameye dahil edilen kurum kazancı üzerinden hesaplanacak kurumlar vergisinden mahsup edilebilir. Ancak mahsup edilecek vergi, kontrol edilen yabancı kurumun bu ödemelerden kaynaklanan kazancına isabet eden kurumlar vergisini aşamaz.

(4) Geçici vergilendirme dönemi içinde elde edilen gelirler üzerinden kesinti yoluyla ödenmiş vergilerin bulunması halinde bu vergiler, o dönem için hesaplanan geçici vergi tutarından da mahsup edilebilir. İlgili hesap dönemine ilişkin tahakkuk ettirilen geçici verginin sadece ödenen kısmı yıllık kurumlar vergisi beyanamesi üzerinden hesaplanan kurumlar vergisinden mahsup edilir.

(5) Bu maddede belirtilen sınırlar dahilinde mahsup edilecek vergiler, beyanname üzerinden hesaplanan kurumlar vergisinden fazla olduğu takdirde, bu durum vergi dairesince mükellefe yazı ile bildirilir. Aradaki fark, mükellefin söz konusu yazıyı tebellüğ tarihinden itibaren bir yıl içinde başvurusu halinde kendisine iade olunur. Bir yıl içinde başvurmayan mükelleflerin bu farktan doğan alacakları düşer.

(6) Maliye Bakanlığı; iadeyi mahsuben veya nakden yaptırmaya, inceleme raporuna, yeminli malî müşavir raporuna veya teminata bağlamaya ve iade için aranılacak belgeleri belirlemeye yetkilidir. Bu yetki; kazanç türlerine, iade şekillerine, geliri elde edenin veya ödemeyi yapanın hukukî statüsüne göre ayrı ayrı kullanılabilir.

(7) Mahsuben iade işlemi, aranan tüm belgelerin tamamlanması şartıyla, yıllık kurumlar

vergi beyanname mesinin verildiği tarih itibarıyla yapılır. İkmalen veya re'sen yapılan tarhiyatlarda mahsup işlemi, mahsup talebine ilişkin dilekçe ve eklerinin eksiksiz olarak vergi dairesi kayıtlarına girildiği tarih esas alınarak yapılır. Aranan belgelerin tamamlanması aşamasında yapılan tahsilatlar yönünden düzeltme yapılmaz.

(8)

Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde belirtilen fon ve ortaklıklar, aynı bentte

yer alan kazançların elde edilmesi sırasında, Kanunun 15 inci maddesi uyarınca kendilerinden kesilen vergileri, vergi kesintisi yapanlarca ilgili vergi dairesine ödenmiş olmak şartıyla, Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrasına göre kurum bünyesinde yapacakları vergi kesintisinden mahsup edebilirler. Mahsup edilemeyen kesinti tutarı mükellefin başvurusu halinde red ve iade edilir.

Muafiyet, istisna ve indirimlerin sınırı

MADDE 35- (1) Diğer kanunlardaki muafiyet, istisna ve indirimlere ilişkin hükümler, kurumlar vergisi bakımından geçersizdir.

(2) Kurumlar vergisi ile ilgili muafiyet, istisna ve indirimlere ilişkin hükümler, ancak bu Kanun, Gelir Vergisi Kanunu ve Vergi Usul Kanununa hüküm eklenmek veya bu kanunlarda değişiklik yapılmak suretiyle düzenlenir.

(3) Uluslararası anlaşma hükümleri saklıdır.

Yürürlükten kaldırılan hükümler

MADDE 36- 3/6/1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile ek ve değişiklikleri yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanun uyarınca vergi kesintisine tâbi tutulmuş kazanç ve iratlar üzerinden, Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesi uyarınca ayrıca kesinti yapılmaz.

(2) Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesi uyarınca vergi kesintisine tâbi tutulmuş kazanç ve iratlar üzerinden, bu Kanun uyarınca ayrıca kesinti yapılmaz. Anılan maddeye göre yapılan vergi kesintileri 34 üncü madde hükümleri çerçevesinde kurumlar vergisinden mahsup edilebilir. Şu kadar ki; söz konusu maddenin (2) ve (3) numaralı fıkraları kapsamında kesinti suretiyle ödenen verginin, işlem den doğan kazancın tâbi olduğu vergi kesintisi oranıyla çarpımı sonucu bulunacak tutarı aşan kısmı, yıllık beyannamede hesaplanan vergiden mahsup edilmez.

(3) Dar mükellef kurumların Türkiye'deki iş yerlerine atfedilmeyen veya daimî temsilcilerinin aracılığı olmaksızın elde edilen ve Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesi kapsamında kesinti yapılmış kazançları ile bu kurumların tam mükellef kurumlara ait olup İstanbul Menkul Kıymetler Borsasında işlem gören ve bir yıldan fazla süreyle elde tutulan hisse senetlerinin elden çıkarılmasından sağlanan ve geçici 67 nci maddenin (1) numaralı fıkrasının altıncı paragrafı kapsamında vergi kesintisine tâbi tutulmayan kazançları ve bu kurumların daimî temsilcileri aracılığıyla elde ettikleri tamamı geçici 67 nci madde kapsamında vergi kesintisine tâbi tutulmuş kazançları için yıllık veya özel beyanname verilmez.

(4)

Bu Kanunla tanınan yetkiler çerçevesinde Bakanlar Kurulu tarafından n yeni kararlar alınincaya kadar, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile 5422 sayılı Kanun kapsamında vergi oranları ve diğer hususlara ilişkin olarak yayımlanan Bakanlar Kurulu kararlarında yer alan düzenlemeler, bu Kanunda belirlenen yasal sınırları aşmamak üzere geçerliliğini korur.

(5)

Diğer kanunlarla 5422 sayılı Kanuna yapılmış olan atıflar, ilgili

olduğu maddeler itibarıyla bu Kanuna yapılmış sayılır.

(6) Kendilerine özel hesap dönemi tayin edilen kurumların 2006 takvim yılı içinde biten hesap dönemlerine ait kazançların vergilendirilmesinde; 1/1/2006 tarihinden önceki aylara % 30, sonraki aylara ise % 20 oranının aritmetik ortalaması dikkate alınarak hesaplanan oran uygulanır. Bu hesaplamada, oran kesirleri dikkate alınmaz.

(7) Bu Kanunun yayımı tarihinden önce bölünme işlemine başlayan tam mükellef sermaye şirketleri ile aynı mahiyetteki yabancı kurumlar, Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç ay içerisinde kısmî bölünme işlemini tamamlayarak Ticaret Sicili Gazetesinde tescil ettirmek ve bölünme işleminin tarafları değişmemek kaydıyla 5422 sayılı Kanun hükümlerinden faydalanabilirler.

(8) 2006 yılının sonuna kadar bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (k) bendinde yazılı şartları sağlayamayan yapı kooperatiflerinin muafiyeti 1/1/2006 tarihi itibarıyla sona ermiş sayılır.

(9) Bu Kanunun yürürlüğünden önce kurumlar vergisine ilişkin olarak başka kanunlarda yer alan muafiyet, istisna ve indirimler bakımından 35 inci madde hükmü uygulanmaz.

(10) Bu Kanunun yürürlüğünden önceki dönemler itibarıyla 5422 sayılı Kanun hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

(11) 1/1/2006 tarihinden sonraki geçici vergi dönemlerinde % 30 oranına göre hesaplanan ve tahsil edilen geçici verginin anılan dönemler için bu Kanuna göre hesaplanan tutarı aşan kısmı, müteakip dönemler için hesaplanan geçici vergiden mahsup edilir.

Yürürlük

MADDE 37- (1) Bu Kanunun;

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi yayımı tarihinde,

b) 7 nci maddesi 1/1/2006 tarihinden itibaren elde edilen kazançlara uygulanmak ve 1/1/2006 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

c) 12 nci maddesi 1/1/2006 tarihinden sonraya sarkan ödünç işlemlerine de uygulanmak ve 1/1/2006 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

ç) 13 ve 35 inci maddeleri 1/1/2007 tarihinde,

d) 32 nci maddesinin birinci fıkrası, 1/1/2006 tarihinden itibaren başlayan vergilendirme dönemlerine uygulanmak ve 1/1/2006 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

e) Diğer hükümleri 1/1/2006 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

yürürlüğe girer.

Yürüme

MAD

DE 38-

(1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

20/6/
2006

[R.G.
21

Haziran
2006 –
26205]

— •
—

 [İçindekilere dön](#)

SIVILA
ŞTIRIL
MİŞ
PETRO
L
GAZLA
RI
(LPG)
PİYASA
SI
KANUN
U VE
ELEKT
RİK
PİYASA
SI
KANUN
UNDA
DEĞİŞİ
KLİK
YAPIL
MASIN
A DAİR
KANUN
DA

DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN

Kanun No. 5522

Kabul Tarihi : 20/6/2006

MADDE 1 – 2/3/2005 tarihli ve 5307 sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 2 nci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ancak bu Kanun yürürlüğe girmeden önce kurulduğu dönemdeki mevzuata göre gayri sıhhi müessese veya iş yeri açma ve çalışma ruhsatlı olarak bu Kanun gereği güvenlik ve lisans gereklerini yerine getirerek faaliyetlerini sürdüren otogaz istasyonları, lisans almak şartıyla faaliyetlerine devam ederler. Bu Kanun gereği güvenlik ve lisans gereklerine uyduğu TSE tarafınca belirlendiği halde, imar planlarının henüz yapılamamasından dolayı iş yeri açma ve çalışma ruhsatlandırma işlemleri sonuçlandırılmıyorsa, imar planlarının tamamlanması ile iş yeri açma ve çalışma ruhsatı alabileceklere 31/12/2007 tarihine kadar geçici faaliyet lisansı verilir. Diğerleri faaliyetten men edilir.”

MADDE 2 – 5307 sayılı Kanunun geçici 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “1/6/2003 ilâ 31/12/2005 tarihleri” ibaresi “1/6/2003 ilâ 31/12/2006 tarihleri” şeklinde ve “31/3/2006” ibaresi de “31/3/2007” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 3 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

23/6/2006

[R.G. 24 Haziran 2006 – 26208]

 İçindekilere dön

TBMM Kararları

DİLEKÇE KOMİSYONUNUN TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİNİN TATİLİ SIRASINDA ÇALIŞABİLMESİNE İLİŞKİN KARAR

Karar No. 878 **Karar Tarihi : 20/6/2006**

Dilekçe Komisyonunun, Türkiye Büyük Millet Meclisinin tatilde bulunduğu sürede de çalışabilmesine, Genel Kurulun 20/6/2006 tarihli

117 nci
Birleşimi
nde karar
verilmişti
r.

[R.G.
1

**Temmuz
2006 –
26215]**

 İçindekilere dön

**İNAN
HAKLA
RINI
İNCELE
ME
KOMİS
YONUN
UN
TÜRKİ
YE
BÜYÜK
MİLLE
T
MECLİS
İNİN
TATİLİ
SIRASI
NDA
ÇALIŞA
BİLMES
İNE
İLİŞKİN
KARAR**

**Karar
No. 879**

**Karar
Tarihi :
22/6/200
6**

İnsan
Haklarını
İnceleme
Komisyo
nunun,
Türkiye

Büyük Millet Meclisinin tatilde bulunduğu sürede de çalışabilmesine, Genel Kurulun 22/6/2006 tarihli 119 uncu Birleşiminde karar verilmiştir.

[R.G. 1 Temmuz 2006 – 26215]

 İçindekilere dön

**ANAYASANIN 92 NCI VE 117 NCI
MADDELERİ UYARINCA HÜKÜMETE İZİN
VERİLMESİNE
DAİR KARAR**

Karar No. 876

Karar Tarihi : 27/6/2006

Avrupa Birliği, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 25 Nisan 2006 gün ve 1671 (2006) sayılı kararı gereğince, 26 Nisan 2006 gün ve 779/06 sayılı Ortak Eylem Belgesi ile almış olduğu karar çerçevesinde, Kongo Demokratik Cumhuriyeti'nde yapılacak genel seçimler esnasında ülkedeki asayiş ve güvenliğe katkıda bulunmak ve bölgede görev yapan BM kuvvetlerini (The United Nations Organisation Mission in the Democratic Republic of the Congo/MONUC) desteklemek amacıyla "Avrupa Kuvveti Kongo Demokratik Cumhuriyeti Harekatı" icra etmeye karar vermiş, Türkiye dahil Avrupa Birliği üyesi olmayan NATO müttefiki ülkelere katılım konusunda davette bulunmuştur.

Harekat kapsamında Kongo Demokratik Cumhuriyeti yanı sıra, Gabon ve ihtiyaç duyulacak diğer ülkelerde destek amaçlı olarak birlik konuşlandırılması, bu ülkelerdeki hava alanı veya deniz limanlarından istifade edilmesi öngörülmüştür.

Avrupa Birliği'nin "Avrupa Kuvveti Kongo Demokratik Cumhuriyeti Harekatı"na katılımın, Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliği adaylığını destekleyeceği, Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikasına verdiğimiz destek ile uyumlu olduğu ve ülkemizin genel olarak Barışı Destekleme Harekatlarına olan yaklaşımı ile örtüşmesi nedeniyle; Anayasanın 92 nci ve 117 nci maddeleri uyarınca gereği, sınırı, kapsamı ve zamanı Hükümetçe takdir ve tespit edilmek kaydıyla, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin "Avrupa Kuvveti Kongo Demokratik Cumhuriyeti Harekatı" kapsamında yurt dışına gönderilmesi ve Hükümetçe verilecek izin ve belirlenecek esaslar çerçevesinde bu kuvvetlerin kullanılması için Hükümete izin verilmesi, Genel Kurulun 27/6/2006 tarihli 120 nci Birleşiminde kabul edilmiştir.

[R.G. 29 Haziran 2006 – 26213]

 İçindekilere dön

**Bakanlar
Kurulu
Kararları**

**Karar
Sayısı :
2006/104
87**

Ekli
"Gümrük
Vergileri
nden
Muafiyet
ve İstisna
Tanınacak
Haller
Hakkında
Kararda
Değişiklik
Yapılmasına
Dair
Karar"ın
yürürlüğe
konulması;
Devlet
Bakanlığı'nın
21/4/2006
tarihli
ve 10016
sayılı
yazısı
üzerine,
4458
sayılı
Gümrük
Kanunu'nun
167 nci
maddesi
ve 4760
sayılı
Özel
Tüketim
Vergisi
Kanunu'

nun 12 nci maddesi ile 14 üncü maddesinin (4) numaralı fıkrasına göre, Bakanlar Kurulu'nca 17/5/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**GÜMRÜK VERGİLERİNDEN MUAFİYET
VE İSTİSNA TANINACAK HALLER
HAKKINDA KARARDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KARAR**

MADDE 1 - 13/1/2000 tarihli ve 2000/53 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı eki Gümrük Vergilerinden Muafiyet ve İstisna Tanınacak Haller Hakkında Karar'ın 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Gümrük vergilerinden muaf olarak ithal edilecek yakıt

MADDE 103 - (1) Motorlu ticari araçların ve özel konteynerlerin standart depolarında mevcut bulunan ve gümrük vergilerinden muaf olarak ithal edilecek yakıt miktarı;

- a) TIR çekicilerinde 550 litreyi.
- b) İstiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litreyi,
- c) İstiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litreyi, aşamaz.

(2) Frigofirik depolarla gümrük vergilerinden muaf olarak yurda girişine izin verilen yakıt miktarı ayrıca dikkate alınır ve araca tanınan miktardan fazla olamaz.

(3) Gümrük kapılarında standart depo fazlası olarak tespit edilen petrol ürünlerinden, ilgili petrol ürünü için litre başına 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu uyarınca uygulanmakta olan özel tüketim vergisi tutarının % 50 fazlası tutarındaki vergi, tek ve maktu vergi olarak (özel tüketim vergisi, katma değer vergisi ve gümrük vergisi dahil) tahsil edilir. Bu fıkranın uygulanmasına ilişkin esas ve usuller, Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından müştereken belirlenir."

MADDE 2 -Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 - Bu Karar hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Devlet Bakanı yürütür.

**Bakanlar Kurulu
Kararının
Yayımlandığı
Resmî**

Gazete'nin	
5/2/	23
200	95
0	5

Bakanlar Kurulu Kararında Değişiklik Yapan Kararnelerin Yayımlandığı Resmî Gazete'lerin	
1/6/	24
200	41
1	9
28/9	25
/200	59
4	7
28/3	26
/200	12
6	2

[R.G.
21
Haziran
2006 –
26205]

 [İçindekilere dön](#)

Karar
Sayısı :
2006/106
20

17/7/200
2 tarihli
ve
2002/448
0 sayılı
Kararına
meye
ektir.

Ekli
"Mal ve

Hizmetlere Uygulanacak Katma Değer Vergisi Oranlarının Tespitine İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Maliye Bakanlığı’nın 20/6/2006 tarihli ve 46024 sayılı yazısı üzerine, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 28 inci maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 26/6/2006 tarihinde kararlaştırılmıştır.

**MAL VE HİZMETLERE UYGULANACAK
KATMA DEĞER VERGİSİ
ORANLARININ TESPİTİNE İLİŞKİN
KARAR**

MADDE 1 – 17/7/2002 tarihli ve 2002/4480 sayılı Kararnamenin eki (I) sayılı listenin 11 inci sırası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“11 - Net alanı 150 m²'ye kadar konut teslimleri ile belediyeler, il özel idareleri, Toplu Konut İdaresi Başkanlığı ve bunların % 51 veya daha fazla hissesine ya da yönetiminde oy hakkına sahip oldukları işletmeler tarafından konut yapılmak üzere projelendirilmiş arsaların (sosyal tesisler için ayrılan bölümler dahil) net alanı 150 m²'nin altındaki konutlara isabet eden kısmı,”

MADDE 2 – Bu Karar yayımını izleyen gün yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 8 Temmuz 2006 – 26222]

 [İçindekilere dön](#)

ATAMA KARARLARI

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2006/8177

1 – Açık bulunan 1 inci derece kadrolu Adli Tıp Kurumu Üçüncü Adli Tıp İhtisas Kurulu Genel Cerrahi Üyeliğine, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı’nda öğretim üyesi olan ve Adli Tıp Kurumu Üçüncü Adli Tıp İhtisas Kurulu Genel Cerrahi Üyeliğini ikinci görevle yürüten Prof. Dr. Ömer Can GÖKDOĞAN’ın naklen atanması,

2659 sayılı Adli Tıp Kurumu Kanununun 26 ncı maddesi ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 74 üncü maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.

20/6/2006

**Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI**

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C.ÇİÇEK
Adalet Bakanı

Adalet Bakanlığından:

**Karar
Sayısı :
2006/817
8**

1 –
1 inci
derece
kadrolu
Adli Tıp
Kurumu
İkinci
Adli Tıp
İhtisas
Kurulu
Kulak-
Burun-
Boğaz
Hastalıkl
arı
Üyeliğine
21/3/200
2 tarihli
Kararna
me ile
atanan
İstanbul
Üniversit
esi
Cerrahpa
şa Tıp
Fakültesi
Kulak-
Burun-
Boğaz
Hastalıkl
arı
Anabilim
Dalı
öğretim
üyesi
Prof. Dr.
İrfan
DEVRA
NOĞLU’
nun bu
görevind
en
alınması,

2659
sayılı
Adli Tıp
Kurumu
Kanunun
un 26 ncı
maddesi
ve 2547
sayılı
Yükseköğ

retim Kanununun 38 inci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.
20/6/2006

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI
C.ÇİÇEK
Adalet Bakanı

[R.G. 21 Haziran 2006 – 26205]

 [İçindekilere dön](#)

Sınır Tespit Kararları

İçişleri Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2006/8185

1 – Kırıkkale ili merkez ilçeye bağlı Hacılar, Ahılı, Çullu, Aşağımahmutlar ve Hasandede Belediyelerinin tüzel kişiliklerinin feshedilerek Kırıkkale Belediyesi sınırları içine katılması 5393 sayılı Belediye Kanununun 11 inci maddesi uyarınca uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı İçişleri Bakanı yürütür.
19/6/2006

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI
A. AKSU
İçişleri Bakanı

İçişleri Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2006/8186

1 – Kütahya ili merkez ilçeye bağlı Ağaçköy, Çalca, Yeni Bosna, Siner, Alayunt, İkiyüzük, Zığra, Perli, Kırkıllı, İnköy, Parmakören, Bölcek, Dumlupınar, Kirazpınar, Güveçci, Okçu, Sofu, Aydoğdu ve Kumarı Köylerinin tüzel kişiliklerinin feshedilerek Kütahya Belediyesi sınırları içine katılması 5393 sayılı Belediye Kanununun 11 inci maddesi uyarınca uygun görülmüştür.

2 – Bu Kararı İçişleri Bakanı yürütür.
19/6/2006

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Ahmet Necdet SEZER
CUMHURBAŞKANI
A.AKSU
İçişleri Bakanı

[R.G. 20 Haziran 2006 – 26204]

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2006/8226

1 – Balıkesir İli Sındırgı İlçesine bağlı Kocakonak Köyünün tüzel kişiliğinin kaldırılarak Sındırgı Belediyesi sınırları içine katılması 5393

sayılı
Belediye
Kanununun 11
inci
maddesi
uyarınca
uygun
görölmüş
tür.

2 –

Bu
Kararı
İçişleri
Bakanı
yürütür.
4/7/2006

**Ahmet
Necdet
SEZER**

CUMHU
RBAŞK
ANI

*Recep
Tayyip
ERDOĞ
AN A.
AKSU*
Başbakan
İçişleri
Bakanı

[R.G.
5

**Temmuz
2006 –
26219]**

 [İçindekilere dön](#)

**Yönet
melikle
r**

Maliye

Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik
Bakanlığından:

**65 YAŞINI DOLDURMUŞ MUHTAÇ,
GÜÇSÜZ VE KİMSESİZ TÜRK
VATANDAŞLARI İLE ÖZÜRLÜ VE
MUHTAÇ TÜRK
VATANDAŞLARINA AYLIK BAĞLANMASI
HAKKINDA YÖNETMELİK**

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunda belirtilen aylıklardan yararlanabileceklerin; müracaat şekli, hak sahipliğinin tespiti ve kontrolü ile aylık hakkından yararlananların muayene ve tedavilerine ilişkin usul ve esasları belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik;

a) 65 yaşını doldurmuş, kanunen bakmakla mükellef kimsesi bulunmayan, sosyal güvenlik kurumlarının herhangi birisinden her ne ad altında olursa olsun bir gelir veya aylık hakkından yararlanmayan, nafaka bağlanmamış veya bağlanması mümkün olmayan, mahkeme kararıyla veya doğrudan doğruya kanunla bağlanmış herhangi bir devamlı gelire sahip bulunmayan ve 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutardan daha az geliri olan Türk vatandaşlarını,

b) Bu Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin (b) bendi kapsamına girecek derecede özürlü olduklarını tam teşekküllü hastanelerden alacakları sağlık kurulu raporu ile kanıtlayan ve 18 yaşını doldurmuş bulunan özürliülerden; kanunen bakmakla mükellef kimsesi bulunmayan ve her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamının aylık ortalaması itibariyle 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutardan daha az geliri olanları,

c) Bu Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin (a) bendi kapsamına girecek derecede özürlü olduklarını tam teşekküllü hastanelerden alacakları sağlık kurulu raporu ile kanıtlayan, 18 yaşını doldurmuş bulunan ve herhangi bir işe yerleştirilememiş olan özürliülerden; kanunen bakmakla mükellef kimsesi bulunmayan ve her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamının aylık ortalamasına göre 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutardan daha az geliri olanları,

ç)
Her ne ad altında olursa olsun her türlü gelirleri toplamının aylık ortalamasına göre 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutardan daha az geliri olduğu halde; kanunen bakmakla yükümlü olduğu ve fiilen bakımını gerçekleştirdiği 18 yaşını tamamlamamış özürlü yakınları, d)
Herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan malul

olmaları nedeniyle yetim olarak aylık veya gelir alan çocuklardan, aylık ya da gelirleri özürsüzlük derecelerine göre bu Yönetmelik kapsamında ödenecek olan aylık tutarından düşük olanları, kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 1/7/1976 tarihli ve 2022 sayılı 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Gücsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Bakanlık: Maliye Bakanlığını,
- b) Başvuru Formu: Dilekçe, ikametgah ilmühaberi, mal bildirim belgesi, muhtaçlık belgesi ve vukuatlı nüfus kayıt örneğini birlikte içeren ve ekte yer alan belgeleri (Ek-1, Ek-2),
- c) Kanunen bakmakla mükellef kimsesi bulunmayan: 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunun 364 üncü maddesine göre tespit edilecek yakını bulunmayanı,
- ç) Mahalli Maliye Teşkilatı: Defterdarlıkları ve malmüdürlüklerini,
- d) Sandık: T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğünü, ifade eder.

Aylıktan faydalanamayacaklar

MADDE 5 – (1) Bu Yönetmelik hükümleri;

- a) 2 nci maddenin (d) bendi kapsamında olanlar hariç olmak üzere, hangi adla olursa olsun herhangi bir sosyal güvenlik kurumundan bir gelir veya aylık hakkından faydalananlar,
- b) 4 üncü maddenin (c) bendindeki tanıma göre kanunen bakmakla mükellef kimsesi bulunduğu tespit olunanlar,
- c) Muhtaçlık sınırına eşit veya üzerinde nafaka bağlanmış veya bağlanması mümkün olanlar,
- ç) Mahkeme kararıyla veya doğrudan doğruya kanunla bağlanmış muhtaçlık sınırına eşit veya üzerinde devamlı bir geliri bulunanlar,
- d) Borçlar Kanununa göre malları ve gelirleri devir edilerek bir akitle hakiki veya hükmi şahıslarca kendilerine bakılanlar,
- e) Menkul ve gayrimenkul mallarından dolayı 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre bağlanacak aylığa eşit veya daha fazla geliri olan veya gelir sağlaması mümkün olanlar,
- f) Herhangi bir şekilde 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesine göre bağlanacak aylık tutarına eşit veya daha fazla devamlı gelir sağlayan ya da sağlaması mümkün olanlar,
- g) Kamu kurum ve kuruluşlarında iâşe ve ibateleri dahil olmak üzere sürekli bakımı yapılan

veya yaptırılanlardan, mevzuatı gereği kendilerine muhtaçlık sınırına eşit veya daha fazla gelir, harçlık, aylık ve benzeri adlarla düzenli ödeme yapılanları,

hakkında uygulanmaz ve bu kişiler bu Yönetmelikte belirtilen haklardan yararlandırılmaz.

Muhtaçlık

MADDE 6 – (1) 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen gösterge rakamının Devlet memurlarının aylıklarına uygulanması

n katsayı ile çarpılmasından bulunacak tutardan daha az geliri olanlar 2022 sayılı Kanunun uygulanmasında muhtaç sayılır. 2022 sayılı Kanunun 1 inci maddesinde belirtilen gösterge rakamının yılı bütçe kanunları ile farklı olarak tespit edilmesi halinde, bütçe kanununda belirlenen gösterge rakamı uygulanır.

(2) Muhtaçlık, Ek-1 veya Ek-2’de yer alan durumuna uygun Başvuru Formu ile yapılan müracaat üzerine, ilgililerin daimi olarak oturdukları yerlerin bağlı olduğu il veya ilçe idare kurullarınca formun ilgili bölümünde sebepleri açıkça gösterilmek suretiyle belirlenir.

Hak sahipliğinin tespiti

MADDE 7 – (1) Aylık talebinde bulunanlar veya gerekli hallerde bunların veli ya da vasileri tarafından doldurulup imzalanan Başvuru Formları;

a) İlgililerin 2 nci maddede belirtilen niteliklere haiz olup olmadığı,

b) 5 inci maddedeki hallerin mevcut olup olmadığı,

c) İlgililer 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 364 üncü maddesine göre tespit edilecek yakınlarından nafaka alıyorsa miktarı,

ç) Nafaka bağlanmamış olmakla birlikte 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 364 üncü maddesine göre tespit edilecek yakını bulunanlar için, bu yakınlarının gelir durumu itibariyle aile fertlerinin sayısı ile ikametgahlarındaki sosyal ve ekonomik durumları dikkate alınmak suretiyle yapılacak inceleme sonucunda, nafaka yükümlüsü her bir yakınının Türk Medeni Kanununun 364 üncü maddesi gereğince nafaka bağlama esasları dahilinde ilgiliye ayırabilecekleri yardım miktarı,

d) 2 nci maddenin (c) bendi kapsamına girenlerin, bir işe yerleştirilmek üzere 25/6/2003 tarihli ve 4904 sayılı Türkiye İş Kurumu Kanunu çerçevesinde müracaatta bulunup bulunmadığı,

e) Tarımsal ve tarımsal destek gelirleri,

f) Ticari gelirleri,

g) Taşınır veya taşınmaz mallarından elde ettiği gelirler,

ğ) Çalışmakta olanların ücretleri,

h) İl veya ilçe sosyal hizmetler müdürlüklerinden, Vakıflar Genel Müdürlüğünden veya sosyal yardımlaşma ve dayanışma vakıflarından bir süre ile sınırlı da olsa belirli aralıklarla ödenen nakdi bir yardım alıp almadıkları, nakdi yardım alanlar için yardımın tutarı,

ı) 2 nci maddenin (ç) bendi kapsamında olanlar açısından bakım ilişkisinin fiilen gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğine ilişkin olarak yaptırılacak tespit,

i) Diğer gelirleri,

esas alınmak suretiyle il veya ilçe idare kurulları tarafından değerlendirilir ve hak sahibi olup olmadıklarına karar verilir.

(2)

Evli olanların aylık gelirlerinin hesabında, eşinin her türlü mal ve gelirlerinden Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre aile masraflarına iştirak edebileceği miktar dikkate alınır.

Sosyal güvenlik kurumlarından aylık veya gelir alanlar

MADDE 8 – (1)
Herhangi

bir sosyal güvenlik kurumundan malul olmaları nedeniyle yetim olarak aylık veya gelir alan çocuklardan, aylık ya da gelirleri özürllük derecelerine göre bu Yönetmelik kapsamında ödenecek olan aylık tutarından düşük olanlara, bu Yönetmelikle belirlenen diğer şartlar aranmaksızın ilgili sosyal güvenlik kurumu tarafından aradaki fark ödenir. Birden fazla sosyal güvenlik kurumundan aynı şekilde aylık veya gelir alanlara ise yalnızca tercih edecekleri bir sosyal güvenlik kurumu tarafından fark ödenir.

(2) Bu şekilde fark ödemesinden yararlanabilmek için, 6/2/1998 tarihli ve 98/10746 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Özürllüklere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre alınacak sağlık kurulu raporu ile birlikte aylık veya gelir ödemesi yapılan sosyal güvenlik kurumuna kendileri veya kanuni temsilcileri tarafından başvuruda bulunulması gerekmektedir. Sosyal güvenlik kurumları bu rapor ve varsa raporu tamamlayıcı belgeleri 2022 sayılı Kanunla Sandık bünyesinde kurulan Sağlık Kuruluna gönderir. Sağlık Kurulu bu raporları bu Yönetmeliğin 12 nci maddesi çerçevesinde karara bağlayarak, ilgili sosyal güvenlik kurumuna kararını bildirir.

Muhtaçlığın ve bakım ilişkisinin kontrolü

MADDE 9 – (1) Bakanlık veya Sandık, gerektiğinde il veya ilçe idare kurullarının soruşturma ve kararları dışında ilgililerin gelir, kazanç ve malları hakkında, kendi personeli veya idari makamlar yolu ile her çeşit soruşturma yaptırmaya, resmi ve özel idari müessese ve ortaklarından ve şahıslardan bilgi istemeye yetkilidir. İstenen bilgilerin verilmesi zorunludur, istenilen bilgiyi vermeyenler veya yanlış bilgi verenler hakkında genel hükümlere göre ceza kovuşturması yapılır.

(2) Muhtaçlığı şüpheli görülenlerden haklarında yaptırılan soruşturma neticesinde muhtaç olmadıkları anlaşılana aylık bağlanmaz ve varsa bağlanmış aylıkları kesilir. Bunların muhtaçlık belgesi düzeltilmek üzere ilgili il veya ilçe idare kuruluna gönderilir.

(3) Sonradan herhangi bir nedenle aylık bağlanması kararını etkileyen yeni bir hususun tespit edilmesi halinde, yeniden yapılan incelemede durumlarında değişiklik olanlar için il veya ilçe idare kurulunca alınacak yeni karar Sandığa gönderilir. Yeniden yapılan incelemeye rağmen il veya ilçe idare kurulu kararında değişiklik olmadığının anlaşılması halinde yapılacak işlem Sandıkça kararlaştırılır.

(4) 2 nci maddenin (ç) bendi gereğince kendilerine aylık ödenenler, fiilen bakım ilişkisinin

sürdürüldüğünün ve aylığın özürllü çocuğun bakımında kullanıldığına tespit amacıyla yılda en az bir kez periyodik ve gerekli görülen hallerde ayrıca kontrole tabi tutulur. Kontrol görevi, il veya ilçelerde mülki amirlerin görevlen direceği kurum eliyle yerine getirilir. Fiilen bakım ilişkisinin sürdürülmediği veya gerekli koşulları taşımaya devam etmediği anlaşılana için il veya ilçe

idare kurulunca alınacak yeni karar Sandığa gönderilir.

Özür lülüğ ün belirlenmesi

MADDE 10 – (1) 2022 sayılı Kanunun uygulanmasında,

a) Çalışma güçlerini % 40 ile % 69 arasında kaybedenler "özürlü",

b) Çalışma güçlerini % 70 ve üzerinde kaybedenler ise "başkasının yardımı olmaksızın hayatını devam ettiremeyecek şekilde özürlü",

olarak kabul edilir.

Sağlık Kurulu raporları

MADDE 11 – (1) Özür lü lere çalışma gücü kaybı oranları Özür lü lere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelik esaslarına göre belirlenir.

Sağlık Kurulu

MADDE 12 – (1) 2022 sayılı Kanuna göre özürlü veya başkasının yardımı olmaksızın hayatını devam ettiremeyecek şekilde özürlü olmaları nedeniyle aylık bağlanacak olanların Özür lü lere Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelik hükümlerine göre aldıkları sağlık kurulu raporları, Sandıkça görevlendirilecek bir uzman hekimin başkanlığında Çalışma ve Sosyal Güvenlik ile Sağlık Bakanlıklarınca görevlendirilecek birer uzman hekimden oluşan 3 kişilik Sağlık Kurulu tarafından incelenerek karara bağlanır. Sağlık Kurulu, üye tamsayısı ile toplanır ve oy çokluğu ile karar verir. Kurul, toplantı gün ve saatlerini haftada iki günden az olmamak üzere kendi tespit eder.

(2) Sağlık Kurulu gerekli gördüğü hallerde, ilgilinin;

a) Raporu veren hastanenin sağlık kurulunca,

b) Raporu veren yer dikkate alınarak bir başka hastanenin sağlık kurulunca,

tekrar muayenesini isteyebileceği gibi ek veya yeni bir sağlık kurulu raporu düzenlenmesini de isteyebilir.

Nüfus kayıtları

MADDE 13 – (1) Sandık veya mahalli maliye teşkilatı ya da ilgili tarafından istenilmesi üzerine, aylık bağlanması isteminde bulunan şahsın kayıtlı olduğu nüfus idaresince;

a) Eşi ile altsoyu ve üstsoyunun tamamını,

b) Bunlardan evlenme, boşanma ve sair nedenlerle başka yere nakledilmiş olanların nakledildikleri yerleri,

c) Herhangi bir yerden aylık alanların aylık aldıkları dosya numarası ile aylığı ödeyen kurumu,

ç) Aylık talebinde bulunanın doğum tarihinde düzeltme yapılmış ise düzeltmeye ait mahkeme kararının tarih ve numarasını,

gösterir şekilde T.C. kimlik numaralarını da belirtir vukuatlı nüfus kayıt örneği düzenlenir.

Aylık bağlanması için gerekli belgeler

MADDE 14 – (1) Aylık bağlanması için istenilen belgeler aşağıda belirtilmiştir:

a)

Başvuru Formu,

b)

Özürlü veya başkasının yardımı olmaksızın

hayatını devam ettiremeyecek

şekilde

özürlü olmaları nedeniyle

aylık bağlanacaklar

için,

Özürlülere

e

Verilecek Sağlık Kurulu Raporları Hakkında Yönetmelik gereğince alınacak sağlık kurulu raporu,

c) Üç adet vesikalık fotoğraf,

ç) Kanunen bakmakla yükümlü oldukları 18 yaşını doldurmamış özürlü yakını bulunanların fiilen bakımı gerçekleştirdiklerine ve sürdüreceklerine, bakım ilişkisinin fiilen sürdürülmediğinin tespiti halinde bu aylık ödemenin kesileceğini kabul ettiklerine ilişkin yazılı beyanı,

d) 2 nci maddenin (b), (c), (ç) ve (d) bentleri kapsamına girenler için Sandık tarafından gerekli görüldüğü takdirde istenecek kontrol muayenesi talebini en geç dört ay içinde yerine getireceğine ilişkin yazılı beyanı,

e) Aylığın vasiye ödenmesi gereken hallerde mahkemeden alınmış vasilik kararı,

f) 2 nci maddenin (c) bendi kapsamına girenlerin Türkiye İş Kurumuna başvuru yaptıklarına dair belge.

(2) Aylık bağlanması için istenen evrak Sandık tarafından hazırlanarak bastırılır ve ilgililere ücretsiz verilmek üzere mahalli maliye teşkilatlarına dağıtılır. Başvuru formunda yer alan aylık istek dilekçesi ile mal bildirim belgesi, aylık talebinde bulunanın kendisi veya gerekli hallerde kanuni temsilcileri tarafından doldurulup imzalanır. Muhtaçlık belgesi ve vukuatlı nüfus kayıt örneği ile ikametgah ilmühaberi bölümleri ise yetkililerce doldurularak imza ve mühürle onaylanır.

(3) İlgililer tarafından tamamlanan belgeler, mahalli maliye teşkilatı tarafından Sandığa gönderilir.

Aylık hakkı

MADDE 15 – (1) Bu Yönetmeliğin 2 nci maddesinin (a) ve (c) bentlerine göre aylık bağlanmış olması, aynı maddenin (ç) bendi kapsamında fiilen bakımını üstleneceği özürlü yakını bulunması veya (d) bendinde belirtilenlerin vasisi olması nedeniyle ayrıca aylık bağlanmasına engel teşkil etmez.

Aylık başlangıcı

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine göre aylık bağlanmasına karar verilenlere ödenecek aylığın başlangıcı, ilgililerin başvuru formlarının mahalli maliye teşkilatında kayda geçirildiği tarihi, 2 nci maddenin (d) bendi kapsamına girenler için ise ilgili sosyal güvenlik kurumuna müracaat tarihini izleyen aybaşısıdır.

Aylıkların artırılması veya azaltılması

MADDE 17 – (1) Sağlık kurulu raporu sonucuna göre tespit edilecek özürlülük durumuna bağlı olarak aylık tutarında değişiklik yapılması

gerekenle
rin
aylıkları,
sağlık
kurulu
raporların
ın Sandık
veya
ilgili
sosyal
güvenlik
kurumun
un
kayıtların
a geçtiği
tarihi
takip
eden ilk
aylıktan
itibaren
artırılır
veya
Sandık
Sağlık
Kurulu
karar
tarihini
takip
eden ilk
aylıktan
itibaren
azaltılır.

(2)

65 yaşın
doldurul
masından
önce
özürlü
olmaları
nedeniyle
bağlanmı
ş olan
aylıkların
aynı
şekilde
ödenmesi
ne devam
olunur.
2022
sayılı
Kanunun
1 inci
maddesin
e göre
yaşlılık

aylığı bağlanmış olanlardan başkasının yardımı olmaksızın hayatını devam ettiremeyecek kadar özürlü olduklarını tam teşekküllü hastaneden alacakları sağlık kurulu raporu ile kanıtlayanlara, 2022 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine göre aylık bağlanır.

Aylıkların ödenmesi

MADDE 18 – (1) Bağlanan aylıklar;

a) 1 Mart tarihinden başlamak üzere üçer aylık dönemler halinde peşin olarak,

b) Aylık başlangıç tarihinden tahsis tarihini takip eden ilk dönem başına kadar olanlar toptan, hak sahiplerinin kendilerine, vekillerine veya vasilerine veyahut kayyumlarına ya da velilerine ödenir.

Aylıkların veya aylık farklarının kesilmesi

MADDE 19 – (1) Bağlanan aylıklar veya aylık farkları, aylık sahibinin veya aylığa hak kazanan özürünün;

a) Ölümü,

b) Türk vatandaşlığından çıkarılması, Türk vatandaşlığını muhafaza edenler hariç yabancı memleket uyruğuna girmesi,

c) Muhtaçlığının kalkması,

ç) Özürlü olması nedeniyle aylık bağlanmış ise bir işte çalışmaya başlaması,

d) Bir akitle gerçek veya tüzel kişiler tarafından bakım altına alınması,

e) Daimi olmayan özürlülük oranının % 40'ın altına düşmesi,

f) Evlenmesi sebebiyle muhtaç durumdan çıkması,

g) 2 nci maddenin (ç) bendi kapsamında 18 yaşından küçük özürlü yakınının 18 yaşını tamamlaması,

ğ) 2 nci maddenin (ç) bendi kapsamında olanlar açısından bakım ilişkisinin fiilen gerçekleşmediğinin belirlenmesi,

h) 5 inci maddede belirtilen durumların mevcut olduğunun tespiti,

ı) Sosyal güvenlik kurumlarından malul olmaları nedeniyle ödenmekte olan yetim aylığı veya gelirinin kesilmesi,

hallerinde, bu durumlarının meydana geldiği tarihi takip eden dönem başından itibaren kesilir.

Aylık bağlanacaklara verilecek belge

MADDE 20 – (1) Aylık bağlananlara, 17/5/1995 tarihli ve 22286 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığına Aylık Bağlananlara Verilecek Tanıtım Kartları ve Ücretsiz Seyahat Kartları Yönetmeliğine göre Sandık tarafından düzenlenecek bir Tanıtım Kartı verilir. Bu kart, hak sahibinin aylık ödemelerinde kimlik belgesi yerine geçer.

Aylıkların nüfus kayıtlarına işlenmesi

MADDE

21 – (1)

Kendileri

ne aylık

bağlanmış

olanlar

ile 2 nci

maddenin

(ç) bendi

gereğince

aylık

bağlanan

özürünün

ne kendisi

ve

aylığının

ödeneyeceği

yakını,

Sandıkça

ilgililerin

kayıtlı

oldukları

nüfus

idarelerine

bir ay

içinde

bildirilir.

Bildirilen

bu

aylıklar,

nüfus

idareleri

tarafında

ne

ilgililerin

nüfus

kayıtlarına

dosya

numarası

ile

birlikte

işlenir.

(2)

Kendileri

ne aylık

bağlanmış

olanlar

ile 2 nci

maddenin (ç) bendi gereğince aylık bağlanan özürünün kendisi ve aylığının ödeneceği yakınının ölümü, boşanması, evlenmesi veya vatandaşlık hakkını kaybetmesi hallerinde, ilgili nüfus idaresi, bu değişiklikleri nüfus kütüğüne işlediği sırada değişiklik tarihlerini ay ve günlü olarak dosya numaraları ile birlikte bir ay içinde Sandığa da bildirmek zorundadır.

Bildirim yükümlülüğü

MADDE 22 – (1) Aylık almakta olanlar veya aylık sahiplerinin eş, kardeş, anne, baba, vasi, kayyum, veli veya vekilleri, aylıkların kesilmesini gerektiren durumları üç ay içinde Sandığa bildirmekle yükümlüdürler.

(2) Bu bildirim yükümlülüğüne uymayan aylık sahipleri, vekil, vasi, veli ya da kayyumlar hakkında bu Yönetmeliğin 23 üncü maddesi hükümleri uygulanır.

Aylık veya aylık farklarının geri alınması ve ceza kovuşturması

MADDE 23 – (1) Bildirim yükümlülüğüne uyulmadığı ve aylığa hak kazanmak üzere düzenlenen belgelerin gerçeğe uymadığı tespit edildiği takdirde, ödenmiş olan aylıklar veya aylık farkları için Sandık veya ilgili sosyal güvenlik kurumu aracılığı ile % 50 fazlası ile borç tahakkuk ettirilir.

(2) Gerçeğe uygun olmayan belgeleri düzenleyen ve kullananlar hakkında genel hükümlere göre ceza kovuşturması yapılması için ilgisine göre Maliye Bakanlığı, ilgili sosyal güvenlik kurumu veya Sandık tarafından Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunulur. Bu belgeleri düzenleyenlerin kamu görevlisi olması durumunda, haklarında ayrıca idari soruşturma açılır.

Yersiz ödenen aylık veya aylık farklarının geri alınması

MADDE 24 – (1) Aylık veya aylık farkı hakkını kaybedenlere, aylıklarının kesilmesini gerektiren tarihten sonraki dönemler için yapılan ödemeler, Sandığın veya ilgili sosyal güvenlik kurumunun bildirim üzerine mahalli maliye teşkilatı tarafından ilgililerden tahsil edilir.

Fazla ödenmiş aylık veya aylık farklarının geri alınması

MADDE 25 – (1) Aylık alanlara, her ne suretle olursa olsun istihkaklarından fazla ödenen aylık ya da aylık farkı tutarları Sandık veya ilgili sosyal güvenlik kurumu tarafından daha sonra ödenecek aylıklarından tahsil edilir.

Aylıkların durdurulması ve zamanaşımı

MADDE 26 – (1) Tahakkuk ettirildiği tarihten itibaren aralıksız olarak bir yıl boyunca aylıklarını almayan hak sahiplerinin aylıkları

durdurulur.

Aylıklarını beş yıl boyunca almayanların aylıkları ise kesilir. Bu süreden sonra başvuranların aylık istekleri yeni başvuru olarak değerlendirilir ve bunlara geçmiş süreler için bir ödeme yapılmaz.

Muayene ve tedavi

MADDE 27 – (1) 8 inci maddeye göre aylık farkı ödenenler hariç, aylık bağlananların tedavileri 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Ödeme Gücü Olmayan Vatandaşların Tedavi Giderleri

nin Yeşil Kart Verilerek Devlet Tarafından Karşılanması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde yeşil kart verilmek suretiyle sağlanır. Ancak, yeşil kart verilmesi için aranan şartlar açısından herhangi bir araştırma yapılmaz. 20 nci maddeye göre düzenlenen Tanıtım Kartına sahip olanlar, 3816 sayılı Kanun hükümlerine göre yeşil kart verilmesinde aranan şartları haiz olarak kabul edilir.

(2) 2 nci maddenin (ç) bendine göre aylık hakından yararlanan 18 yaşından küçük özüröümlerinin yalnızca kendileri yukarıda belirtilen tedavi hakkından yararlanır. Bu özüröümlerinin aylık ödenen yakınları hakkında yeşil kart verilmesine ilişkin olarak yukarıdaki fıkra hükmü uygulanmaz.

Merkezi kayıt, takip ve kontrol sistemi

MADDE 28 – (1) İl ve ilçe idare kurulları bu Yönetmelik gereğince ödenen aylıklarla ilgili bilgi ve belgeleri düzenli olarak tutmak, Sandık tarafından istenen bilgi ve belgeleri zamanında göndermek ve aylık ödemelerine ilişkin verileri Sandık tarafından hazırlanacak veri tabanına işlemekle yükümlüdür.

Muafiyet

MADDE 29 – (1) Aylıkların bağlanmasında ve ödenmesinde kullanılan bütün belgeler, her türlü vergi, resim ve harçtan muafır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 30 – (1) 6/1/1994 tarihli ve 21810 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Karara bağlanmamış başvurular

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğinin yürürlüğe girdiği tarihe kadar 6/1/1994 tarihli ve 21810 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 65 Yaşını Doldurmuş Muhtaç, Güçsüz ve Kimsesiz Türk Vatandaşlarına Aylık Bağlanması Hakkında Yönetmeliğe uygun belgelerle yapılmış ve henüz karara bağlanmamış olan başvurular, bu Yönetmelik kapsamında durumlarına göre talep edilen yeni belgelerin tamamlanması koşuluyla değerlendirilmeye alınır.

Yürürlük

MADDE 31 – (1) Bu Yönetmelik yayımlandığı tarihi takip eden aybaşından geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 32 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Maliye Bakanı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı müştereken yürütür.

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye
İstatistik
Kurumun
dan:

RESMÎ
İSTATİS
TİKLER

DE

VERİ

GİZLİLİ

Ğİ VE

GİZLİ

VERİ

GÜVEN

LİĞİNE

İLİŞKİN

USUL

VE

ESASLA

R

HAKKI

ND

YÖNET

MELİK

BİRİNC

İ

BÖLÜM

Amaç,

Kapsam,

Dayanak

ve

Tanımla

r

Amaç

MADDE

1 – (1)

Bu

Yönetmelik

iğinin

amacı,

resmî

istatistikl

erde veri

gizliliğinin

e ve gizli

verinin

güvenliğinin

nin

sağlanmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Resmî İstatistik Programı çerçevesinde üretilen istatistik çalışmalarındaki gizlilik ve güvenlik uygulamalarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununun 13 üncü maddesi hükmüne dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Başkanlık: Türkiye İstatistik Kurumu Başkanlığını,

b) Bireysel Veri: Hakkında bilgi toplanan istatistikî birimlerin özellikleri ile birlikte tanımlandığı veriyi,

c) Doğrudan Tanınma: Bir istatistikî birimin kimliğinin; adı, adresi veya resmen verilmiş ve genel olarak bilinen bir kimlik numarası ile ortaya çıkarılmasını,

ç) Dolaylı Tanınma: Bir istatistikî birimin kimliğinin, doğrudan tanımlamada yer almayan diğer özelliklerinden faydalanılarak ortaya çıkarılmasını,

d) Gizli Veri: İstatistikî birimin doğrudan veya dolaylı bir şekilde sahip olduğu özellikleri ile birlikte tanınabilmesine ve bu şekilde bireysel bilgilerin açığa çıkarılmasına imkân sağlayan bireysel veya tablo hâlinde saklı tutulan veriyi,

e) İstatistik Amaçlı Kullanım: İstatistikî birimlerden toplanan verilerin sadece istatistikî tabloların oluşturulması ve istatistikî analizlerin yapılması için kullanımını,

f) İstatistikî Birim: Yapılan sayım veya örnekleme çalışmalarına konu olan, hakkında veri toplanacak gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşları,

g) İş Kayıtları Sistemi: Gayrisafi Millî Hasılaya katkısı bulunan, ülke sınırları içerisinde tüm ekonomik faaliyetleri gösteren ve idarî kayıtlarda yer alan tüm işletmeleri ve onlara ilişkin kimlik, tabakalama, demografik, ilişki ve benzeri değişkenleri içeren sistemi,

ğ) Kanun: 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununu,

h) Kurum/Kuruluş: Program kapsamında istatistik üreten kurumları/kuruluşları,

ı) Program: Resmî İstatistik Programını,

i) Resmî İstatistik: Kurumda veya Programda yer alan konularda istatistik üretecek kurum ve kuruluşlar tarafından derlenen verilerin, kitle özelliklerini ortaya koymak amacıyla işlenmesi ile

elde edilen bilgiyi, j)

Veri: Anket veya idarî kayıtlar yoluyla elde edilen nicel ve/veya nitel istatistikî bilgileri,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Gizli Veriye İlişkin Hükümler

Gizli verinin istisnaları

MADDE 5 – (1)

Resmî istatistik çalışmaları kapsamında kullanılan;

a) Herkese açık kaynaklardan elde edilen veriler ile iş kayıtları sistemi kapsamın

da bulunan istatistikî birimlerin bu nitelikteki unvan, faaliyet ve adres bilgileri,

b) İstatistikî birimin, bizzat kendisi veya açıkça yetkili kıldığı vekili ya da yetkili kanuni temsilcisinin yazılı onayı ile açıklanmasına izin verdiği sadece kendisine ait bireysel veriler,

gizli veri niteliğinde değerlendirilmez.

(2) İdarî kayıtların resmî istatistik üretim sürecine dâhil olması hâlinde, bu Yönetmelikte belirtilen gizlilik hükümleri, sadece bu kayıtları tutan kurum ve kuruluşlardan yalnızca istatistik üretmek amacıyla idarî kayıtları olarak kullanan kurumlar/kuruluşlar için uygulanır.

Tablolaştırılmış veride gizlilik

MADDE 6 – (1) Bireysel veriler, çeşitli özelliklerine göre gruplandırılmaları yoluyla tablolaştırılarak kullanıma açılabilir.

(2) Bireysel verilerin toplulaştırılması ile oluşturulan tablonun herhangi bir hücreindeki bilginin ait olduğu;

a) İstatistikî birim sayısının üçten az olması,

b) İstatistikî birim sayısı üç ve daha fazla olduğu hâlde herhangi bir birime ait bilginin o hücredeki toplam bilginin yüzde sekseninden, iki birime ait bilginin o hücredeki toplam bilginin yüzde doksandan fazlasını oluşturması,

durumunda ilgili hücredeki veri gizli kabul edilir.

(3) Gizli verilerin bulunduğu hücre, ancak gizli veriler ortaya çıkmayacak şekilde başka hücre veya hücrelerle birleştirildikten sonra açıklanabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kurumların/Kuruluşların Yükümlülükleri

Gizli verinin korunması

MADDE 7 – (1) Kurumların/kuruluşların yetkilileri, Programda belirtilen resmî istatistik çalışmalarının, gizli verilerin açıklanmasına imkân vermeyecek şekilde yürütülmesini sağlar, bu verilerin istatistikî amaç dışında kullanılmaması için her türlü önlemi alır ve istatistik üretiminin her aşamasındaki gizli verinin bulunduğu ortama yetkisiz kimselerin fiziksel veya elektronik yollarla erişiminin engellenmesi için gerek duyulan güvenlik sistemlerini belirler ve kullanır.

Görevlilerin tespiti

MADDE 8 – (1) Gizli verilere yalnızca resmî istatistik üretiminde görev alanlar, görevlerini yerine getirebilmek için ihtiyaç duydukları ölçüde erişebilir.

(2) Kurumlar/kuruluşlar, sorumlulukları altındaki veri derleme, işleme ve saklama çalışmalarını kimlerin yürüteceğini belirleyerek bu görevlilerin hangi ayrıntıdaki veriye ulaşabileceklerini, hangi tarihlerde yetkili

olduklarını açık olarak tanımlar ve istatistik üretiminin her aşamasındaki görev değişikliklerinin düzenli olarak kaydını tutar.

Gizli/bireysel verinin paylaşım sınırı

MADDE 9 – (1) Resmî istatistiklerin üretilmesi için veri toplayan ve işleyen görevliler ile toplanan veriden üretilen istatistikleri saklamakla görevli personel, gizli/bireysel veri ile gizli/bireysel veriye ulaşılmasını sağlayacak

toplulaştırılmış veriyi istatistik üretim sürecinde görevlendirilenler dışında hiçbir organ, makam, merci veya kişiye veremezler.

(2) Resmî istatistik üretim ve dağıtım sürecindeki görevlilerin bu yükümlülüğü, görevlerinden ayrılmalarından sonra da devam eder.

(3) Gizli veriler idarî, adlî ve askerî hiçbir organ, makam, merci veya kişiye verilemez, istatistik amacı dışında kullanılamaz ve ispat aracı olamaz.

Bireysel verinin bilimsel amaçlı kullandırılması

MADDE 10 – (1) Kurum tarafından derlenen ve saklanan bireysel veriler, ancak istatistikî birimlerin doğrudan veya dolaylı olarak tanınmasına yol açacak bölümleri gizlendikten sonra, münferit birimlere atıfta bulunmayan bilimsel amaçlı araştırmalarda kullanılması kaydı ve Başkanlığın yazılı izni ile araştırmacıların kullanımına açılabilir.

(2) Bireysel verileri kullanma hakkını elde edenler, bu hakkı üçüncü şahıslara devredemezler ve elde ettikleri verileri hiçbir kişi veya kuruluşa veremezler.

Gizliliği sağlama taahhüdü

MADDE 11 – (1) Resmî istatistiklerin üretim sürecinin her aşamasında görevlendirilen personele, Kanunda ve bu Yönetmelikte öngörülen gizlilik ilkelerini içeren bir eğitim verilir. Ayrıca, bu personelden Ek-1’de yer alan "Gizlilik Taahhüt Belgesi" alınır.

Bilgi taleplerinin karşılanması

MADDE 12 – (1) Kurumlar/kuruluşlar, resmî istatistik çalışmaları kapsamında veri derledikleri istatistikî birimlerin, istatistikî verinin gizliliğinin sağlanması için alınan önlemler ve hakları ile ilgili konularda bilgi taleplerini karşılamakla yükümlüdür.

İstatistikî birimlerin hakları

MADDE 13 – (1) İstatistikî birimler, kendilerine ait gizli verinin izinsiz açıklanması durumunda uğradıkları maddî ve manevî her türlü zararın tazminini isteyebilir. Bu amaçla açılan davalarda Başkanlık veya diğer kurumlar/kuruluşlar aleyhine tazminata hükmedilmesi durumunda, bu hususta kusuru olan memur ve diğer görevlilere genel hükümlere göre rücu edilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Veri Gizliliği İhtisas Komisyonu

Veri Gizliliği İhtisas Komisyonu

MADDE 14 – (1) Başkanlık personeli veya Programda yer alan kurum/kuruluş personeli ve konuyla ilgili uzmanlar arasından Başkan onayıyla

seçilen ve en az üç kişiden oluşan Veri Gizliliği İhtisas Komisyonu kurulur.

(2)

Veri Gizliliği İhtisas Komisyonuna, Başkanın belirleyeceği üye başkanlık eder.

Veri Gizliliği İhtisas Komisyonunun görevleri

MADDE 15 – (1)

Veri Gizliliği İhtisas Komisyonunun görevleri şunlardır:

a)

Veri gizliliği ve güvenliği konularındaki gelişmeleri takip etmek.

b)

Veri gizliliği ve

güvenliği konularındaki kurumsal stratejileri belirlemek.

c) Resmî istatistik çalışmaları kapsamında hangi verinin gizli veri olduğu hususunda gerektiğinde görüş oluşturmak.

(2) Komisyonun toplantı ve çalışma sonuçları tutanakla tespit edilir ve düzenlenen raporlar Başkanlığa sunulur.

BEŞİNCİ BÖLÜM Son Hükümler

Yürürlük

MADDE 16 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 17 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Türkiye İstatistik Kurumunun bağlı olduğu Bakan yürütür.

Ek-1

GİZLİLİK TAAHHÜT BELGESİ

Görevim nedeniyle edindiğim gizli verileri, görevim sırasında ve sonrasında yetkililer dışında hiç kimseye açıklamayacağımı, sorumluluğum altındaki gizli ve bireysel veriye üçüncü şahısların erişmelerine izin vermeyeceğimi, bu veriyi sadece istatistik üretmek amacıyla kullanacağımı ve bu çalışmalar sırasında 10/11/2005 tarihli ve 5429 sayılı Türkiye İstatistik Kanununda tanımlanan gizlilik ilkesi çerçevesinde hareket edeceğimi taahhüt eder, bu konuda şahsımdan kaynaklanan ihmal veya kusur sonucu istatistikî birimlerin uğradıkları zararlar nedeniyle açacakları davalarda hükmedilecek maddi ve manevi tazminatlar hakkında tarafıma rücu edilmesini kabul ettiğimi ve hakkımda uygulanacak müeyyidelerin bilgisine sahip olduğumu beyan ederim.

[R.G. 20 Haziran 2006 – 26204]

 İçindekilere dön

İçişleri Bakanlığından:

NÜFUS YAZIM YÖNETMELİĞİNİN YÜRÜRLÜKTEN KALDIRILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – (1) 14/7/1978 tarihli ve 16346 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Nüfus Yazım Yönetmeliği yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

**MADDE
3 – (1)**
Bu
Yönetmelik
hükümlerini
İçişleri
Bakanı
yürütür.

[R.G.
28

Haziran
2006 –
26212]

 İçindekilere dön
Genelgeler

Çevre ve
Orman
Bakanlığı
ndan:

2872
SAYILI
ÇEVRE
KANUNU
UYARI
NCA
VERİLE
CEK
İDARİ
PARA
CEZAL
ARINA
İLİŞKİN
GENEL
GEDE
DEĞİŞİ
KLİK
YAPIL
MASIN
A DAİR
GENEL
GE
(2006/11)

1- 7/6/2006 tarihli ve 26191 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 2872 sayılı Çevre Kanunu Uyarınca Verilecek İdari Para Cezalarına İlişkin 2006/10 Sayılı Genelgenin (2) sıra numaralı Hava Kirliliğine İlişkin Cezaların Tesislere Verilecek Cezalar bölümünün (a) bendinin (3) numaralı alt bendi ile (b) bendinin (2) numaralı alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"3) Hava kirliliği yönünden özel önem taşıyan bölgelerde veya kirliliğin ciddi boyutlara ulaştığı zamanlarda ve yerlerde veya kritik meteorolojik şartlarda yönetmeliklerle öngörülen önlemleri almayan, yasaklara aykırı davranan ya da mahallî çevre kurullarınca bu konuda alınan kararlara uymayanlara, yukarıdaki (1) ve (2) numaralı alt bentlerde belirtilen cezalar bir kat artırılarak verilir. (Madde 20/d)"

"2) Hava kirliliği yönünden özel önem taşıyan bölgelerde veya kirliliğin ciddi boyutlara ulaştığı zamanlarda ve yerlerde veya kritik meteorolojik şartlarda yönetmeliklerle öngörülen önlemleri almayan, yasaklara aykırı davranan ya da mahallî çevre kurullarınca bu konuda alınan kararlara uymayanlara, yukarıdaki (1) numaralı alt bentte belirtilen ceza bir kat artırılarak verilir. (Madde 20/d)"

2- Aynı Genelgenin (5) sıra numaralı Su Kirliliğine İlişkin Cezaların Gemilere Verilecek Cezalar bölümünün (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b) Tehlikeli madde ve atıkların deşarjı durumunda uygulanacak idarî para cezası, yukarıdaki (a) bendinin (1) ve (3) numaralı alt bentlerinde yer alan petrol ve türevleri kategorisi esas alınarak on katı verilir. (Madde 20/İkinci paragraf)"

3- Aynı Genelgenin (7) sıra numaralı Atıklara İlişkin Cezaların Tehlikeli Atıklara İlişkin Cezalar bölümünün (b) bendinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(a) bendinin (1), (2) ve (3) numaralı alt bentlerindeki cezalar kurum, kuruluş ve işletmelere üç katı olarak verilir. (Madde 20/İkinci fıkra)"

Tebliğ olunur.

[R.G. 22 Haziran 2006 – 26206]

 İçindekilere dön

Başbakanlıktan:

KONU: Kılık ve Kıyafet
GENELGE
2006/14

Kamu kurum ve kuruluşlarında görevli personelin kılık kıyafetinin kamu itibarını yansıtmak şeklinde ve personelin yürüttüğü göreve uygun olmasını sağlamaya yönelik olarak, "Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmelik" yürürlüğe konulmuştur.

Mezkûr Yönetmeliğin 11’inci maddesinde; "Yaz döneminde personelin kılık, kıyafeti 15 Mayıs - 15 Eylül tarihleri

arasında uygulanır. Yaz kıyafetleriyle ilgili hususlar bakanlık merkez teşkilatında ilgili Bakanlarca; illerde, yapılan hizmetin mahiyeti ve çalışılan yerin iklim ve coğrafik özellikleri göz önünde tutularak Valilerce tespit edilir." hükmü mevcuttur.

Yaz mevsiminin başlaması ve hava sıcaklıklarının bunaltıcı düzeylere yükselmesi nedeniyle çalışma koşullarında oluşabilecek olumsuzlukların giderilmesi, hava şartlarından kaynaklanabilecek verimlilik azalışının önlenmesi ve küresel ısınma etkilerinin azaltılması amacıyla mezkûr Yönetmelik hükmü doğrultusunda, bakanlıklar ve valiliklerce;

1. Bölgelerin iklimi ve çalışma ortamları dikkate alınarak, 15 Haziran - 15 Eylül tarihleri arasında makam odalarına giriş ve çıkışlar dahil olmak üzere ceket giyme ve kravat takma zorunluluğunun kaldırılması,

2. Önemli miktarlarda elektrik tüketimine neden olan klimaların 22-24 dereceye ayarlanması, hususlarında bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

[R.G. 24 Haziran 2006 – 26208]

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

KONU: Özürlü İstihdamı

GENELGE

2006/15

Bilindiği üzere, 2004/28 sayılı Genelge ile 2005 yılı Özürlülerin İstihdam Yılı olarak ilan edilmiştir. Ancak 2005 yılı boyunca Devlet Personel Başkanlığına gönderilen özürlü personel alımına ilişkin sınav duyuruları incelendiğinde, kamu kurum ve kuruluşlarınca istihdamı zorunlu özürlü personel kontenjanlarının doldurulması ve alınacak özürlülerin yaş sınırının azami düzeyde tespit edilmesi hususlarına uyulmasında gerekli duyarlılığın gösterilmediği anlaşılmaktadır.

Özürlü personelin istihdamında yaş sınırından doğan mağduriyetin ortadan kaldırılması ve memur alımına ilişkin uygulamada birliğin sağlanabilmesi bakımından, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I), (II) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kurumlar, döner sermayeli kuruluşlar, kanunlarla kurulan fonlar ve kefalet sandıkları, il özel idareleri ve belediyeler, il özel idareleri ve belediyelerin kurdukları birlikler ile bunlara bağlı müessese, işletme ve döner sermayeli kuruluşlar ile 657 sayılı Devlet

Memurları Kanununun a göre Devlet memuru istihdam eden diğer kamu kuruluşlarından ilgili mevzuatında özel hüküm bulunmayanların, özürlü alımı amacıyla tahsis edebilecekleri memur kadroları için üst yaş sınırı tespit edilmeyecektir.

2004/28 sayılı Başbakanlık Genelgesinin üst yaş sınırını düzenleyen on birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır. Söz konusu Genelgenin diğer hükümlerinin yerine getirilmesi

hususunda ise gereken hassasiyet ve sorumluluk gösterilecektir.

Bilgilerinizi ve gereğini önemle rica ederim.

[R.G. 24 Haziran 2006 – 26208]

 [İçindekilere dön](#)

Başbakanlıktan:

KONU: Kamu Kurum ve Kuruluşlarına ait Sosyal Tesislerden Şehit Yakınları Gaziler, Harp ve Vazife Malulleri Yakınlarının Yararlandırılması

GENELGE
2006/16

Şehitlerimizin milletimize emaneti olan yakınları ile gaziler, harp ve vazife malulleri yakınlarının çeşitli nedenlerle ikametgah mahalleri dışına çıktıklarında konaklama konusundaki problemlerle karşılaştıkları müşahede edilmiştir.

Kendilerine karşı milletçe hissedilen vefa ve minnet duygularının bir ifadesi olarak şehitlerimizin eş, anne, baba ve çocukları gaziler, harp ve vazife malulleri, bunların eş, anne, baba ve çocuklarının kamu kurum ve kuruluşları ait misafirhane ve sosyal tesislerden bu kurum kuruluşların kendi personeline uyguladığı ücret tarifesine göre yararlandırılmaları uygun görülmüştür.

Bilgilerini ve gereğini önemle rica ederim.

[R.G. 24 Haziran 2006 – 26208]

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Adli yargı hâkim ve savcı adayları ile İdari yargı hâkim adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 13.06.2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

K A R A R : 13.06.2006/367

Adli Yargı Savcı Adayları;

5. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 835+2200 gösterge aylıkla

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98283 Durmuş Ali İKİZ Reşadiye Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98436 Murat UZUN Daday Cumhuriyet Savcılığına,

6. derecenin 2. kademesi karşılığı olan 785+1600 gösterge aylıkla

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98140 Süleyman ÖZAR Şuhut Cumhuriyet Savcılığına,

6. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 760+1600 gösterge aylıkla

Konya Adli Yargı Savcı Adayı 74017 Mehmet DAĞLI Çayıralan Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97968 Muharrem İlhan KOÇ Kadışehri Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97969 Serdar TUNCAL Maden Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98352 Muhammet Üzeyir KARABIYIK Hazro Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 98406 Hakan Abdulhamid YAVUZ Şenkaya Cumhuriyet Savcılığına,

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla

Sakarya Cumhuriyet Savcılığına, Kocaeli Adli Yargı Savcı Adayı 95006 Recep ESER Yenice Cumhuriyet Savcılığına,

Sivas Adli Yargı Savcı Adayı 95033 Turgay ÇORAK Akyazı Cumhuriyet Savcılığına,

Antalya Adli Yargı Savcı Adayı 95061 Mehmet GENCER İhsaniye Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 95075 Mehmet BALDUZ Enez Cumhuriyet Savcılığına,

Samsun Adli Yargı Savcı Adayı 95102 Emre Ömer OKUMUŞ Yayladağı Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 95195 Hacı İbrahim AÇIKEL Hizan Cumhuriyet Savcılığına,

Uşak Adli Yargı Savcı Adayı 95223 Ercan ERDOĞAN İvrindi Cumhuriyet Savcılığına,

Erzurum Adli Yargı Savcı Adayı 97920 ErkanKAÇAR
97700 Orhan DOĞRU Feke Cumhuriyet Solhan Cumhuriyet Savcılığına,
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97921 Saltuk Buğra KURT Aybastır
97891 Orhan YÜKSEL Horasan Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97923 Serkan BUDAKOĞLU Saruhanlı
97892 Hamza KUL Göynücek Cumhuriyet Cumhuriyet Savcılığına,
Savcılığına,
Kadıköy Adli Yargı Savcı Adayı 97924 İbrahim POLAT Lice Cumhuriyet
97894 Oğuzhan MURAT Saray (Van) Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Kartal Adli Yargı Savcı Adayı 97925 Eyup ÖZDEMİR Torun
97896 Hasan Hüsnü BİLGİN Silvan Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Elbistan Adli Yargı Savcı Adayı 97926 Serkan Tayyar ÜNSAL Çiçekdağ
97899 Menderes ÖNKAL Karayazı Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Samsun Adli Yargı Savcı Adayı 97928 Adem BAYRAK Bayat
97900 Hüseyin SOLMAZ Saimbeyli Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Antalya Adli Yargı Savcı Adayı 97930 Nazım BAL Şefaati Cumhuriyet
97906 Mustafa TOPALOĞLU Senirkent Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 97931 Beşir ASLAN Zara Cumhuriyet
97909 Hasan DAL Yıldızeli Cumhuriyet Savcılığına,
Savcılığına,
İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 97934 Mehmet Akif TANRITANIR
97911 Aydın BEYHAN Çamlıhemşin Uluborlu Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97936 Muammer ÇETİN Yahyalı
97912 Hacı Mustafa YILMAZ Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97938 Metin ÖZBAY Eynesil
97913 Mustafa ALTUN Korgan Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97939 Orbay Bahri ULGAR Narman
97914 Aydın TURHAN Yenice Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97940 Murat İNCEEL İşçehisar
97915 Erdal UÇKUN Uludere Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97942 Umut KOÇ Ovacık Cumhuriyet
97916 Ferruh HASDEMİR Selendi Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97945 İbrahim TOKALI Mazgirt
97917 Mahmut AKINCI Fındıklı Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97947 Ali Deniz TANRIVERDİ Çukurca
97918 Abdullah YILDIRIM Cumhuriyet Savcılığına,
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97948 Mustafa TOMBUL Doğanhisar
97919 Mehmet KUŞ Durağan Cumhuriyet Cumhuriyet Savcılığına,
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı 97950 Selahattin SİLAH Eskipazarı
Muğla Adli Yargı Savcı Adayı

Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97952 Barış YİĞİT Çaldıran Cumhuriyet
Savcılığına,
Konya Adli Yargı Savcı Adayı
97953 Hüseyin DEMİRCİ Demre
Cumhuriyet Savcılığına,
Adıyaman Adli Yargı Savcı Adayı
97954 Mehmet KARATAŞ İdil
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97955 Adem AKINCI Küre Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97959 Oğuzhan AŞCI Sungurlu
Cumhuriyet Savcılığına,
Karşıyaka Adli Yargı Savcı Adayı
97961 Tolga UZER Kağızman Cumhuriyet
Savcılığına,
İzmir Adli Yargı Savcı Adayı
97962 Mehmet Can MIHCI Mesudiye
Cumhuriyet Savcılığına,
Bursa Adli Yargı Savcı Adayı
97965 Göksel ASLAN Yunak
Cumhuriyet Savcılığına,
İskenderun Adli Yargı Savcı Adayı
97967 Fuat URMAN Vakfıkebir
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97972 Yusuf KESENER Erfelek
Cumhuriyet Savcılığına,
Konya Adli Yargı Savcı Adayı
97974 Mustafa MUTLU Arapgir
Cumhuriyet Savcılığına,
Kozan Adli Yargı Savcı Adayı
97976 Gülbey ASLAN Domaniç
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97977 Ahmet Gazi YAKAR Kelkit
Cumhuriyet Savcılığına,
Adana Adli Yargı Savcı Adayı
97979 Ferhat KARAKUŞ Tercan
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97980 Adnan TAKIŞ Altınözü
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97983 Volkan YILDIZ Taşkoprü
Cumhuriyet Savcılığına,
Çorum Adli Yargı Savcı Adayı
97985 Lütfi GÜRGEN Tomarza
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97987 Mustafa ERDOĞAN Ulubey (Uşak)
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97988 Murat KÖSE Mihalgazi Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97990 Fahri YÜKSEL Hekimhan
Cumhuriyet Savcılığına,
Konya Adli Yargı Savcı Adayı
97991 Ahmet KÖSE Kofçaz Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97992 Fatih GELİŞ Sütçüler Cumhuriyet
Savcılığına,
İzmir Adli Yargı Savcı Adayı 97993
Burak BÖGE Gölpazarı Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97995 Halil ŞENER Gürpınar Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97997 Fevzi ALKAN Suşehri Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
97999 Fatih Halil KAPLAN Tatvan
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98000 Bülent KAYAŞ Hüyük Cumhuriyet
Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98001 Turgut BUDAK Azdavay
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98002 Görkem KEYSAN Pazar (Rize)
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98003 Tahir AYDOĞMUŞ Bozkır
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98005 Oktay YILDIRIM Bulanık
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98006 Mehmet Fatih CAMGÖZ
Çatalzeytin Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98008 Ali BAĞCI Çemişgezek
Cumhuriyet Savcılığına,
Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı
98011 Akın AKKAYA Araban
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98012 Fahrettin ÇİÇEK Eskil Cumhuriyet
Savcılığına,
Kırşehir Adli Yargı Savcı Adayı
98015 Cuma ÇOBAN Kurtalan
Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98016 Murat Eşref KUMBAROĞLU Savcılığına,
Çekerek Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98017 Hüseyin APAYDIN Bozova Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98019 Serkan ANKITÇI Mazıdağı Cumhuriyet Savcılığına,
Kayseri Adli Yargı Savcı Adayı

98021 Efkân KARACAOĞLU Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98023 Burhan TEZCAN Palu Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98024 İhsan BÜYÜKALİ Maçka Cumhuriyet Savcılığına,
Zonguldak Adli Yargı Savcı Adayı

98030 Kerem Kerim ARSLAN Altıntaş Cumhuriyet Savcılığına,
Kastamonu Adli Yargı Savcı Adayı

98032 Fatih BAYRAMOĞLU Hazro Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98034 Veli KARABACAK Beytüşşebap Cumhuriyet Savcılığına,
Konya Adli Yargı Savcı Adayı

98037 Tercan Yusuf MUDU Ortaköy (Çorum) Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98039 Nihat HIRKA Araç Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98040 İbrahim CANSEVER Kangal Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98043 Gökmen AVCI Sinanpaşa Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98044 Engin DUMAN İmranlı Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98046 Hüseyin YETİK Doğanşehir Cumhuriyet Savcılığına,
İzmir Adli Yargı Savcı Adayı

98050 Alper UĞURER Şalpaazarı Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98053 Recep ÜNAL Nurhak Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98054 Mustafa ŞAHİN Özalp Cumhuriyet Savcılığına,
Bakırköy Adli Yargı Savcı Adayı

98057 Erhan ZİYREK Kavak Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98058 Alparslan AĞCAKALE Uzunköprü Cumhuriyet Savcılığına,
Konya Adli Yargı Savcı Adayı

98060 Osman SOYDAL Göksun Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98063 İsmail TOKAR Bahçesaray Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98064 Mukadder KÜÇÜKKAYA Şavşat Cumhuriyet Savcılığına,
Antalya Adli Yargı Savcı Adayı

98067 Ali GÜLLÜ Sarız Cumhuriyet Savcılığına,
Malatya Adli Yargı Savcı Adayı

98069 Yasin KANAR Artova Cumhuriyet Savcılığına,
İstanbul Adli Yargı Savcı Adayı

98070 Abidin ÖZTÜRK Pülümür Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98073 Emrah KOÇKUZU Ulaş Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98076 Atakan ÇÖMEK Dereli Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98077 Erdal BOZOĞLU Ulubey (Ordu) Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98079 Fatih ARSLAN Havsa Cumhuriyet Savcılığına,
Nazilli Adli Yargı Savcı Adayı

98080 Bilal İNANÇ Pülümür Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98081 Özcan ERDAGÖZ Kumru Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98082 Yakup NAVRUZ Şiran Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98083 Cem DOĞAN Kiğı Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98085 Sadullah OVACIKLI Gerger Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98086 Ali TOKSÖZ Gökçebey Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98087 Ümit ÜNAL Divriği Cumhuriyet Savcılığına,
Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98089 İbrahim GÜLKILIK Yunak
Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98090 Cafer Teyyar ALPER Kale
(Denizli) Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98091 Mehmet GÜNEŞ Çaykara
Cumhuriyet Savcılığına,

Bursa Adli Yargı Savcı Adayı
98092 Yavuz UZUN Köprübaşı (Salihli)
Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98093 Recep KÖMÜRCÜ Manyas
Cumhuriyet Savcılığına,

Malatya Adli Yargı Savcı Adayı
98095 Bülent KARAKUŞ Ardanuç
Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98097 Mustafa GÖNÜL Hafik Cumhuriyet
Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98100 Sedat ÇELİK Mazgirt Cumhuriyet
Savcılığına,

Erzurum Adli Yargı Savcı Adayı
98103 Ali Serdar YENİDÜNYA Kozluk
Cumhuriyet Savcılığına,

Erzurum Adli Yargı Savcı Adayı
98105 Canip CİHANGİR Çamardı
Cumhuriyet Savcılığına,

Adana Adli Yargı Savcı Adayı
98109 Şahin ÇİFTÇİ Hozat Cumhuriyet
Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98113 Mesut KANAT Kargı Cumhuriyet
Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98114 Mustafa ÖZTÜRK Pertek
Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98115 İsmail SARI Genç Cumhuriyet
Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98117 Bülent ÇELEBİ Beşikdüzü
Cumhuriyet Savcılığına,

Şanlıurfa Adli Yargı Savcı Adayı
98118 Resul NARİN Beylikova
Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98119 Yusuf BAŞLAR Yusufeli
Cumhuriyet Savcılığına,

Adana Adli Yargı Savcı Adayı
98281 İbrahim ÖZER Kıbrısçık
Cumhuriyet Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı

98282 Nihat DEMİRKOL Türkeli
Cumhuriyet Savcılığına,

Kartal Adli Yargı Savcı Adayı
98350 Bülent ELİBOL Ağrı Cumhuriyet
Savcılığına,

Elazığ Adli Yargı Savcı Adayı 98361
Ahmet BEKTAŞ Gülnar Cumhuriyet
Savcılığına,

Ankara Adli Yargı Savcı Adayı
98369 Emre GÜLÜŞÜR Karahallı
Cumhuriyet Savcılığına,

Üsküdar Adli Yargı Savcı Adayı
98380 Abdullah YILDIZ Sarıoğlan
Cumhuriyet Savcılığına,

Adli Yargı Hâkim Adayları ;
4. derecenin 1. kademesi karşılığı
olan 915+2300 gösterge aylıkla,

Amasya Adli Yargı Hâkim Adayı
98368 Asena BİÇER Gülnar
Hâkimliğine,

5. derecenin 2. kademesi karşılığı
olan 865+2200 gösterge aylıkla,

Konya Adli Yargı Hâkim Adayı
98215 Yakup ASİL Gelendost
Hâkimliğine,

5. derecenin 1. kademesi karşılığı
olan 835+2200 gösterge aylıkla

Konya Adli Yargı Hâkim Adayı
98125 Habibe EFE Pınarbaşı (Kayseri)
Hâkimliğine,

Kayseri Adli Yargı Hâkim Adayı
98126 Emine AKÇAKOCA Bozkır
Hâkimliğine,

6. derecenin 2. kademesi karşılığı
olan 785+1600 gösterge aylıkla

Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı
68445 Ali Arslan KELAM Sinanpaşa
Hâkimliğine,

6. derecenin 1. kademesi karşılığı
olan 760+1600 gösterge aylıkla,

İzmir Adli Yargı Hâkim Adayı
67169 Yaşar BAŞ Derinkuyu
Hâkimliğine,

Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı
97966 Necmeddin ÖZMEN Yayladağı
Hâkimliğine,

Ankara Adli Yargı Hâkim Adayı
98349 Turna DOĞAN (YETİK)
Doğanşehir Hâkimliğine,

7. derecenin 2. kademesi karşılığı
olan 720+1500 gösterge aylıkla

Balıkesir Adli Yargı Hâkim Adayı
93873 Nevin KAYINGÜL Doğanhisar
Hâkimliğine,

Gaziantep Adli Yargı Hâkim Adayı

58634 Mehmet Uğur HANÇERLİ Bayat Hâkimliğine,

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla

İzmir Adlî Yargı Hâkim Adayı 92526 Banu Aliye (KOCASOY) ALKOÇ Akkuş Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 95015 Yavuz GÜRTEPE Varto Hâkimliğine,

Konya Adlî Yargı Hâkim Adayı 95026 Turgay YURTDAKAL Zara Hâkimliğine,

Elazığ Adlî Yargı Hâkim Adayı 95031 Serkan ÇINAR Bozcaada Hâkimliğine,

Erzurum Adlî Yargı Hâkim Adayı 95066 Uğur DAĞ Mihalgazi Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 95101 Ebru Havva AKBİLEK Erfelek Hâkimliğine,

Bafra Adlî Yargı Hâkim Adayı 97890 Fatma ÖZTÜRK Salıpazarı Hâkimliğine,

Kırşehir Adlî Yargı Hâkim Adayı 97893 Tülün KAFALI ERSOY Kadişehri Hâkimliğine,

Kocaeli Adlî Yargı Hâkim Adayı 97895 Ayşe Gül AYAZ İspir Hâkimliğine,

İzmir Adlî Yargı Hâkim Adayı 97901 Müge KUT Yıldızeli Hâkimliğine, Trabzon Adlî Yargı Hâkim Adayı

97902 Murat ŞAHİNKAYA Karacasu Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97910 Şükran ŞANLIER Baykan Hâkimliğine,

Yozgat Adlî Yargı Hâkim Adayı 97937 Murat AKSU Kozaklı Hâkimliğine,

Kadıköy Adlî Yargı Hâkim Adayı 97941 İnci NASÖZ Domaniç Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97944 Kemal DADAK Mazgirt Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97946 Murat GÜLER Güney Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97949 Fikret İLHAN Tomarza Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı

97956 Elvan ZEYBEK Meriç Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97957 Hatice KELEŞ Çekerek Hâkimliğine,

Amasya Adlî Yargı Hâkim Adayı 97958 Bülent Cem KOÇAK Gökçebey Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97960 Erhan DOĞAN Torul Hâkimliğine,

Erzurum Adlî Yargı Hâkim Adayı 97963 Meryem GÜNAY Yahyalı Hâkimliğine,

Karabük Adlî Yargı Hâkim Adayı 97970 Selim ALTINAY Altınözü Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97971 Mehmet ÖZALP Derik Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97973 Fatih ÖZYURT Uludere Hâkimliğine,

Kırıkkale Adlî Yargı Hâkim Adayı 97994 Davut ATAĞ Pertek Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97996 İbrahim KOZAN Dargeçit Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 97998 Yusuf ARSLAN Sarıoğlan Hâkimliğine,

Adana Adlî Yargı Hâkim Adayı 98007 Hakan ŞEKER Şalpazarı Hâkimliğine,

Kırşehir Adlî Yargı Hâkim Adayı 98010 Yasemin KARADENİZ (YILDIZ) Türkeli Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 98018 Aslıhan ÇELİK Gökçebey Hâkimliğine,

Sivas Adlî Yargı Hâkim Adayı 98020 Zülal AKTOY Zara Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 98022 Mustafa KARAOSMANOĞLU Kozaklı Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 98026 Tahsin MUTLU Güroymak Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 98029 Nermin Funda KUTLUK Özalp Hâkimliğine,

Sinop Adlî Yargı Hâkim Adayı 98031 Sabriye Can SARAÇ Çermik Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı

98033 Fatih ACAR Yenice (Çanakkale) Hâkimliğine,
Erzincan Adlî Yargı Hâkim Adayı
98035 Dursun Hayati YURTBAŞI Gölköy Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98041 Tuncay ÇINAR Sütçüler Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98042 Selma (AYKAÇ) ERKAN İhsaniye Hâkimliğine,
Adana Adlî Yargı Hâkim Adayı
98047 Hasan Kadir YILMAZTEKİN Şavşat Hâkimliğine,
Diyarbakır Adlî Yargı Hâkim Adayı
98049 Neslihan ŞENOL DAĞLI Çiftlik Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98051 Fatma Serap ÖZ Çamlıhemşin Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98052 Gürkan SUNA Ortaköy (Çorum) Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98061 Özkan BARUT Yunak Hâkimliğine,
Konya Adlî Yargı Hâkim Adayı
98062 Ahmet ARICIGİL Selendi Hâkimliğine,
Kayseri Adlî Yargı Hâkim Adayı
98068 Fatma (SEVİM) ÖNER Kavak Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98071 Cengiz KAYA İşçehisar Hâkimliğine,
Kadıköy Adlî Yargı Hâkim Adayı
98072 Türker ÖZMEN Çatak Hâkimliğine,
Çankırı Adlî Yargı Hâkim Adayı
98074 Esra (YILMAZ) ACAR Sinanpaşa Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98078 Soner AKKUŞ Altınözü Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98088 İsmail YILMAZ Eflani Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98096 Hilal KILIÇ Tonya Hâkimliğine,
Malatya Adlî Yargı Hâkim Adayı
98102 Mevlana GÖZÜBÜYÜK Çaykara Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98111 Abdurrahman GÖKÇELİ Kocaali Hâkimliğine,

Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98112 Selim KÖKLEN Lice Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98120 Asabil YIRTICI Çekerek Hâkimliğine,
Midyat Adlî Yargı Hâkim Adayı
98121 Şehmus ÇELİKAL Gürgentepe Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98137 Melikşah ŞENER Bismil Hâkimliğine,
Muş Adlî Yargı Hâkim Adayı
98141 Türkan HALICI Artova Hâkimliğine,
Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı
98214 Erhan POYRAZ İşçehisar Hâkimliğine,
Erzurum Adlî Yargı Hâkim Adayı
98351 Serdar ÇİMEN Alucra Hâkimliğine,
İdarî Yargı Hâkim Adayları;
5. derecenin 2. kademesi karşılığı olan 865+2200 gösterge aylıkla,
İzmir İdarî Yargı Hâkim Adayı
97741 Hasan TÜRKAY Eskişehir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
5. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 835+2200 gösterge aylıkla
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
40741 Şenol COŞKUN İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97698 Mehmet OFLAZ Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,
6. derecenin 2. kademesi karşılığı olan 785+1600 gösterge aylıkla
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97695 Bayram ERÇOBAN Van Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97697 Selim ÖZTÜRK Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97720 Halil ÇELİK Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97722 Vefa HATİPOĞLU İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
6. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 760+1600 gösterge aylıkla
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
41502 Mehmet COŞGUN Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı

97696 Volkan AYDIN Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97701 Tufan TEKE Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,

7. derecenin 2. kademesi karşılığı olan 720+1500 gösterge aylıkla,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
41505 Hasan KARAKUŞ Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
94657 Murat ULUSOY İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97702 Emre TAN Antalya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97719 Canbulut ŞAŞMAZ İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
42333 Ömür YILDIZ Samsun Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Gaziantep İdarî Yargı Hâkim Adayı
94894 Abdullah KAHRAMAN Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
94906 Kadir YILDIZ Malatya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Kayseri İdarî Yargı Hâkim Adayı
97669 Mehmet Emin SEVİMLİ Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97670 Başar ANTÜRK Afyonkarahisar İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97671 Özlem MENGÜCEK Mersin Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97672 Zeynep YÜKSEL DURMAZ Sakarya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97673 Mustafa BAL Malatya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97674 Faruk ALACA Eskişehir İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97675 Kenan GÖZTAŞ İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97676 Ali BİLGİÇ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı

97677 Edib Hüsnu ÖZEN İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97678 Yavuz KABASAKAL Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97679 Mustafa ŞAHİN Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97680 Yusuf KAHVECİ Edirne İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97681 Murat DURMAZ Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97682 Züleyha ALICI Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97683 Mustafa Evren GÜMÜŞ Adana İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97684 Yavuz ŞEN Edirne İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97685 Oğuz SALMAN Kırıkkale İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97686 Fazlı DAĞDEVİREN İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97687 Kadir KARTAL Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,

İzmir İdarî Yargı Hâkim Adayı
97689 Serdar ÇEVİK İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97690 Remzi MALKOÇ Aydın İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97691 Orhan AKINCILAR İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97692 Mevlüt BEDEL Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97693 Mehmet TOSUN Muğla İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97699 Muhammed ÇAPRAK Aydın Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97703 Sönmez TAŞKIN İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97705 Zülbiye Esra (KÖSE) AVCI

İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97706 Erhan ÖZGECİ Kırıkkale İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97707 Yunus ERASLAN Diyarbakır
Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97708 Vedat DEMİR Malatya Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97709 Mesut ÇEKEN İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97710 Mahmut KENGER Sakarya İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97711 Sinan ÇINAR Kayseri İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
İstanbul İdarî Yargı Hâkim Adayı
97712 Uğur TAŞTEMİR Ordu İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97713 Ömer Taha ÖZKAN Bursa Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97714 Kutlan Menderes ELMAS
Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97715 Mustafa Volkan ULUÇAY
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97716 Mustafa KÖKSAL Van İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97717 Zeki UYSAL Bursa İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97718 Fuat KARA İstanbul Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97721 Semih ASLAN Diyarbakır İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97723 Önder İHTİYAR İstanbul Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97724 Ayfer KÖSE COŞKUN İstanbul
İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97725 Mustafa KUŞ Mersin İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97726 Ayşe ÇAKIRCA İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97727 Ali Osman AVCI İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97728 Sadık GÖKÇEKLI Konya İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97729 Baki Kutayhan SUROĞLU
İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97730 Sadi KAYABAŞI Bursa İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97731 Ömer ÇOLAK İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97732 Kutlay TELLİ İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97733 Ahmet Bahaddin KARAŞLAR
İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97734 Hasan Hüseyin YEŞİLDERE
Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
İstanbul İdarî Yargı Hâkim Adayı
97735 Ercan AKPINAR İstanbul Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97736 Ahmet AKKOCA Sivas Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97737 Fatma ÇALIŞKAN GÜNEY
İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97738 Remzi ŞAHİN İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97739 Halil GÜNEY İstanbul Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97740 İsa AYDEMİR İstanbul Vergi
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97742 Bekir ŞİMŞEK Antalya İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97743 Esat Caner YILMAZOĞLU
Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine,
Ordu İdarî Yargı Hâkim Adayı
97744 Nihat KOÇAK İstanbul İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97745 Seyfettin KARA Gaziantep İdare
Mahkemesi Üyeliğine,
Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı

97746 Bekir DURAN İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97747 Hüseyin AYDEMİR Kocaeli Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97748 Halime HACIOĞLU Edirne İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97749 Sümeyra (ÖZÜTÜRKER) GÜNGÖR İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97750 Yasemin BUYURAN İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97751 Emir DALKIRAN Çorum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97752 Ozan Muzaffer KÖSTÜ İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97753 Orhan GÜLLÜ Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Malatya İdarî Yargı Hâkim Adayı
97754 Ali GÖKALP Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97755 Hüseyin AKDAŞ Çorum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97756 Osman ERDOĞMUŞ İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97757 Elif (AKIN) ERDOĞMUŞ İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97758 Mehmet Fatih IŞIK Konya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97759 Yunus Emre SILAY Antalya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
97760 Ali BAYRAKTAR Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı
99086 Murat KELEŞ İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

[R.G. 28 Haziran 2006 – 26212]

 İçindekilere dön

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Kartal Cumhuriyet Savcı Adaylığından 13.06.2006 tarihli ad çekme ile Torul Cumhuriyet Savcılığına kur'a ile atanan 97925 Eyup ÖZDEMİR'in Gümüşhane Kürtün nüfusuna kayıtlı olduğu anlaşılma kurasının iptali ve 20.06.2006 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmasına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

KARAR : 20.06.2006/369

7. derecenin 1. kademesi karşılığı olan 705+1500 gösterge aylıkla Kartal Adli Yargı Savcı Adayı 97925 Eyup ÖZDEMİR Bismil Cumhuriyet Savcılığına, Ad çekme usulüyle naklen atanmıştır.

[R.G.
28

**Haziran
2006 –
26212]**

 İçindekilere dön

Hakimler
ve
Savcılar
Yüksek
Kurulu
Başkanlı
ğundan:

2802
sayılı
Hâkimler
ve
Savcılar
Kanunun
un 21
inci
maddesin
e göre 2
yıllık
yükselme
sürelerini
aldıkları
aylıkta
Nisan

2006 dönemi sonuna kadar bitiren adlî yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcı ve savcıları ile idarî yargı hâkimlerinin adlarını belirtir listeler 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 22 nci maddesi gereğince aşağıda gösterilmiştir.

Sürelerini doldurdukları hâlde bu listede adlarını bulamayanlar ilân tarihinden itibaren otuz gün içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı olarak başvurmak sureti ile durumlarının yeniden incelenmesini isteyebilirler.

ADLÎYARGI
A- HÂKİMSİNİFİ

Sicil

No.: Adı ve Soyadı

Memuriyeti

2 nci derecede terfi sürelerini bitirenler:

35912	Fatih Birkan GÜNER	Artvin
	Hâkimi	
35945	Elife AYDOĞDU	Nazilli
	Hâkimi	
36878	Nursel YİĞİT	Adalet
	Bakanlığı Tetkik Hâkimi	
36879	Çiğdem VAYISOĞLU	Ilgın
	Hâkimi	
36892	Reşit KAÇAR	Serik
	Hâkimi	
36936	Aysel HELVACI	Bor Hâkimi
36944	Neslihan DEMİRCİOĞLU	Foça
	Hâkimi	
36957	Gönül DEMİRCİ	Çankırı
	Hâkimi	
36985	Zeynep DURDU AK	Aksaray
	Hâkimi	
37057	Mustafa HİMYERİ	Ordu
	Hâkimi	
37077	Zübeyde POLAT	Aksaray
	Hâkimi	
37079	Halil İbrahim KORKMAZ	Erzincan
	Hâkimi	
37103	Ahmet ALKAN	Ereğli
	(Karadeniz) Hâkimi	
37108	Neziha ARIK	Sarayönü
	Hâkimi	
37154	Fadime AYDIN	Zile Hâkimi
37161	Abdullah KAYA	Çatalca
	Hâkimi	
37171	Hakan DOĞAN	Yargıtay
	Tetkik Hâkimi	
37180	Zelal ERGİN ÇUĞUN	Orhangazi
	Hâkimi	
37199	Beyhan AYTEKİN	Turgutlu
	Hâkimi	
37226	Tülay SARIÇAM	Ödemiş
	Hâkimi	

37258
Faruk
DEMİRK
OL
Gerede
Hâkimi
37276
Erkan
YİĞİT
Soma
Hâkimi
37282
Nayim
DURAK
Anamur
Hâkimi
37285
Ayşe
Şule
YILDIRI
MNiğde
Hâkimi
37320
Tahir
HIRSLI
Adalet
Bakanlığı
Yetkili
Tetkik
Hâkimi
37339
Osman
KAYA
Ağrı
Hâkimi
37344
Suzan
Ece
ERTÜR
KMEN
Sarıgöl
Hâkimi
37356
Ali Rıza
TARHA
NPasinler
Hâkimi
37364
Vijdan
EREN
Beypazarı
Hâkimi

37392 Rahime EREN Hâkimi	Beyşehir	38785 İsmail KURT
37404 İhsan Tayfun Kahramanmaraş Hâkimi	DEMİRCİ	Adalet Bakanlığı Yetkili
37406 Yücel VAROL Hâkimi	Köyceğiz	Tetkik Hâkimi
37411 Ali ERTAN Hâkimi	Yozgat	38823 Ayşe SATAN
37464 Oktay DAYI Ceza Mahkemesi Başkanı	Oltu Ağır	Akyazı Hâkimi
37468 Deniz SUN Hâkimi	Biga	39634 Burhan UYKUN
37533 İsmail CEVHER Hâkimi	Ünye	Bünyan Hâkimi
37573 Bahadır YAKUT Bakanlığı Tetkik Hâkimi	Adalet	39811 Abdullah BİLGİÇ
37586 Mükerrrem ASLAN Hâkimi	Malatya	Kırkağaç Hâkimi
37618 Ülkü Münife BOZKURT Hâkimi	Çatalca	40251 Alaattin BÜK
38143 Leman TOSUN Bakanlığı Tetkik Hâkimi	Adalet	Yargıtay Tetkik Hâkimi
38158 Fuat PEMBEÇİÇEK Hâkimi	Balâ	40319 Muhiddin PAÇA
38195 Dr.Mehmet Ruşen GÜLTEKİNNiksar Hâkimi		Taşova Hâkimi
38479 Zafer YARAR Hâkimi	Giresun	40391 Zeki YILDIRI
38482 Hasan MAZIBAŞ Hâkimi	Hendek	MAAdalet Bakanlığı Tetkik Hâkimi
38488 Gültekin İPTEŞ Müfettişi	Adalet	41405 Kadir KARAK
38490 Mustafa Özgür ERGENÇ Hâkimi	Şırnak	OÇ Bozkır Hâkimi
38494 Halil TOMA Hâkimi	Salihli	38150 Dilek ÇELİKT
38495 Cüneyt KARADEMİR Hâkimi	Balıkesir	AŞ
38496 Salih ERŞENEL Hâkimi	Çarşamba	Orhangaz i Hâkimi
38504 Ahmet Kahramanmaraş Hâkimi	BAYAZITOĞLU	
38506 Tuncay SEVİNÇ Hâkimi	Mudanya	
38509 Nuh Hüseyin KÖSE Hâkimi	Karaburun	
38643 Mehmet UĞUR Hüseyin ŞAHİN	Ula Hâkimi	
Tetkik Hâkimi	Yargıtay	
38714 Naci AYDIN Hâkimi	Bartın	
38724 Ülkü KÜÇÜKARSLAN Hâkimi	Göhlisar	
38757 Sabiha SAVAŞÇI Hâkimi	Mut	

40331 Hüseyin SARIKAMIŞ Hâkimi	Sivrihisar	40104 Mehmet
37380 Hatice Zeytinburnu Hâkimi	SAYIN	Emin MENTE
38743 Yıldız ÇAKIR Hâkimi	Vezirköprü	ŞNurdağı Hâkimi
3 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:		
38796 Hacer AVŞAR Hâkimi	Havran	40109 Celalettin DÖNME
39510 Selami DURAK Müfettişi	Adalet	ZAdalet Bakanlığı
39522 Selami TURABİ Hâkimi	Karacabey	Tetkik Hâkimi
39551 Mehmet HAMZAÇEBİ Hâkimi	Karasu	40145 Şükrü
39567 Oğuzhan YAŞAR Hâkimi	Alanya	GÖKOĞ LU
39602 Muzaffer İREN Hâkimi	Mihalıççık	Pazarcık Hâkimi
39637 Osman EROL Hâkimi	İskenderun	40156 Mustafa
39680 Ergün ŞAHİN Hâkimi	Ferizli	KAHYA Nizip
39723 Akif BİLMEN Hâkimi	İpsala	Hâkimi 40166
39735 Eşref AKSU Hâkimi	Salıpazarı	Ali KÖŞÜM
39740 Bayram ŞEN Tetkik Hâkimi	Yargıtay	Mardin Hâkimi
39775 Erdal ŞENSOY Hâkimi	Kestel	40211 Nuray
39789 Yıldırım KAYIR Hâkimi	Honaz	OĞUZE RÇifteler
39802 Ekrem ÇETİNTÜRK Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Hakimi 40258
39803 Haşim ÖZAYDIN Hâkimi	Çumra	Meral ÜNEL
39839 Çağan HANIMELİ Hâkimi	Mut	Kumluca Hâkimi
39889 Faris KARAK Hâkimi	Nizip	40262 Cuma
39902 Canel RÜZGAR Hâkimi	Hüyük	ÖZTÜR KÇardak
39954 Serdar MUTTA Hâkimi	Türkoğlu	Hâkimi 40265
39964 Aydın TEZCAN Hâkimi	Manyas	Yılmaz PARILTI
39979 Fatma TÜRKER Hâkimi	İslâhiye	Elbistan Ağır
40006 Atilla SUBAŞI Hâkimi	Niksar	Ceza Mahkem
40018 Kadir ABDİİMAMOĞLU Hâkimi	Maçka	esi Başkanı
40049 Muhammer TÜZÜVCÜ (Adıyaman) Hâkimi	Gölbaşı	40317 Mithat

DOKUR Hâkimi	Çaycuma	40787 Oktay
40325 Mehmet Adnan KAPLAN Hâkimi	Afşin	BURAK GAZİ
40334 Cebrail YAŞAR Hâkimi	Erdemli	Şirvan Hâkimi
40449 Metin ULUSAL Hâkimi	Çatalzeytin	40788 Pınar
41164 Muammer YOKUŞ Hâkimi	Kangal	BAŞAR AN
41407 Hüseyin ULUÇAY Hâkimi	Erzin	Kadirli Hâkimi
39523 Mesut ORTA Bakanlığı Tetkik Hâkimi	Adalet	40790 İbrahim
39668 Zuhul HAKSEVER Hâkimi	Tavşanlı	KOLCU Eynesil
39679 Recep KALKAN Müfettişi	Adalet	Hâkimi 40792
39688 Cengiz SARI Hâkimi	Devrek	Yahya PASLI
39841 Burhan ALICI Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Muradiye Hâkimi
40009 Ramazan BOZTEPE Tetkik Hâkimi	Yargıtay	40794 Bahtiyar
40025 İhsan AKGÜL Hâkimi	Turhal	ÇOLAK Birecik
40311 Yalçın ÖKTEN Hâkimi	Borçka	Hâkimi 40795
40129 Faruk ŞENER Hâkimi	İlgın	Mustafa ZEYBEK
39710 Mustafa ÖZMEN Tetkik Hâkimi	Yargıtay	Şavşat Hâkimi
4 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:		40796
39705 Mevlüt YILMAZ Hâkimi	Suruç	Ahmet YILDIZE
39907 Gül (ŞEKER) ÇALIK Hâkimi	Keskin	Lİ Baykan
40175 Pınar VARDAR UYGUR Hâkimi	Kırkağaç	Hâkimi 40799
40745 Osman TONTA Hâkimi	Zara	Kerim KELEŞ
40766 İlhan ACAR Hâkimi	Gazipaşa	Ulubey (Ordu)
40769 Hasan KAHYAOĞLU Hâkimi	Şemdinli	Hâkimi 40801
40770 Mehmet TEKMEK Hâkimi	Salıpazarı	Rukiye KARAK
40778 Recep EŞİM Hâkimi	Çermik	AŞ Oltu
40780 Nursal SUNAY Hâkimi	Kâhta	Hâkimi 40804
40783 Mustafa ŞENEL Hâkimi	Viranşehir	Kemal
40785 Yasemin ÖZTÜRK ÇALIŞAL Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	

AKSAKAL Hâkimi	Yunak	40912 Erdoğan
40806 Salih DOĞAN Hâkimi	Çamlıyayla	SARAÇ Kozaklı
40808 Cuma AFŞAR Hâkimi	Yerköy	Hâkimi 40913
40809 Salim KÜÇÜK Hâkimi	Adilcevaz	Ayşe BOLAÇ YALÇIN
40811 Şuayip ARSLAN Hâkimi	Torul	Oğuzeli Hâkimi
40816 Mehmet UĞURLU Hâkimi	Çiftlik	40914 Suat
40821 Bülent ÖZTOP Hâkimi	Koyulhisar	ALACA Dargeçit Hâkimi
40824 İsmail AKSEL Hâkimi	İyidere	40915 Mecnun
40831 Nilay BAHÇECİ Saruhanlı Hâkimi	YILDIZBAKAN	TÜRKE R
40846 Yılmaz ÇINAR Hâkimi	Beşikdüzü	Güroyma k Hâkimi
40847 Gökhan AK Hâkimi	Mihalgazi	40916 Filiz
40849 Seyfettin MERMERCİ Hâkimi	Kurucaşile	TÜRKA Y
40854 Sevinç BİLHAN IŞIK Hâkimi	Yüksekova	İhsaniye Hâkimi
40858 Engin BEDİR Hâkimi	Çiçekdağı	40918 Selda
40863 Atıf MOĞULKOÇ (Tunceli) Hâkimi	Ovacık	Devrim (GÜRSA L)YILDI RIM
40866 Meryem ESİRGEMEZ Hâkimi	Keskin	Bayburt Hâkimi
40867 Özgül KAYA DALAK Hâkimi	Sandıklı	40919 Veysel
40869 Abdurrahman GÜN Hâkimi	Tekman	ASLAN Ulubey (Uşak)
40871 Faruk FİDAN Hâkimi	Durağan	Hâkimi 40923
40872 Türkay SAĞLAM Hâkimi	Nurhak	Metin KÜÇÜK
40876 Ahmet AVCI Hâkimi	Hafik	Kurtalan Hâkimi
40877 Bünyamin ESEN Hâkimi	Tomarza	40924 Erdoğan
40886 Berna Kale(Denizli) Hâkimi	DÖNMEZ	YILMAZ Gerger Hâkimi
40897 Mehmet TAŞDEMİR Hâkimi	Karakoçan	
40900 Mustafa ŞAHİN Hâkimi	Hekimhan	
40901 Yılmaz ŞENGÜL Hâkimi	Mutki	
40906 Şaban KAZDAL Hâkimi	Çaykara	

40933	Bülent KOÇ Hâkimi	Hassa	41000 Mehmet
40934	Hatice ÖZKAN BİNGÖL Hâkimi	Ağlasun	Beyhan SEÇKİN
40936	Uğur Güçlü ALTINTAŞ Hâkimi	Mutki	Hekimha n Hâkimi
40937	Ali Murat ERKOÇ Hâkimi	Selim	41004 İbrahim
40938	Ahmet ALBAYRAK Hâkimi	Maden	LORAS DAĞI
40940	Hakan TÜRKÖN (Çorlu) Hâkimi	Saray	Özalp Hâkimi
40944	Mesut BİLEN Hâkimi	Altınözü	41009 Ünal
40950	Numan ACAR Hâkimi	Karakoçan	BOZDA ĞAdalet
40951	Arzu SOFU KARAKAYA Hâkimi	Eğirdir	Bakanlığı Yetkili
40958	Sezer SÖYLEMEZ Hâkimi	Hassa	Tetkik Hâkimi
40961	Ali Ramazan BİLGİSİÇOK (Karabük) Hâkimi	Yenice	41012 Nevzat
40969	Hilal KAYA Hâkimi	Nizip	YÖRÜK Malazgirt
40970	Ramazan ÖZER Hâkimi	Şarkışla	Hâkimi 41016
40972	Mustafa ÇALIŞKAN Hâkimi	Çekerek	Cihan SAN
40974	Ali Rıza MUTLU Hâkimi	Yahyalı	Bolvadin Hâkimi
40975	Hakan ÖZDEŞ Hâkimi	İspir	41020 Handan
40977	Alime DEMİRKAN BAYEZİT Hâkimi	Çüngüş	ÖREN Ardahan
40978	Veli ÖZTÜRK Hâkimi	Savaştepe	Hâkimi 41029
40985	Gürdal Gölmarmara Hâkimi	ERGÜN	Fatih AYKAÇ
40987	Tûba Yaprak GÜNAY Hâkimi	Kadışehri	Derik Hâkimi
40989	Yeşim KAYALI GÖNEN Hâkimi	Suluova	41040 Cemil
40991	Namık GENEL Hâkimi	Aşkale	Kürşat TÜRKM
40993	Turhan KÖK Hâkimi	Araklı	EN Kadışehri
40994	Dilek DOĞAN Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Hâkimi 41041
40995	Caner EROKTAY Hâkimi	Kulp	Arif KAPKA
40997	Şahin DOĞAN Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi	Vezirköprü	RA Varto
40999	Muhsin YATAĞAN Hâkimi	Siverek	Hâkimi

41043 Kenan GÜNEY Hâkimi	Yüksekova	41117 Ünver
41045 Yasemin PAYAM YILMAZ Hâkimi	Şırnak	ÖZGÜL Baskil
41046 İhsan SARTIK Hâkimi	Amasra	Hâkimi 41119
41048 Bilâl UYSAL Hâkimi	Çayırılı	Erol BAŞKÖ
41051 Mehmet KÖSE Hâkimi	Sütçüler	Kİncesu Hâkimi
41052 Kubilay İNAN Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	41120 Saime
41056 Ersagun Yavuz ERYILDIZ Hâkimi	Ceylanpınar	CAN Bayat
41057 Metin ERDAĞ Hâkimi	Ardanuç	(Çorum) Hâkimi
41059 Yusuf BULUT (Çorum) Hâkimi	Ortaköy	41122 Cengiz
41064 Hulusi Tahir İLGENLİ Hâkimi	Çiçekdağı	ATAŞ Siverek
41070 Bahattin YURT Hâkimi	Vize	Hâkimi 41126
41072 İlker YILMAZ Hâkimi	Nurdağı	Rıfat TURAN
41074 Serhat BULUT Hâkimi	Şefaatli	LIYenice (Çanakka le)
41081 Yusuf ÖZGAN Hâkimi	Doğanşehir	Hâkimi 41127
41083 Nedim ACU Hâkimi	Malkara	Celalettin ÇETİN
41087 Adnan BUDAK Hâkimi	Dicle	Kozaklı Hâkimi
41094 Hüseyin ÇELEBİ Hâkimi	İkizce	41129 Neşet
41096 Uğur ÖZENİR Hâkimi	Cihanbeyli	KOCAM AN
41100 Aynur ÖZTOPRAK Hâkimi	Havsa	Atabey Hâkimi
41101 Selçuk Uğur ÖZDEMİR Hâkimi	Akyazı	41130 Hasan
41102 Muhittin ÖZDEMİR (Konya) Hâkimi	Ereğli	GÜNGÖ RBayat
41107 Emel BİLGİN ÇELEBİ Hâkimi	Sultandağı	(Çorum) Hâkimi
41110 Olcay GÜL Hâkimi	İhsaniye	41131 Ertuğrul
41113 Ali Mustafa KUZUGÜDEN Hâkimi	Dinar	AYAR Almus
41114 Duygu KARAKAŞ Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Hâkimi 41432
41115 Bekir ÇAĞLAR Hâkimi	Suşehri	Yıldırım ŞAFAK
41116 Ruhi KOYUNCU Hâkimi	Demirköy	Göksun Hâkimi

41437	Barış Rauf SAKALLI Hâkimi	Şalpazarı	
41450	Neşet UÇAKCIOĞLU Hâkimi	Mazgirt	Kurumun da görevli
41883	Ahmet GÖZTAŞ Hâkimi	Sarıoğlan	42399
41897	Taner AKINCI Hâkimi	Kelkit	Mustafa ÇOLAK ER
41977	Mehmet Selçuk OĞUZMERT Hâkimi	Hafik	Yusufeli Hâkimi
41993	Güven ELÇİM Hâkimi	Kelkit	42400
42064	Yılmaz ÇİMŞİR Hâkimi	Uludere	Hamit YELKE N
42082	Metin SOYAL Hâkimi	Başkale	Kuluncak Hâkimi
42094	Erkan ŞİMŞEK Hâkimi	Susuz	42409
42111	Necati DAŞTAN Hâkimi	Torul	Ali GÜNİND
42146	Erhan ASİLSOY Hâkimi	Taşlıçay	İAkkuş Hâkimi
42148	Ali DAŞ Hâkimi	Çaldıran	42416
42263	İsmail GÜRSOY Hâkimi	Felâhiye	Hamza EMRE
42692	Fahrettin KAYA (Kayseri) Hâkimi	Pınarbaşı	Bucak Hâkimi
42712	Murat GÖNÜLDURU Hâkimi	Marmara	42428
42638	Mehmet Alper BOSTANCI Hâkimi	Kadınhanı	Ali Bekir EVİM
	5 inci derecede terfi sürelerini bitirenler:		Mihalgaz i Hâkimi
41881	Suzan (KARAKAYA) Çerkezköy Hâkimi	POLAT	42432
42063	Ali ASLANTAŞ Hâkimi	Yayladağı	Hakan ÖZTAT AR
42346	Yasin VALACIK Hâkimi	Sorgun	Baskil Hâkimi
42350	Emine ERDOĞAN Hâkimi	Atabey	42436
42358	Gonca Gülfem BOZDAĞ Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Ayhan ARDUÇ
42369	Atillâ DARI Hâkimi	Aksaray	Cizre Hâkimi
42373	Özgür Mustafa DÜLGER Hâkimi	Divriği	42444
42374	Adem YEŞİLKAYA Hâkimi	Elbistan	İbrahim KOCAO ĞUL
42375	Metin EFE Hâkimi	Konya	Mardin Hâkimi
42393	Nuh TAŞDELEN (Rize) Hâkimi	Pazar	42446
42396	Yücel ARSLAN (Konya) Hâkimi olup Kamu İhale	Ereğli	Mehmet KAHRA MAN
			Bingöl Hâkimi

42455	Gülşah HACIÖMEROĞLU ÖZTOPRAK	Avanos	42614	Ulaş
	Hâkimi			MENGÜ
42457	Murat VİRAN	Altınekin		LOĞLU
	Hâkimi			Karayazı
42465	Zühal İŞGÖREN	Boğazlıyan		Hâkimi
	Hâkimi		42624	Arif
42472	İbrahim CANSIZ	Aybastı		GÜMÜŞ
	Hâkimi			SOY
42473	Erol KAPLAN	Körfez		
	Hâkimi			
42481	Ulaş BURAN	Yatağan		Gündoğ
	Hâkimi			muş
42491	Ercan ÖZKAN	Kozan		Hâkimi
	Hâkimi		42628	
42498	Cem	ÇELİK		Cengiz
	Akdağmadeni Hâkimi			DEĞİRM
42503	Durmuş ÖZDEMİR	Genç		ENCİ
	Hâkimi			Alaçam
42506	Sefa ŞİŞMAN	Gürpınar		Hâkimi
	Hâkimi		42629	
42510	Üzeyir ŞENDİL	Şarköy		Mustafa
	Hâkimi			Kemal
42520	Oğuz DİK	Nurhak		KIZILEL
	Hâkimi			MA
42524	Yavuz PARLAK	Araç		
	Hâkimi			Adilceva
42535	Şaban GÜVEN	Yatağan		z Hâkimi
	Hâkimi		42648	
42540	Aydın ŞİMŞEK	Eynesil		Fatma
	Hâkimi			DEMİRC
42551	İbrahim ÖZDOĞAN	Elmalı		İ
	Hâkimi			Çaycuma
42555	Asil AYDIN	Maden		Hâkimi
	Hâkimi		42656	
42557	Ali TOPALOĞLU	Ermenek		Özgür
	hakimi			KARAD
42559	Vedat B.KURT	Dinar		AĞ
	Hâkimi			Zile
42562	Kenan TÜRK	Midyat		Hâkimi
	Hâkimi		42668	
42569	Esra ATLI ERTÜRK	Yenice		Filiz
	(Karabük) Hâkimi			ÖNAL
42572	Salih BENLİ	Ardanuç		Elmalı
	Hâkimi			Hâkimi
42578	Mehmet Selim EREN	Aydıncık		42674
	(Silifke) Hâkimi			Emine
42579	Seda DUYSAK FİDAN	Araç		Dilek
	Hâkimi			YILDIRI
42584	Bilal ÇAL	Pazar		MÇumra
	(Rize) Hâkimi			Hâkimi
42595	Alpay GENÇER	Şiran		42696
	Hâkimi			Nurettin
42597	Mehmet DUMAN	İlgın		
	Hâkimi			

DALGIÇ Hâkimi	Eşme	37159 İlker
42700 Cihan KAHRAMAN Hâkimi	Kargı	ÇETİN Didim
43153 Barış KARAKUŞ Hâkimi	Erciş	Cumhuri yet
6 ncı derecede terfi sürelerini bitirenler:		
92529 Elif ALIŞ AKTEPE Hâkimi	Ağrı	Başsavcıs 1
92592 Erhan KARAKAYA Hâkimi	Ürgüp	37163 Mehmet
94978 Deniz YURDAKUL Hâkimi	Kulp	ÇITANA KErdemli
95127 Musa TANRISEVEN Hâkimi	Perşembe	Cumhuri yet
7 nci derecede terfi sürelerini bitirenler:		
95023 Onur DEMİR Hâkimi	Tutak	Savcısı 37168
95070 Adem ATASOY Hâkimi	Azdavay	Ömer TETİK
95221 Aytaç BALLI Hâkimi	Kızıltepe	Ermenek Cumhuri
95037 Ersel ARSLAN Hâkimi	Erzurum	yet Savcısı
95144 Ömer KILIÇ Hâkimi	Yeşilhisar	37183 Cengiz
95114 Mustafa TOSUN Hakimi	Ahlat	GÜLER Hendek
95049 Mesut ŞENGÖNÜL Hâkimi	Kocaali	Cumhuri yet
B – SAVCI SINIFI		
2 nci derecede terfi sürelerini bitirenler:		
34666 Sinan KADIOĞLU Cumhuriyet Savcısı	Giresun	Savcısı 37186
36040 Boğaç BAŞOĞLU Cumhuriyet Savcısı	Kocaeli	Serdar GÜR
36063 Murathan BACARA Cumhuriyet Savcısı	Erzincan	Bağcılar Cumhuri
36828 İsmail KAYA Cumhuriyet Savcısı	Samsun	yet Savcısı
36841 Nevzat ÜSTÜN Cumhuriyet Savcısı	Mardin	37192 Metin
36854 Sedat YILDIRIM Cumhuriyet Savcısı	Demirköy	ATEŞ Şile
36932 Bülent KALEMCI Cumhuriyet Savcısı	Tarsus	Cumhuri yet
36975 Memet DORAN Cumhuriyet Savcısı	Ordu	Savcısı 37196
37031 Ahmet YATKIN Cumhuriyet Savcısı	Altınözü	Abdullah Fuat
37143 Şeyhmus ŞAT Cumhuriyet Savcısı	Aksaray	KOCAT EPE
37157 Ünal BİNGÜL Cumhuriyet Savcısı	Erzurum	Kırkağaç Cumhuri
		yet Savcısı
		37198 Cemil

BALCILAR	Tarsus	38550
Cumhuriyet Savcısı		Aziz
37229 Ali Metin DOĞAN	Edirne	ANGAY
Cumhuriyet Savcısı		Erdemli
37245 Ali İhsan GÜLDEMİR	Maçka	Cumhuri
Cumhuriyet Savcısı		yet
37289 Özcan ŞİŞMAN	İncirliova	Savcısı
Cumhuriyet Savcısı		38551
37304 Yusuf Taner YILDIZ	Mersin	Lokman
Cumhuriyet Savcısı		DOĞAN
37389 Mehmet ALYAPRAK	Ereğli	Ortaca
(Konya) Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
37396 Veysi BÜYÜKKILIÇ	Kırklareli	yet
Cumhuriyet Savcısı		Savcısı
37470 Ahmet GENÇ	Kırıkhan	38552
Cumhuriyet Savcısı		İsmail
37506 Mustafa DURMUŞ	Hatay	ALAGÖ
Cumhuriyet Savcısı		ZBismil
37529 Turhan ELBİSTAN	Adana	Cumhuri
Cumhuriyet Savcısı		yet
37532 Ali BAHADIR	Hopa	Savcısı
Cumhuriyet Savcısı		38555
37566 Cengiz KAPUSUZ	Ereğli	
(Konya) Cumhuriyet Savcısı		Burhanett
37584 Onur OĞUZER	Çifteler	in
Cumhuriyet Savcısı		ÜNÜVA
38090 Süleyman KESGİN	Bahçe	RBismil
Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
38214 Lütfü DURSUN	Vezirköprü	yet
Cumhuriyet Başsavcısı		Savcısı
38219 Akın KARAKAŞ	Oltu	38644
Cumhuriyet Savcısı		Mustafa
38255 Ramazan ÇETİN	Adalet	KIZILAT
Müfettişi		EŞ
38310 Taner KAYA	Ahlat	Tarsus
Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
38436 Sırrı TOPLUYILDIZ	Üsküdar	yet
Cumhuriyet Savcısı		Savcısı
38485 Yaşar Sami BÖLÜKBAŞI	Çatalca	38655
Cumhuriyet Savcısı		Bülent
38489 Kenan ASTAN	Şanlıurfa	ALBAY
Cumhuriyet Savcısı		RAK
38498 Özcan ÖZDEMİR	Seydişehir	Adalet
Cumhuriyet Savcısı		Bakanlığı
38499 Hasan CANDAN	Maden	Yetkili
Cumhuriyet Savcısı		Tetkik
38502 Ramazan YALDIZKAYA	Nizip	Hâkimi
Cumhuriyet Savcısı		38684
38520 Necip Cem İŞÇİMEN	Kazan	Nevzat
Cumhuriyet Savcısı		KÜRTÜ
38529 Alaaddin ARKÇI	Kastamonu	R
Cumhuriyet Savcısı		Seyitgazi
38544 Ramazan SOLMAZ	Ağrı	Cumhuri
Cumhuriyet Başsavcısı		yet
		Savcısı

38687 Osman İlder DOĞAN Müfettişi	Adalet	40203 İsa
38693 Fahrettin Kemal YERLİ Cumhuriyet Savcısı	Salihli	ALTIN Altınözü
38695 Emrullah İSKENDERÖĞLU Cumhuriyet Savcısı	Arhavi	Cumhuri yet
38706 Mustafa Bilgin PİŞKİN Cumhuriyet Savcısı	Alaca	Savcısı 40320
40310 Muhammet Tayip ÖZDEMİR Cumhuriyet Savcısı	Avanos	Cengiz AKGÜL
37177 Sacit AKDAĞ Cumhuriyet Savcısı	Kestel	Adilceva z
38227 İbrahim HATAL Müfettişi	Adalet	Cumhuri yet
38273 Tayfun KAYA Cumhuriyet Savcısı	Akyurt	Savcısı 40321
38689 Rasim İsa BİLGİN Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Harun ÖZCAN
3 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:		
38142 Fahri İNCE Cumhuriyet Savcısı	Gürün	Tavşanlı Cumhuri yet
38731 Hasan Onur DİNÇ Cumhuriyet Savcısı	Bandırma	Savcısı 42169
38748 Metin SARIHAN Cumhuriyet Savcısı	Arsin	Kamil ALTINT
39486 Ahmet YIKILMAZ Cumhuriyet Savcısı	Özalp	AŞ Güney
39493 Seyfullah ÇAKMAK Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	Cumhuri yet
39606 Hakan TURAL Cumhuriyet Savcısı	Beyşehir	Savcısı 42196
39650 Mehmet Hakkı GÜRPINAR Müfettişi	Adalet	Cebrail Cem
39724 Hakan DÜNDAR Cumhuriyet Savcısı	Çan	ALICI Bozova
39733 İbrahim Ethem TATAR Cumhuriyet Savcısı	Keskin	Cumhuri yet
39750 Derya KARSLIOĞLU Cumhuriyet Savcısı	Taşköprü	Savcısı 42178
39915 Mehmet SEVİM Cumhuriyet Savcısı	Nurdağı	Tülay ŞAFAK
39917 Remzi DEVECİ Cumhuriyet Savcısı	Çay	Ulubey (Ordu)
39970 Niyazi YAR Cumhuriyet Savcısı	Felâhiye	eski Cumhuri yet
39980 Seda YÜKSEL Cumhuriyet Savcısı	Bayramiç	Savcısı
39996 Zekeriya BEYAZIT Cumhuriyet Savcısı	Havza	halen Silopi
40098 Ömer KARIŞIT Cumhuriyet Savcısı	Elmalı	Hâkimi 39890
40131 İsmail AYTAÇ Cumhuriyet Savcısı	Azdavay	Mehmet
40183 Mevlüt KISIR Cumhuriyet Savcısı	Şarkışla	

ÇABUK	Adalet	40851
Müfettişi		Hüseyin
39715 Mehmet SEVİNÇ	Bor	KOÇAS
Cumhuriyet Savcısı		LAN
40086 Medeni EFE	Havsa	Çermik
Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
38830 Abdurrahman Hakan AVŞAR	Havran	yet
Cumhuriyet Savcısı		Savcısı
39611 Özkan GÜLTEKİN	Hınıs	40855
Cumhuriyet Başsavcısı		Fikret
39574 Yüksel ÇAKIR	Adalet	GÖNEN
Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi		Suluova
40108 Hasan Mutlu ALTUN	Cihanbeyli	Cumhuri
Cumhuriyet Savcısı		yet
39787 Hasan CAN		Savcısı
Şereflikoçhisar Cumhuriyet Başsavcısı		40870
4 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:		Ahmet
40764 Ferhat	GÜVEN	ALTUN
Gümüşhacıköy Cumhuriyet Savcısı		Çay
40773 Ahmet Hakan	ÖZDEMİR	Cumhuri
Marmaraereğlisi Cumhuriyet Savcısı		yet
40768 Ramazan DİNÇ	Horasan	Savcısı
Cumhuriyet Savcısı		40875
40772 Sedat BAYRAK	Hassa	Ali
Cumhuriyet Savcısı		PEHLİV
40775 Ozan KAYA	Göle	ANOĞL
Cumhuriyet Savcısı		U
40776 Ulvi KARAŞAHİN	Mazgirt	Eskipazar
Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
40777 Mehmet ÖZEL	Kurtalan	yet
Cumhuriyet Savcısı		Savcısı
40779 Mehmet ŞAHİN	Domaniç	40878
Cumhuriyet Savcısı		Ahmet
40789 Mustafa ÇELENK	Divriği	KAR
Cumhuriyet Savcısı		Yusufeli
40803 Serkan EROL	Güney	Cumhuri
Cumhuriyet Savcısı		yet
40805 Hamza YOKUŞ	Pülümür	Savcısı
Cumhuriyet Savcısı		40889
40810 Nihat KARPINAR	Göynücek	Nevzat
Cumhuriyet Savcısı		BULUT
40813 Orhan AYDIN	Şavşat	Kemah
Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
40826 Mehmet Ali ŞELLİ	Aşkale	yet
Cumhuriyet Savcısı		Savcısı
40832 Ramazan AKYILDIZ	Diyadin	40890
Cumhuriyet Savcısı		Erdal
40836 Vural BALCI	Kumru	YERDEL
Cumhuriyet Savcısı		EN
40839 Hüseyin TUNCEL	Güroymak	Uludere
Cumhuriyet Savcısı		Cumhuri
40843 Mustafa Orhan BAĞÇALIK	Lice	yet
Cumhuriyet Savcısı		Savcısı
40848 Bayram BAYAR	Hekimhan	40896
Cumhuriyet Savcısı		Mahmut

GÜNGÖR Cumhuriyet Savcısı 40903 Sefa SUNA Cumhuriyet Savcısı 40905 Sinan TÜR Cumhuriyet Savcısı 40911 Uğurhan KUŞ Cumhuriyet Savcısı 40917 Olcay ERGE Cumhuriyet Savcısı 40920 Erdinç SEV Cumhuriyet Savcısı 40930 Osman COŞKUN Cumhuriyet Savcısı 40941 Bilal GÜMÜŞ Cumhuriyet Savcısı 40942 Celal PEKER eski Cumhuriyet Savcısı halen Lalapaşa Hâkimi 40943 Seyit Gazi BALKAYA Cumhuriyet Savcısı 40948 Aladdin DEMİR Cumhuriyet Savcısı 40953 Atilla Fahri TÜFEKÇİ Cumhuriyet Savcısı 40954 Seçil SÜALP Cumhuriyet Savcısı 40963 Erdal DENİZLİ Cumhuriyet Savcısı 40965 Murat ÖZCAN Cumhuriyet Savcısı 40979 Gökhan KANGAL Cumhuriyet Savcısı 40982 Mehmet Nadir YAĞCI Cumhuriyet Savcısı 40983 Hasan DÖNMEZ Cumhuriyet Savcısı 41003 Mehmet Senar KOYUNCU Cumhuriyet Savcısı 41011 Mustafa GÜNER (Tunceli) Cumhuriyet Savcısı 41022 Muharrem ÇETİN Cumhuriyet Savcısı 41025 Tamer ÜNÜVAR Cumhuriyet Savcısı 41027 Semih AKGÜN Cumhuriyet Savcısı 41030 Osman ÇETİNKAYA Cumhuriyet Savcısı 41031 Mehmet KURT Cumhuriyet Savcısı 41033 Mehmet DUMAN Cumhuriyet Savcısı 41035 Zafer HAZAR Cumhuriyet Savcısı	Söğüt Hüyük Çine Çelikhan Suluova Çınar Altıntaş Karaisalı Nazımiye Devrek Mihalgazi Patnos Sarıkamış Durağan Mazıdağı Bozyazı Andırın Şefaatli Baskil Ovacık Gökçebey Doğanhisar Kaynarca Kağızman Eşme Mazgirt Kofçaz	41036 Tolga YAMAL Ierfelek Cumhuriyet Savcısı 41044 Oğuzhan KIR Darende Cumhuriyet Savcısı 41047 Savaş UYSAL Selim Cumhuriyet Savcısı 41054 Mehmet IŞIK Yükseko va Cumhuriyet Başsavcıs 1 41062 Adnan TOSUN Karacasu Cumhuriyet Savcısı 41080 Murat DİZLE Doğubay azıt Cumhuriyet Savcısı 41085 Cahit GÜLEN Çukurca Cumhuriyet Savcısı
--	---	--

41092 Ramazan ARTUN Cumhuriyet Savcısı	Yeşilhisar	42361 Kıvanç ODABA ŞIOĞLU
41097 Murat İLHAN Cumhuriyet Savcısı	Savur	
41104 Erdoğan GÜLEÇ Cumhuriyet Savcısı	Doğanhisar	Osmaniye
41106 Selda SAYGI Bakanlığı Yetkili Tetkik Hâkimi	Adalet	e Cumhuriyet
41111 Murat YİĞİTER Cumhuriyet Savcısı	Solhan	yet Savcısı
41112 Mehmet Tufan YAĞCI Cumhuriyet Savcısı	Ürgüp	42363 Sultan GÜMÜŞ
41118 Murat ÜZÜM Cumhuriyet Savcısı	Çiçekdağı	Karaman eski
41121 Ayşegül ERSEN Cumhuriyet Savcısı	Besni	Cumhuriyet
41123 Aylin KIZILDERE Cumhuriyet Savcısı	Kargı	yet Savcısı
41124 Mehmet Bakır ÖZKAN Cumhuriyet Savcısı	Yalvaç	halen Aybastı Hâkimi
41134 Bülent CAN Cumhuriyet Savcısı	Eskil	42365 Utku Salih
41136 Abdullah NAZSIZ Cumhuriyet Savcısı	Espiye	DİNÇER
41430 Abdulkerim ÇALIŞKAN Cumhuriyet Savcısı	Gülşehir	Gemerek Cumhuriyet
41939 Musa ERİŞ Cumhuriyet Savcısı	Kuyucak	yet Savcısı
42066 Nihat ÖZTÜRK Cumhuriyet Savcısı	Aralık	42402 Sabri ÇELİK
42106 Şenol TAŞKALE Cumhuriyet Savcısı	Genç	Erciş Cumhuriyet
42132 Salih UÇAR Cumhuriyet Savcısı	Çatak	yet Savcısı
42142 Abdulhalim SAĞLAM Cumhuriyet Savcısı	Tekman	42406 Özkan KILIÇ
42163 Fatih KARABACAK Cumhuriyet Savcısı	Hanak	Şanlıurfa Cumhuriyet
42164 Mustafa ADIYAMAN Cumhuriyet Savcısı	Ağın	yet Savcısı
42262 Hasan ÖZÇELİK Cumhuriyet Savcısı	Lalapaşa	42408 Gül KARAŞ
42684 Cengiz ŞAŞI Cumhuriyet Savcısı	Diyarbakır	AHİN Kiraz eski
40755 Abdullah GÜDENDEDE Cumhuriyet Savcısı	Ürgüp	Cumhuriyet
42264 Harun YÜKSEL eski Cumhuriyet Savcısı halen Mazgirt Hâkimi	Malkara	yet Savcısı
41859 Zeki VATAN Cumhuriyet Savcısı	Doğanşehir	halen Solhan Hâkimi
5 inci derecede terfi sürelerini bitirenler:		
42353 Yücel YAYLA Cumhuriyet Savcısı	Akçakale	
42359 Serkan TURAN Cumhuriyet Savcısı	Van	

42422 Ayhan ALTUN (Aksaray) Cumhuriyet Savcısı	Ortaköy	42549 Özkan
42423 Hüseyin GÜNAY Cumhuriyet Savcısı	Bulanık	ÖZÇELİ KŞarkışla
42413 Bülent Ondokuzmayıs eski Cumhuriyet Keban Hâkimi	GÖKSOY Savcısı halen	Cumhuri yet Savcısı
42424 Nuri GÜL Cumhuriyet Savcısı	Bozcaada	42587 Şükrü İLCİ
42431 Adnan DEMİRCİ Cumhuriyet Savcısı	Çat	
42443 Hüseyin TIĞLI Cumhuriyet Savcısı	Göhlisar	Devrekan i
42420 Yasemin BAŞ eski Cumhuriyet Savcısı halen Sulakyurt Hâkimi	Trabzon	Cumhuri yet
42467 Mehmet Zülfü ÖNER Cumhuriyet Savcısı	Sarıveliler	Savcısı 42591
42478 Dilek ALTINGÖZ ÇEBİ Cumhuriyet Savcısı	Gölyaka	Bülent AKSOY
42486 Tolgahan ÖZTOPRAK Cumhuriyet Savcısı	Avanos	
42495 Tezcan DEVECİ Cumhuriyet Savcısı	Vezirköprü	Lüleburg az
42502 Mustafa Kahramanmaraş Cumhuriyet Savcısı	ŞEN	Cumhuri yet Savcısı
42504 Ayhan UYUMAZ Cumhuriyet Savcısı	Hilvan	42652 Hüseyin AYANO ĞLU
42512 Serhat BENLİ Cumhuriyet Savcısı	İnebolu	
42521 Musa SERDAR Cumhuriyet Savcısı	Cizre	Malazgirt Cumhuri yet
42541 Mustafa İSAOĞLU Cumhuriyet Savcısı	Tuzluca	Savcısı 42665
42543 Burhan BÖLÜKBAŞI Cumhuriyet Savcısı	Eruh	Hüseyin AYYAY LA
42544 Erşan BÖLÜKBAŞ Cumhuriyet Savcısı	Alucra	
42545 Nevzat SEZER Cumhuriyet Savcısı	Oğuzeli	
42556 Ümit OCAK Cumhuriyet Savcısı	Savur	Doğubay azıt Cumhuri yet
42568 Hasan Akdağmadeni Cumhuriyet Savcısı	DEMİR	Savcısı 42609
42599 Sinan KORKUT Cumhuriyet Savcısı	Düzce	Yücel DAĞDE LEN
42625 Hacı Mustafa AKBULUT Cumhuriyet Savcısı	Araç	Manisa Cumhuri yet
42649 Cihan ŞAHİN (Çorum) Cumhuriyet Savcısı	Bayat	Savcısı 42660
42653 Abdullah ÇELİK Cumhuriyet Savcısı	Keşap	Mehmet
42659 Alim DİRİCAN Cumhuriyet Savcısı	Akçakale	
42849 Durmuş YİĞİT Cumhuriyet Savcısı	Akkuş	

Adil SARAÇOĞLU Cumhuriyet Savcısı 41941 Ömer YURDUSEV Cumhuriyet Savcısı 42407 Mehmet SAY Cumhuriyet Savcısı 95107 Hasan UĞURLU (Tunceli) Cumhuriyet Savcısı 42610 Gökhan KARAKÖSE Cumhuriyet Savcısı	Diyarbakır Tefenni Taşlıçay Ovacık Beşşehir	95036 Mehmet ARI Bingöl Cumhuri yet Savcısı 94977 Fatih ÖZTÜR KSolhan Cumhuri yet Savcısı 95192 Mesut TOPRA KBaykan Cumhuri yet Savcısı
6 ncı derecede terfi sürelerini bitirenler :		
92589 Umut İNCİ Cumhuriyet Savcısı 95096 Önder DEMİRCİ Cumhuriyet Savcısı 95149 Mehmet TANRIÖVEN Cumhuriyet Savcısı 42032 Mustafa EFE Cumhuriyet Savcısı 95222 Zehra TUNCER BARDAKÇI Cumhuriyet Savcısı 95154 Ercan AYDIN Cumhuriyet Savcısı	Bartın Dazkırı Dargeçit Karlıova Çivril Gürpınar	
7 nci derecede terfi sürelerini bitirenler :		
94995 Atilla POLAT Cumhuriyet Savcısı 95011 Ahmet Beytüşşebap Cumhuriyet Savcısı 95133 Zekeriya GÜNAL Cumhuriyet Savcısı 95083 İbrahim KOCA Cumhuriyet Savcısı 95044 Osman ÇAKAR Cumhuriyet Savcısı 95141 Mehmet YILMAZ Cumhuriyet Savcısı 95055 Özkan DOĞAN Cumhuriyet Savcısı 95155 İsak TUNCAY Cumhuriyet Savcısı 95062 Mustafa Kamil ÇOLAK Cumhuriyet Savcısı 95067 İbrahim Halil ÇUBAN Cumhuriyet Savcısı 95151 Ömer TÜTÜNCÜ Cumhuriyet Savcısı 95050 Onur YERDELEN Cumhuriyet Savcısı 95038 Alper DAĞLI Cumhuriyet Savcısı 94999 Hüseyin Turgut Kandıra Cumhuriyet Savcısı 95137 Musa AYAZ Cumhuriyet Savcısı	Kızıltepe BİÇER Mutki İnebolu Silopi Körfez Bayramiç Çemişgezek Yatağan Pasinler Çarşamba Gümüşhane Orta İMAMGİLLER Digor	İDARÎ YARGI 2 nci derecede terfi sürelerin i bitirenle r: 37744 Ali BİLEN Adalet Bakanlığı Daire Başkanı 37835 Sevil KARAK AYA Danıştay Tetkik Hâkimi 37897 Hamza EYİDEM İR Danıştay Tetkik Hâkimi 37906 Tekin

YALIM	Edirne	
Bölge İdare Mahkemesi Üyesi		Mahkem
37913 Engin KAZAK	İstanbul	esi :
İdare Mahkemesi Üyesi		
37973 Ertan ERKAN	Ankara	Ankara 5.
İdare Mahkemesi Üyesi		Aile
38009 Mustafa ARSLAN	Adana	Mahkem
İdare Mahkemesi Üyesi		esi
38023 Önder GÜLAÇTI	İstanbul	
Vergi Mahkemesi Üyesi		Tarihi
38024 İbrahim BAYMAN	Adalet	:
Bakanlığı Tetkik Hâkimi		
38039 Sevda KÖSEDAĞI	İstanbul	7.12.200
İdare Mahkemesi Üyesi		4
38041 İsmail KURUMLU	Adana	
Vergi Mahkemesi Üyesi		Numaras
38452 Suat DURSUN	Danıştay	ı :
Tetkik Hâkimi		
38454 Celal Cahit AYGÜL	Bursa İdare	2003/220
Mahkemesi Üyesi		-
37926 Nafi ALANTAR	Danıştay	2004/166
Tetkik Hakimi		4
3 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:		
36474 Ali Fuat UÇAR	Hatay	Davacı
Vergi Mahkemesi Üyesi		:
37757 Züfer TÜRKER	Erzurum	
Vergi Mahkemesi Üyesi		Hulusi
38563 Rabia ŞAHİN	Mersin	Tursun
Vergi Mahkemesi Üyesi		
4 üncü derecede terfi sürelerini bitirenler:		
43024 Atanur EROL	Edirne	Davalı
Vergi Mahkemesi Üyesi		:
6 ncı derecede terfi sürelerini bitirenler:		
40600 Şevki DAVUT	İstanbul	Nevin
İdare Mahkemesi Üyesi		Tursun
7 nci derecede terfi sürelerini bitirenler:		
94868 Bekir ÖZÇELİK	Van İdare	Dava
Mahkemesi Üyesi		Türü :
94893 Mahmut Nedim EPİK	Antalya	Velayet
İdare Mahkemesi Üyesi		
94897 Bahri BAYRAM	Diyarbakır	Temyiz
İdare Mahkemesi Üyesi		Eden :
94900 Ayhan KILIÇ	Konya	
Vergi Mahkemesi Üyesi		Yargıtay

[R.G. 21 Haziran 2006 – 26205]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararı

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2006/1224

Karar No : 2006/7839

İncelenen Kararın:

Taraflar
arasındak
i davanın
yapılan
muhakem
esi

sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Ankara 5. Aile Mahkemesi, 11.7.1998 doğumlu Hulusi Tursun'un annedeki velayetini kaldırıp, dedesi Hulusi'nin velayeti altına bırakılmasına karar vermiş, daha sonrada tavzih suretiyle velayeti, vesayet olarak değiştirmiştir.

Ergin olmayan çocuk ana babanın velayeti altındadır. (MK. md. 335) velayet ana babanın birinin ölümü halinde sağ kalana ait olur. (MK.md. 336/3) Ana babanın deneyimsizliği hastalığı, başka bir yerde bulunması veya benzeri sebeple velayet görevini gereği gibi yerine getirememesi, çocuğa karşı yeterli ilginin gösterilmemesi, ona karşı yükümlülüklerin ağır biçimde savsaklaması halinde de velayetin kaldırılmasına karar verilebilir.(MK.md. 348) Velayetin kaldırılmasına ilişkin kararın Aile Mahkemesince verilmesi gerekir.

a) Küçük Hulusi'nin annede olan velayeti Ankara 5. Aile Mahkemesinin 7.12.2004 gün ve 2003/220 sayılı kararı ile kaldırılmıştır. Velayet altında bulunmayan küçüğün vesayet altına alınması (MK. md.404), kararının da küçüğün yerleşim yerindeki vesayet dairesi (Sulh Mahkemesi) tarafından verilmesi zorunludur. Bu açıklama karşısında küçüğün Aile Mahkemesince dedenin velayeti altına konulması isabetsizdir.

b) Aile Mahkemesi 7.12.2004 günlü kararını 27.1.2005'te tavzih ederek hüküm fıkrasındaki velayet sözcüğü yerine vesayet ibaresini yazmıştır.

Hükmün açık olmaması, veya birbiriyle çelişkili fıkralar ihtiva etmesi halinde tavzih imkan dahilindedir. (HUMK. md. 455) Tavzihle hükmün değiştirilmesi doğru olmadığı gibi Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasasının 456. maddesindeki kurallara uyulmadan işlem yapılması da yerinde görülmemiştir.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, oybirliğiyle karar verildi. 18/5/2006

[R.G. 28 Haziran 2006 – 26212]

 [İçindekilere dön](#)

Yüksek Seçim Kurulu Kararı

Yüksek
Seçim
Kurulu
Başkanlı
ğından :

Kar
ar No :
227

İtiraz No
:
- K A R
A R -

Başkanlı
k
Makamın
ca
Kurulum
uza
sunulan
13/5/200
6 tarihli
yazıda;
24/12/20
05 günlü
Resmî
Gazeteni
n 26033
sayılı
nüshasın
da
yayımlan
arak
yürürlüğe
konulan,
Hakimler
ve
Savcılar
Kanunu
ile Bazı
Kanunlar
da
Değişikli
k
Yapılmas
ına Dair
5435
sayılı
Kanunun
46 ncı
maddesi
ile, 298
sayılı

Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanununun 30 uncu maddesine;

"Seçim büroları, seçim kurulu başkanları tarafından ve seçim iş ve işlemleri dışında Yüksek Seçim Kurulunun görüşü alınmak suretiyle Adalet Bakanlığınca çıkartılacak yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslara göre adalet müfettişleri vasıtası ile denetlenir.

Seçim büroları, seçim kurulu başkanlarınca yılda en az bir defa denetlenir. Bu denetim, geçen bir yıllık işlemlere şamil olmak üzere her yıl ocak ayı içinde yapılır. Denetim sonucunda düzenlenecek raporların bir örneği seçim bürolarında saklanır, birer örneği de en geç o ayın sonuna kadar Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına gönderilir."

Fıkralarının eklenmesinden sonra; seçim bürolarının, seçim kurulu başkanları tarafından ve adalet müfettişleri vasıtasıyla denetlenmesine esas olmak üzere, konuya ilişkin daha önceden Yüksek Seçim Kurulu Üyelerinden bir komisyon oluşturulmuş ve anılan komisyon çalışmasını tamamlayarak sonrasında, seçim bürolarının denetimi ile ilgili olarak bir rapor düzenleyip Yüksek Kurula sunmuş ve düzenlenen Öneri Raporu Kurulumuzca da uygun görülerek, seçim kurulu başkanlıklarınca yapılan harcamaları ihtiva eden Komisyon önerisi Yüksek Seçim Kurulu kararı haline getirilerek Yüksek Seçim Kurulunun 11/2/2006 tarih, 2006/52 sayılı kararı ile, Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Yönetmeliğine eklenmesi kararlaştırılmış ve bu işlemden sonra, Adalet Bakanlığınca görevlendirilen müfettiş tarafından bu yönde bir ön çalışma başlatılmış ve seçim bürolarının denetiminin yukarıda belirtilen kanun hükmü çerçevesinde gerçekleştirilebilmesi için öncelikle;

1) Seçmen Kütük Bürolarının düzen ve tertibi ile çalışma şekillerinin,

2) Seçmen Kütük Bürolarında tutulması zorunlu olan veya gereken defterler ile bu defterlerin tutulma usullerinin,

3) Seçmen Kütük Bürolarının her türlü yapmış olduğu harcamalarına bağlı gelir-gider uygunluğunun,

4) Mevzuat takibi, demirbaş kaydı ve malzemeleri ile arşiv işlemlerinin,

5) Her kademedeki Seçmen Kütük Bürosu personelinin görev, yetki ve sorumluluklarının,

ve gerekli görülecek sair hususların yer alacağı Büro Genelgesi esaslarının belirlenmesi istenmiştir.

Adalet Bakanlığınca görevlendirilen Müfettiş tarafından düzenlenmiş olan ön çalışma notlarına istinaden de, söz konusu Büro Genelgesi

esaslarını

n belirlenmesi için

Makamın

24/4/2006

6 tarihli onayı ile

İdari ve Mali İşler Daire

Başkanı

Kadir SAĞLAM, Mali İşler

Şube Müdürü

İfaket

HARMAN, İdari İşler

Şube Müdürü

Harun ÖZKAN,

Ayniyat Saymanı

Orhangazi

YALÇIN,

Mamak İlçesi

Seçmen Kütük Bürosu

Müdürü

Ömer GÜNEŞ

ile Keçiören İlçesi

Seçmen Kütük Bürosu

Müdürü

Mehmet AKTAN'

dan oluşturulmuş olan komisyon

ca

yapılan çalışma

sonrası hazırlanan genelge taslağı üzerinde çalışma yapılması için Kurulumuzca bir komisyon oluşturularak, genelge taslağının incelenip, değerlendirilmesi ve gerekli görülecek düzeltmeler ile ilavelerin yapılmasından sonra taslağın genelge haline getirildikten sonra uygulamaya konulması istenilmiş ve sonuçta Komisyon çalışmasını tamamlamış olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Yüksek Seçim Kurulunun 13/5/2006 tarih ve 2006/185 sayılı kararı ile; Kurulumuz Başkanvekili Ahmet Hamdi ÜNLÜ'nün Başkanlığında, Üyeler Hasan ERBİL, Muammer AYDIN ve Cenker KARAOĞLU'ndan oluşturulan Komisyon çalışmasını tamamlayarak, çalışma sonrası düzenlenen "Seçim Büro Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Genelge" taslağı Kurulumuza sunulmuştur.

Bu amaçla, hazırlanan genelge taslağı ilgili birimlerin görüşleri de alınarak incelenmiş ve yürürlüğe konulması uygun bulunmuştur.

S O N U Ç:

Açıklanan nedenle;

1- Karar kapsamında olan, aşağıda metni yazılı "Seçim Büro Hizmetlerinin Yürütülmesine Dair Genelge"nin kabulüne,

2- Bu karar ve genelgenin Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulmasına,

3- Yeterli miktarda çoğaltılmak suretiyle tüm teşkilata ve merkez birimlerine gönderilmek üzere karar örneği ve eki genelgenin gereği için Kurulumuz İdari ve Mali İşler Daire Başkanlığına gönderilmesine,

3/6/2006 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan	Başkanvekili	Üye
Üye		
Cengiz ERDOĞAN	Ahmet Hamdi ÜNLÜ	
Kenan ATASOY	Yılmaz DERME	
Üye	Üye	Üye
Üye		
Hasan ERBİL	Mehmet Rıza ÜNLÜÇAY	
Ahmet BAŞPINAR	Muammer AYDIN	
	Üye	Üye
	Üye	
Atalay ÖZDEMİR		Cenker
KARAOĞLU	Necati SÖZ	

SEÇİM BÜRO HİZMETLERİNİN
YÜRÜTÜLMESİNE DAİR GENELGE

BİRİNCİ KISIM

Genel
Hükümler

BİRİNCİ
BÖLÜM

Amaç,
Kapsam,
Dayanak
ve
Tanımlar

Amaç

MADDE
1 – (1)

Bu
genelge,
seçim
büro
hizmetler
inin
yürütül
mesi usul
ve
esaslarını
belirleme
k
amacıyla
düzenlen
miştir.

Kapsam

MADDE
2 – (1)

Bu
genelge,
seçim
büroların
da
yapılan
çalışmalar,
büro
görevliler
ince
tutulacak
defterler,
harcama
cetvelleri
, karton
dosyalar
ile her
kademede
eki

personelin görev, yetki ve sorumluluk alanlarını ve seçim büro iş ve işlemlerine ilişkin usul ve esaslarını kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu genelge, 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun ilgili hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu genelgede geçen:

- a) Seçim Bürosu; İl ve İlçe Seçim Bürolarını,
- b) Seçim Kurulu Başkanları; İl ve İlçe Seçim Kurulu Başkanlarını,
- c) Seçim Bürosu Personeli; Seçim Müdürü, Zabıt Kâtipi ve Yardımcı Personeli (Hizmetli), ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Büro Hizmetlerinin Genel Esasları

Büro hizmetlerinin yürütülmesi

MADDE 5 – (1) Büro hizmetleri, ilgisine göre İl ve İlçe Seçim Kurulu Başkanının (hâkimin) denetimi altında, Seçim Müdürünün yönetiminde büroda görevlendirilen Zabıt Kâtipleri ve Yardımcı Personel tarafından yürütülür.

(2) Gerektiğinde Yüksek Seçim Kurulu Başkanı; İl ve İlçe Seçim Kurulu Başkanlarına, büro hizmetlerinin yürütülmesinin denetlenmesi için ayrıca görev verebilir.

İş bölümü

MADDE 6 – (1) Seçim Müdürü ilgisine göre İl veya İlçe Seçim Kurulu Başkanının (hâkimin) onayını alarak seçim bürosunda görevli Zabıt Kâtipleri arasında iş bölümü yapabilir. Büroda görevli Zabıt Kâtipleri iş durumuna göre birbirlerine yardım etmekle yükümlüdürler. İş ve işlemlerin zamanında bitirilememesinden ve görülememesinden büroda görevli Zabıt Kâtipleri ile birlikte Seçim Müdürü de sorumludur.

Yetiştirme görevi

MADDE 7 – (1) Seçim Müdürü, yönetimi altında bulunan Zabıt Kâtipleri ve diğer görevlilerin yetiştirilmelerinden sorumlu ve görevlidir.

İKİNCİ KISIM

Seçmen Kütük Bürosu Hizmetleri

BİRİNCİ BÖLÜM

Seçim Büroları

İl seçim bürosunda görevli personel

MADDE 8 – (1) İl Seçim Bürolarına tahsisli kadrolu personel bulunmadığından, bu büroların idari, mali, seçim iş ve işlemlerine ilişkin tüm

işlerini yürütmek üzere, İl Seçim Kurulu Başkanı'nın teklifi ve Yüksek Seçim Kurulu Başkanı'nın uygun görüşü ile o yer Merkez İlçe Seçmen Kütük Bürosu kadrosunda bulunan bir Zabıt Kâtipi görevlendirilir. Ayrıca; İl Seçim Kurulu Başkanlığı'nın tahakkuk işlemleri, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun a göre "Düzenleme" ve aynı zamanda "Gerçekleştirme Görevlisi" (Tahakkuk Memuru)

olan merkez ilçe seçim müdürü tarafından yürütülür. Seçim Müdürünün bulunmadığı hallerde bu görev, büroda görevlendirilen Zabıt Kâtibi tarafından yürütülür. Birden fazla Merkez İlçe Seçmen Kütük Bürosunun bulunduğu illerde ise, yine İl Seçim Kurulu Başkanı'nın teklifi ve Yüksek Seçim Kurulu Başkanı'nın uygun görüşü üzerine, o ilde bulunan Merkez İlçe Seçim Müdürlerinden birisi "Düzenleme" ve aynı zamanda "Gerçekleştirme Görevlisi" (Tahakkuk Memuru) olarak hizmetin aksamaması koşulu ile aynı Seçim Bürosunda görevli Zabıt Kâtiplerinden birisi büro işlerini yürütmek üzere görevlendirilir.

(2) Ayrıca, gerekli hallerde İl Seçim Kurulu Başkanının teklifi ve Yüksek Seçim Kurulunun uygun görüşü ile veya resen Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığınca il seçim bürosuna yapılan personel görevlendirilmesi değiştirilebilir.

İlçe seçim bürosunda yürütülen hizmetler (çalışmalar)

MADDE 9 – (1) İlçe Seçim Kurulu Başkanı'nın denetimi ve gözetimi ile talimatları doğrultusunda Seçim Müdürü veya Zabıt Kâtibinin yönetimi altında aşağıda yazılı hizmetler yerine getirilir.

a) Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na gönderilen ödenekler ile yapılan harcamaları işlemek amacıyla her harcama kalemi için ayrı ayrı "Ödenek Durum Cetveli"nin tutulması,

b) Yüksek Seçim Kurulu Genelgelerine uygun olarak yapılan siyasi parti organ seçimi, telefon, faks vb. ödemelerin süresi içinde Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na iletilmesi,

c) Sayıştay denetimine tabi olmayan Sendika, Oda, Borsa ve Baro gibi Mesleki Kuruluşların organ seçimleri için Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı tarafından gönderilen genelgeler doğrultusunda Seçim Kurulu Başkanı (hâkim) tarafından tahakkuk ettirilen ödemeler için "Meslek Kuruluşları Organ Seçimi Gelir ve Gider Cetveli"nin tutulması,

ç) Seçim gideri harcama kaleminden yapılan tüm harcamalar ile siyasi parti ve yargı gözetimi altında gerçekleştirilen meslek kuruluşları organ seçimlerine ilişkin her türlü ödeme evrakının denetim dönemine kadar muhafaza edilmesi ve denetim sonrası mali konularda öngörülen süre sonuna kadar arşivde saklanması,

d) Arşiv hizmetlerinin Başbakanlık Devlet Arşivleri Yönetmeliği'ne uygun olarak yürütülmesi,

e) Sendikaya üye olan personelin kayıtlarının tutulması,

f) Uygulama yazılımlarının kullanılması,

g)
Gelen
evraka ve
tutanağa
bağlanac
ak
müracaatl
ara geliş
tarihini,
saatini ve
sayıyı
ihtiva
eden
kaşenin
basılması

(2)
Bunlara
ilaveten,
görevlen
dirme ile
oluşturul
an il
seçim
bürosund
a; İl
Seçim
Kurulu
Başkanı'
nın
denetimi
ve
gözetimi
ile
talimatlar
ı
doğrultus
unda
büroda
görevlen
dirilen
Seçim
Müdürü
veya
Zabıt
Kâtibinin
yönetimi
altında
aşağıda
yazılı
hizmetler
yerine
getirilir.
a)
İl Seçim

Kurulu Başkanlığı'na bağlı ilçelerde görevli Seçim Müdürü, Zabıt Kâtibi ve Yardımcı Personelin özlük ve sicil dosyalarının tutulması ve düzenli bir şekilde korunması,

b) İl Seçim Kurulu Başkanlığı'na bağlı ilçelerde görev yapan Seçim Müdürü, Zabıt Kâtibi ve Yardımcı Personelin atama, terfi, izin ve sicil kayıtlarının sicil karnelerine işlenmesi ve terfi kararlarının Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına ve ilgili İlçe Seçim Kurulu Başkanlıklarına gönderilmesi,

c) Öğrenim değişikliği nedeniyle intibakı yapılacak veya derece yükselmesi yapacak olan personelin Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na bildirilmesi,

ç) Yasal emeklilik süresini dolduran personellerin emeklilikle ilgili işlemlerinin hazırlanıp Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na iletilmesi,

d) Adli ve idari soruşturma geçiren personelin izlenmesi,

e) Son altı (6) yıla ait sicil notlarının takibinin yapılarak, 90 ve üzeri puan alan personelin kademe ilerlemesinin yapılmasının İl Seçim Kurulu Başkanlığına, derece ilerlemesinin yapılması için Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına bildirilmesi,

f) Birinci ve İkinci Sicil Amirlerinin vermiş oldukları sicil notları ortalamaları arasındaki farkın 10 puanı aşması halinde, sicillerin üçüncü sicil amirine gönderilmesinin sağlanması,

g) Olumsuz sicil alan personelin Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına bildirilmesi.

İlçe seçim bürosunda görevli personel

MADDE 10 – (1) İlçe Seçim Bürosunda bir Seçim Müdürü ile seçmen sayısına göre Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na kadro tahsis edilip ataması yapılan yeteri kadar Zabıt Kâtibi ve bir Yardımcı Personel bulunur.

İKİNCİ BÖLÜM

Seçim Bürosu Personelinin

Görev, Yetki ve Sorumlulukları

Seçim müdürünün görev, yetki ve sorumlulukları

MADDE 11 – (1) Seçim müdürünün görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır.

a) 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun ile ilgili mevzuata bağlı kalarak Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na yayımlanan genelgede belirtilen görevlerin yerine getirilmesine yardımcı olmak,

b) Seçim bürosunun mali ve idari hizmetleri ile seçim iş ve işlemlerinin aksatılmadan yürütülmesini sağlamak,

c)

Seçim bürosunun

denetimi sonrasında

hazırlanan

"Denetim Raporu"nın

örneğini

öngörülen süre

içerisinde

Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na

iletildiğini

sağlamak

,

ç)

Seçim bürosunda

görevli Zabıt Kâtibi ve Yardımcı Personelin

sicil raporlarını

I. sicil amiri

sıfatıyla

doldurmak,

kendisine

ait sicil raporunu

II. sicil amiri

sütunu ile

Zabıt Kâtibi ve Yardımcı

Personele

ait sicil raporlarını

II. sicil amiri

sütununu

İlçe Seçim Kurulu Başkanı'na süresinde doldurtup İl Seçim Kurulu Başkanlığı'na iletmek,

d) Seçim bürosunda görev yapan Zabıt Kâtibi ile Yardımcı Personelin çalışma sürelerine uymalarını sağlamak ve Devlet Memurları Kılık Kıyafet Yönetmeliği'ne uygun giyinmelerini denetlemek,

e) Seçim bürosunda görevli Zabıt Kâtiplerinin genel mevzuat ve mesleki konularda eğitilmelerini sağlamak ve yardımcı olmak,

f) Seçim Kurulu Başkanlığı adına gelen her türlü resmi belgeyi açmadan Seçim Kurulu Başkanına götürüp havalesini yaptırmak ve yazı gereğini yerine getirmek,

g) Yazışmaların, resmi yazışma kuralları yönetmeliği, standart dosya planı ve kod sistemine göre yürütülmesini sağlamak,

ğ) Ayniyat Talimatnamesi ve Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'nın 01/12/1989 tarihli ve 15 sayılı Genelgesi gereğince, Devlet malının korunması ve kollanmasını sağlayıp, yıl sonunda hesaplarını düzenleyip Merkez Ayniyat Saymanına göndermek üzere Ayniyat Mutemetliği görevini yürütmek,

h) Muayene ve ayniyat komisyonlarına başkanlık etmek,

ı) Ayniyat Talimatnamesi'nin 4 üncü maddesi gereği numaralamaya elverişli demirbaşların numaralandırılması (mühürler hariç) ve aynı Talimatnamenin 15 inci maddesi gereğince bu malzemeleri gösterir listenin büronun görülebilir yerine asılmasını sağlamak,

i) Her yıl sonunda demirbaş sayımını yaparak, Ayniyat İdare Hesabı Cetvellerini (Ayniyat Sayım Cetveli) usulüne ve merkezden gönderilecek genelge doğrultusunda düzenleyerek Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na göndermek,

j) Kendisi ve Zabıt Kâtipleri ile Yardımcı Personelin izin taleplerini Seçim Kurulu Başkanının onayına sunmak,

k) Büro personelinden birinin ayrılması halinde devir ve teslim işlerinin ilgili hükümlere göre yapılmasını sağlamak,

l) Adliye dışında hizmet veren Seçim Büroları için özel kanun ve yönetmeliklere göre sivil savunma önlemlerini, yangın, sabotaj ve hırsızlığa karşı koruma ve korunma tedbirlerini almak ve bunlarla ilgili iş ve işlemleri yürütmek,

m) İzin vb. nedenlerle görevinden ayrılması durumunda Zabıt Kâtiplerinden birinin yerine bakması için onay yazısını Seçim Kurulu Başkanının onayına sunmak,

n) Seçim bürosunda bulunan defterlerin ve kartonların usulünce tutulmasını ve korunmasını sağlamak,

o)

Gerektiği durumlarda seçim personeli arasında görev ve iş bölümü yapmak,

ö)

Seçim Kurulu Başkanlığı'nın tahakkuk işlemlerini yürütmek ve ilgili ödeme belgelerini imzalamak,

p)

Zabıt Kâtiplerinden birisinin büronun mutemetlik iş ve işlemlerini yürütmek üzere görevlendirilmesi için onay yazısını Seçim Kurulu Başkanının onayına sunmak,

r)

Büroda görevli Zabıt Kâtibinin

bulunmaması halinde mutemetlik görevini yürütmek,

s) Seçim Kurulu Başkanı tarafından verilen diğer görevleri yapmak,

ş) Çalışma saatlerine uymak,

t) Kılık ve Kıyafet Yönetmeliğine uygun giyinmek,

u) Seçim Müdürü; görevli bulunduğu seçim bürosundaki iş ve işlemler ile yürütülen hizmetlerden dolayı İlçe ve İl Seçim Kurulu Başkanları ile Yüksek Seçim Kurulu Başkanına karşı doğrudan sorumludur.

Zabıt kâtabinin görev, yetki ve sorumlulukları

MADDE 12 – (1) Zabıt katibinin görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır.

a) Resmi yazışma kuralları yönetmeliği, standart dosya planı ve kod sistemine göre yazışmaları bilgisayar ile doğru ve düzgün olarak yazmak,

b) Seçim Kurulu Başkanlığı'nın görev alanına giren konular için dosya açmak ve dosyalara görünür şekilde kod etiketlerini yapıştırmak,

c) Seçim bürosunda yapılan yazışma ve diğer işlemlere ilişkin kayıtları ilgili deftere zamanında yapmak, ayrıca defter ve cetvelleri silinti ve kazıntı yapmadan usulüne uygun tutmak ve korumak,

ç) İmzalanmış evrakın postalama işlemlerini yapmak,

d) Gelen ve giden evrakı işlem yaptıktan sonra standart dosya planına göre dosyalamak,

e) Gizlilik derecesi taşıyan yazıların dosyasında korumak ve bu dosyaları Seçim Kurulu Başkanı ile Seçim Müdürü dışında kimseye göstermemek,

f) Seçim Müdürünün izinli, raporlu veya geçici olarak başka yerde görevli olduğu durumlarda Seçim Kurulu Başkanı'nın onayı ile yerine vekâlet etmek,

g) Çalışma saatlerine uymak,

ğ) Kılık ve Kıyafet Yönetmeliği'ne uygun giyinmek,

h) Seçim bürosunda bulunan demirbaş eşya ve kitaplar üzerine demirbaş numaralarını içeren etiketleri yapıştırmak ve bunların listelerini hazırlayıp görünür biçimde asmak,

ı) Seçim Kurulu Başkanı ve Seçim Müdürü tarafından verilecek diğer işleri yapmak,

i) Zabıt Kâtabi; görevlerinden dolayı Seçim Müdürü ile İl ve İlçe Seçim Kurulu Başkanlarına ve Yüksek Seçim Kurulu Başkanı'na karşı sorumludur.

Mutemedin görev, yetki ve sorumlulukları

MADDE 13 – (1) Mutemedin görev, yetki ve sorumlulukları şunlardır.

a)

Seçim bürosu personeli ne ait maaş ve ücret bordrolarını hazırlamak,

b)

İlgili saymanlıkta bordro kapsamındaki aylık ve ücretleri zamanında olarak hak sahiplerinin banka hesaplarına aktarılmasını ve ödemelerin banka kanalıyla yapılmasını sağlamak

c)

Seçim bürosunda geçici olarak çalıştırılan görevlilerin ücret bordrolarını hazırlamak ve ücretlerini banka kanalıyla ödemek,

ç) Geçmiş yıllara ait aylık ve ücret bordrolarını saklamak,

d) Mutemet sıfatıyla kendisine verilen avansların Seçim Kurulu Başkanından alacağı talimatlara, kanun ve genelgelere uygun olarak sarf işlemlerini zamanında yaparak avans hesabını kapatmak,

e) Harcama belgelerini, kanun ve genelgelere uygun olarak hazırlamak ve bunlara ait belgeleri dosya halinde saklamak,

f) Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı'na gönderilen ödenekler ile yapılan harcamaları ve özel kanunlar gereği ilgili meslek kuruluşlarınca yapılan ödemelere ilişkin harcamaları işlemek amacıyla "Ödenek Durum Cetveli"ne gerekli kayıtları işlemek ve ilgili dosyaya takmak,

g) Seçim Kurulu Başkanlığı adına gönderilen ve yıl sonu itibariyle artan ödeneğe ilişkin "Ödenek Durum Cetveli"ni ilgili saymanlıktan alarak dosyasına takmak,

ğ) Seçim Kurulu Başkanı tarafından verilen diğer işleri yapmak,

h) Mutemet; görevlerinden dolayı Seçim Kurulu Başkanına karşı sorumludur.

Yardımcı personelin görev ve sorumlulukları

MADDE 14 – (1) Yardımcı personelin görev ve sorumlulukları şunlardır.

a) Seçim bürosu ile depo ve diğer eklentileri temizlemek, bunları yaparken büroda yapılan hizmeti aksatmamak,

b) Seçim Kurulu Başkanı, Seçim Müdürü ve Zabıt Kâtiplerinin, seçim bürosunun iç düzeni ile ilgili verdikleri emirleri ve kendisine verilen diğer görevleri yerine getirmek,

c) Çalışma saatlerine uymak,

ç) Kılık ve Kıyafet Yönetmeliği'ne uygun giyinmek,

d) Yetkili amirin izni olmadan hiçbir demirbaş malzemeyi büronun dışına çıkarmamak,

e) Seçim bürosunun kapı ve pencerelerinin kapalı olup olmadığını, içeride yanıcı cisimler bulunup bulunmadığını kontrol ederek, elektrik ve su musluklarını kapattıktan ve diğer çalışanlardan sonra görev yerinden ayrılmak,

f) Yangın ve diğer afetlere karşı Seçim Müdürü veya Zabıt Kâtibi tarafından verilen görevleri yapmak,

g) Temizlik malzemelerinin en iyi şekilde kullanılmasını sağlayarak bunları korumak,

ğ) Seçim bürosunda bulunan ve kendi görevi ile ilgili eşyanın bozuk olanlarının onarılması için Seçim Müdürüne veya Zabıt Kâtibine bilgi vermek,

h) Yardımcı Personel; görevlerinden dolayı Seçim Kurulu Başkanı ile Seçim Müdürü ve Zabıt

Kâtipleri ne karşı sorumludur.

ÜÇÜNCÜ KISIM
Seçim Bürolarında Tutulacak Defterler ve Kartonlar

BİRİNCİ BÖLÜM
Defterler

Tutulacak defterler

MADDE 15 – (1) Seçim bürosunda aşağıda yazılı defterlerin tutulması zorunludur.

a) Gelen ve Giden Evrak Kayıt Defteri (Muhabere Defteri),
b) Demirbaş Eşya Esas Defteri,
c) Kitaplık Defteri,

- ç) Resmi Posta Pullarına Mahsus Defter,
d) Zimmet Defteri,
e) Hasta Sevk Kâğıtları Kayıt Defteri (İl seçim bürosunda tutulmayacak),
f) İtiraz Kayıt Defteri,

(2) Adli teşkilatı kapatılan ve adli teşkilatı kurulmayan İlçeler için de mevcut İlçelerde tutulan defterlerin (Hasta Sevk Kâğıtları Kayıt Defteri hariç) tutulması zorunludur.

İKİNCİ BÖLÜM

Defterlerin Tahsis Amacı ve Kullanış Şekli
Gelen ve giden evrak kayıt defteri (Muhabere Defteri)

MADDE 16 – (1) Seçim bürosuna gelen her türlü resmi evrakın kaydının yapıldığı ve evrak üzerinde yapılan işlem sonrası ilgili kişi ve kuruluşlara evrakın gönderilmesine ilişkin kayıtları kapsayan defterdir.

Demirbaş eşya esas defteri

MADDE 17 – (1) Seçim bürosunda mevcut olan ve demirbaş niteliği taşıyan tüm malzemelerin kayıtlarını kapsayan defterdir.

Kitaplık defteri

MADDE 18 – (1) Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığı ile diğer Kurum ve Kuruluşlarca gönderilen kanun, tüzük ve yönetmelikler ile diğer kitap ve dergilerin işlendiği defterdir.

Resmi posta pullarına mahsus defter

MADDE 19 – (1) Seçim bürosunda posta işlemlerinde kullanılan pul alımlarının ve sonrası yapılan sarf miktarlarının sıralı bir şekilde kayıtlarını kapsayan defterdir.

Zimmet defteri

MADDE 20 – (1) Seçim Kurulu Başkanlıklarından muhtelif mercilere gönderilen evrakın kaydedildiği defterdir.

(2) Zimmet defteri; sıra numarası, evrak numarası, gönderildiği daire, alındığı tarih, evrak alanın adı ve soyadı, imzası sütunlarını içerir.

Hasta sevk kağıtları kayıt defteri

MADDE 21 – (1) Seçim bürosunda çalışanlar ile bakmakla yükümlü aile fertlerine ait hasta sevk kağıtlarının kurum içerisinde kayıt altına alınmasını kapsayan defterdir.

(2) İl seçim bürolarında kadrolu personel olmadığından, bu defter il seçim bürolarında tutulmaz.

İtiraz kayıt defteri

MADDE 22 – (1) Seçim iş ve işlemlerine ilişkin itiraz ve şikayet dilekçelerinin kayıt edildiği defterdir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Defterlerle İlgili Diğer Hükümler

Defterin numaralandırılması

MADDE 23 – (1) Defterlere sayfa numarası

konur ve her sayfaya Seçim Kurulu Başkanlığı mührü basılır.

Defterlerin başına ve

sonuna kaç sayfa olduğu

yazılır ve Seçim Kurulu Başkanlığı mührü ile

mühürlenerek

ilgisine göre İl veya İlçe Seçim Kurulu Başkanı tarafından

imzalanarak

onaylanır.

Defterin düzeni

MADDE 24 – (1) Seçim bürosunda bulunan defterler

temiz, düzgün ve düzenli bir şekilde tutularak saklanır. Belirtilen hususların yerine getirilmesinden asıl görevli Zabıt Kâtibi ile birlikte Seçim Müdürü sorumludur.

(2) Defterlerde silinti ve kazıntı yapılamaz. Yanlışlık yapılırsa düzeltilmesi gereken yazıların üstüne okunmasına engel olmayacak şekilde ince bir çizgi çizilip, defterin kenarına gerekli düzeltme yapıldıktan sonra ilgisine göre il ve ilçe seçim kurulu başkanı tarafından onaylanır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kartonlar

Tutulacak kartonlar

MADDE 25 – (1) Seçim bürolarında aşağıda gösterilen kartonların tutulması zorunludur:

- a) Posta Gönderileri Kartonu,
- b) Seçilme Koşulunu Kaybeden Kişilere Ait Karton,
- c) Seçme Koşulunu Kaybeden Kişilere Ait Karton,
- ç) Karar Kartonu,
- d) Denetim Kartonu,
- e) Diğer Kartonlar.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Kartonların Tahsis Amacı ve Kullanış Şekli

Posta gönderileri kartonu

MADDE 26 – (1) PTT görevlisi tarafından imza ve mühür ile teslim alınan tebligat ve posta evrakına ait sevk irsaliyelerinin bir nüshası ile ödeme talimatının ve aylık posta gideri cetvelinin bir suretinin saklandığı kartondur.

Seçilme koşulunu kaybeden kişilere ait karton

MADDE 27 – (1) Adaylık dönemlerinde ve seçim sonrasında kanunun öngördüğü seçilme yeterliliğini kaybedenlerin ad, soyad, bağlı olduğu siyasi parti, seçim çevresi, seçim türünü ve seçilme koşulunun yitirilmesi sebebi ile verilen karar tarih ve sayısını kapsayan bilgilerin kayıt altına alındığı kartondur.

Seçme koşulunu kaybeden kişilere ait karton

MADDE 28 – (1) Seçimlerde oy kullanma yeterliliğini kaybeden, diğer bir ifadeyle seçmen olamayanların kayıt altına alındığı kartondur.

(2) Bu kartonda; seçme koşulunu kaybeden kişinin adı, soyadı, seçmen kütüğüne kayıtlı olduğu sandık numarası, seçim çevresi, T.C. Kimlik Numarası ve seçme koşulunun yitirilme sebebi ve dayanak bilgileri yer alır.

Karar kartonu

MADDE 29 – (1) İtiraz veya şikâyet sonrasında verilen kararların bir örneğinin tarih ve numara sırasına göre saklandığı kartondur. Bu

kartona konulacak karar örneklerinde seçim kurulu başkanı ve üyelerin imzaları ile seçim kurulu mührünün bulunması zorunludur.

Denetim kartonu

MADDE 30 – (1) Denetim sonuçlarının saklandığı kartondur.

Diğer kartonlar

MADDE 31 – (1) Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü'nün standart dosya planı gereğince

konularına göre gerektiğinde tutulacak kartonlardır.

ALTINCI BÖLÜM Çeşitli Hükümler

Gelen evrakın havalesi

MADDE 32 – (1) Seçim Kurulu Başkanlığına gelen evrak, seçim kurulu başkanı (hâkim) tarafından havale edildikten sonra gerekli işleme tâbi tutulur.

Yazıların gönderilmesi

MADDE 33 – (1) Bir konunun sorulması için yazılan yazılar ile bir yazıya verilen (yanıt) cevap yazıları zimmet defterine kaydedilip yardımcı personel veya posta ile gönderilir. Seçim Kurulu Başkanının (hâkimin) izni olmadıkça bu yazılar elden verilemez.

(2) İlgilinin isteği üzerine yazının gönderiliş tarih ve numarası kendisine verilebilir.

(3) Seçim kurulu başkanı hâkim tarafından elden verilmesine izin verilen yazı, zimmet defterine kaydedilip ilgilinin imzası alındıktan sonra kendisine verilir ve yazı örneğine işaret olunur.

Dosyaların inceleme usulü

MADDE 34 – (1) Avukat veya Avukat stajyeri vekâletname ibraz ederek dilekçe ile başvurmaları hâlinde gizlilik arz etmeyen seçim evrakını inceleyebilir ve istek halinde belge örneği verilebilir.

(2) Adalet Müfettişleri denetime konu dosyaları denetim süresince inceleyebilirler.

(3) Yukarıda belirtilenler dışında, seçim kurulu başkanının (hâkimin) izni olmadan seçim belge ve kayıtları kimseye gösterilmez ve verilemez.

YEDİNCİ BÖLÜM

Seçim Bürolarının Denetimi

Seçim kurulu başkanları'nca yapılacak denetim

MADDE 35 – (1) Seçim Kurulu Başkanlarınca seçim bürolarının denetimi, 5435 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi ile değiştirilen 298 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi gereğince, son bir yıla ait hizmetlerin yürütülmesi konularında;

a) İl Seçim Bürosunun denetimi İl Seçim Kurulu Başkanı tarafından,

b) İlçe Seçim Bürosunun denetimi İlçe Seçim Kurulu Başkanı tarafından yapılır.

c) Birden fazla İlçe Seçim Kurulu Başkanlığı'nın olduğu ilçelerde, İlçe Seçim Kurulu Başkanlarınca seçim bürosunun denetimi birlikte yapılarak ortak denetim raporu düzenlenir. Aynı İlçede görevli Seçim Kurulu Başkanlarının

herhangi bir nedenle görevde bulunmaması halinde büro denetimi, diğer İlçe Seçim Kurulu Başkanı veya Başkanları tarafından yerine getirilir.

ç) Seçim kurullarının oluşum döneminde; büroların denetimi görev süresi biten Seçim Kurulu Başkanı tarafından yapılabileceği gibi, yeni oluşumda görev alan Seçim Kurulu Başkanı tarafından da yapılabılır.

d) İl ve İlçe Seçim Kurulu Başkanlarınca

yapılacak denetimler her yıl Ocak ayı içerisinde yapılır. Denetim raporunun bir örneği yine en geç Ocak ayı sonunda Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına gönderilir.

Adalet müfettişlerince yapılacak denetim
MADDE 36 – (1) Adalet Müfettişlerince Seçim Bürolarının denetimi, 5435 sayılı Kanunun 46 ncı maddesi ile değiştirilen 298 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi gereğince, seçim iş ve işlemleri dışında, son iki yıla ait mali ve büro hizmetlerinin yürütülmesi konularında yapılır.

(2) Milletvekili ve Mahalli İdareler Genel Seçimleri ile Genel Halkoylamasına ilişkin "Seçim Takvimi"nin denetim dönemine rastlaması halinde; seçim iş ve işlemlerinin günlük olması ve iş yoğunluğu nedeniyle Adalet Müfettişlerince yapılacak olan seçim bürolarının denetimi seçim sonrasına bırakılır.

Görevlendirme

MADDE 37 – (1) Seçim Bürosunda görevli Seçim Müdürü ve Zabıt Kâtibinin bulunmaması halinde İlçe Seçim Kurulu Başkanı (hâkim) tarafından adalet hizmetlerinde görevli bir çalışan, geçici olarak görevlendirilmek suretiyle büro hizmetleri yürütülür.

(2) 298 sayılı Kanunun 31 inci maddesi gereği dışarıdan geçici olarak çalıştırılan sosyal güvenliğe sahip (657 sayılı Kanuna veya Sosyal Sigortalar Kanununa tabi) personel, talimatlarla kendilerine verilen görevleri yapmakta yükümlüdür. Geçici personel, ilgili Seçim Kurulu Başkanı ile Seçim Müdürü ve Zabıt Kâtiplerine karşı sorumludur.

(3) Seçim personeli, seçim dönemlerinde o yerdeki adalet hizmetlerinde geçici olarak görevlendirilemez. Seçim dönemi dışında adalet hizmetlerinde geçici olarak görevlendirilmeleri halinde ise, Seçim Müdürü ve Zabıt Kâtibine ancak unvanlarına eşdeğer bir görev verilir.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Son Hükümler

BİRİNCİ BÖLÜM

Defterlerle basılı evrakın temini

MADDE 38 – (1) Seçim bürolarında, Yüksek Seçim Kurulunca bastırılan defter ve basılı evrak kullanılır.

(2) Değişiklikleri kapsayan defter ve basılı evrak örneklerinin yenileri bastırılıncaya kadar elde bulunan mevcutların bu genelgedeki değişikliklere göre kullanılmasına devam olunur.

Genelge hükümlerinin uygulanması

MADDE 39 – (1) Bu genelge hükümlerinin yerine getirilmesini ilgisine göre il ve ilçe seçim

kurulu başkanlar ı sağlar.

İKİNCİ BÖLÜM
Yürürlük ve Yürütme

Yürürlük

MADDE 40 – (1) Bu genelge yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme M

ADDE 41 – (1) Bu genelge hükümlerini Yüksek Seçim Kurulu Başkanı yürütür.

[R.G.
29

Haziran
2006 –
26213]

— •
—

 İçindekilere dön

As
keri
Yüksek
İdare
Mahke
mesi
Kararı

Askeri Yüksek İdare Mahkemesi
Başkanlığından:

E 2
S 0
A 0
S : 6
/
N 1
O
K 2
A 0
R 0
A : 6
R : /
1
N
O

ASKERİ YÜKSEK İDARE MAHKEMESİ
GENEL KURULU
İÇTİHA TLARI BİRLEŞTİRME KARARI

ÖZ

ET:

160

2

sayıl

ı

Ask

eri

Yük

sek

İdar

e

Mah

kem

esi

Kan

unu

nun

41

nci

mad

desi

nin

1

nci

fıkra

sına

göre

AYİ

M'n

in

göre

vine

gire

n uyuşmazlıkları
adli yargı n
davalarda v
kararlarının
itibaren A
açılabileceğine
yoldaki içtihat
birleştirilmesine

AYİM 3

ncü

Dairesini

n

30.06.20

05 gün ve

2005/113

E.,

2005/916

K. sayılı

kararında

, 1602

sayılı

Kanunun

41 nci

maddesin

e göre

“AYİM'n

in

görevine

giren

uyuşmazl

ık askeri,

idari ve

adli yargı

mercileri

nde

açılan

davaların

görev

noktasınd

an reddi

halinde

bu

husustaki

kararların

ve

bunlara

karşı

kanun

yolları

varsa

süresi

içinde

olmak

şartıyla bu yollara başvurulması üzerine verilen kararların tebliğ tarihinden itibaren otuz günlük süre içinde AYİM’nde dava açılması gerektiğine...” değinilerek dava konusu olayda davacının idare mahkemesinin görevsizlik kararının kendisine tebliğinden itibaren otuz günü geçirdikten sonra AYİM’nde dava açması sebebiyle davanın süre aşımı yönünden reddine karar verildiği; davacının 17.08.2005 tarihinde AYİM kayıtlarına giren karar düzeltme dilekçesi ile aynı konu hakkında verilmiş muhtelif kararlar ile belirtilen karar arasında çelişki olduğu, çelişkinin içtihatların birleştirilmesi yoluyla giderilmesini teminen konunun AYİM Genel Kuruluna intikal ettirilmesinin istendiği, AYİM 2 nci Dairesinin 2004/308 E., 2004/311 K. sayılı kararında “1602 AYİM Kanununun 41 nci maddesinin 1 fıkrasına göre AYİM’nin görevine giren uyuşmazlıklarda askeri, idari ve adli yargı mercilerinde açılan davaların görev noktasından reddi halinde bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla bu yollara başvurulması üzerine verilen kararların tebliği tarihinden itibaren otuz günü içinde AYİM’nde dava açılabileceği, dava konusu olayda, davacının idare mahkemesinin görevsizlik kararının kendisine tebliğinden itibaren otuz günü geçirdikten sonra AYİM’nde dava açması sebebiyle davanın süre aşımı yönünden reddine karar verildiği, davacının karar düzeltme talebinin 2 nci Daire Başkanlığının 2004/514 E., 2004/536 K. sayılı kararı ile reddedildiği, davacı vekilinin 29.11.2005 tarihinde AYİM kayıtlarına giren dilekçesi ile konu hakkında farklı dairelerce verilmiş birbiriyle çelişkili kararların varlığından bahisle çelişkinin içtihadı birleştirme suretiyle giderilmesi amacıyla konunun AYİM Genel Kuruluna intikal ettirilmesinin istendiği, AYİM 3 nc Daire Başkanlığının 11.05.2005 tarih ve 2005/351 E., 2005/1255 K., 13.10.2004 tarih ve 2005/107 E., 2005/1199 K., 20.10.2005 tarih ve 2005/111 E., 2005/1207 K. sayılı kararlarında 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesine göre AYİM’nin görevine giren uyuşmazlıklarda askeri, idare ve adli yargı mercilerinde açılan davalarda verilen görevsizlik kararlarının kesinleşmesinden itibaren otuz günü içinde AYİM’ne dava açılabileceğine karar verildiği, bu konudaki kararlar arasında aykırılık bulunduğu, bu husustaki kararlar arasındaki aykırılığın 1602 sayılı Kanunun 29/d maddesi gereğince İçtihatların Birleştirilmesi suretiyle giderilmesi AYİM Başsavcılığının 23.12.2005 tarih ve 2005/2395 sayılı yazısı ile Mahkeme Başkanlığından istenmiştir.

B
ASSAV
CILIK
DŐŐN
CESİ:

A
skeri,
idari ve
adli yargı
mercileri
nce
verilen
görevsizli
k
kararların
dan sonra
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esinde
açılması
gereken
davalarda
, 1602
sayılı
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esi
Kanunun
un 41 nci
maddesin
de
ngrle
n otuz
günlük
sürenin
başlangıç
ı
konusund
a Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esi
dairelerin
in bazı
kararların
da otuz
günlük
sürenin
başlangıç

ı olarak görevsizlik kararının tebliğ tarihi kabul edilirken, bazı daire kararlarında ise otuz günlük sürenin görevsizlik kararının kesinleşme tarihinden itibaren hesap edilmesi gerektiğine hükmedildiği vazife maluliyeti aylığı bağlanmaması işleminin iptali istemiyle T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne karşı açılan davada, Üçüncü Dairenin 30.06.2005 tarih ve E.2005/113, K.2005/916 sayılı kararında, otuz günlük sürenin başlangıcı olarak tebliğ tarihi baz alınıp davanın oy çokluğuyla süre yönünden reddine karar verildiği, davacılar vekilinin süresi içinde karar düzeltme isteminde bulunup, dilekçesinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin kararları arasındaki aykırılığın içtihatların birleştirilmesi suretiyle giderilmesi isteği, Üçüncü Dairece, 15.09.2005 tarihli görüşmede bu dilekçenin tebligata çıkarılmasına, içtihatları birleştirme isteminin bilahare düşünülmesine karar verildiği, 1602 sayılı Kanununun 41 nci maddesinin 1 nci fıkrasında yer alan hükmün, 521 sayılı Eski Danıştay Kanununun 68 nci maddesinden aynen aktarıldığı, anılan hükmün lafzi (kavramsal) olarak ele alınması sorucunda; görev yönünden red kararının tebliğ tarihinden itibaren otuz günlük sürenin başlatılması gerektiğinin değerlendirilebileceği, ancak anılan hükmün aynı maddenin ikinci fıkrası ile birlikte teleolojik (amaçsal) olarak yorumlanmasının gerektiği, teleolojik (amaçsal, çağdaş) yorum tekniğinin, bir hukuk normunun belli bir değer ifade ettiği ve bu değer ”normun varması gereken amaç” olduğunu kabul ettiği, bu yorum tekniği ile hukuk kurallarının “taşındıkları amaca, çağın gereklerine ve ortama göre” yorumlanması gerektiği, bu yorum tekniğinin bir hukuk normunun “sözel, kavramsal” içeriğinin bir normun taşıdığı amaç doğrultusunda “güncelleştirilmesi” ve “genişletilmesi” yöntemi olduğu, teleolojik yorumun diğer yorum tekniklerini de kapsayan, en azından dışlamayan bir yorum yöntemi olarak ana çıkış noktasını varolandan (mevcut hükümden, normdan) aldığı, ancak mevcut normun taşıdığı amaç doğrultusunda norm koyucunun iradesini, hukukun genel prensiplerini koruma yönünde gerçekleştirdiği varsayımından hareket ettiği, başka bir anlatımla, yürürlükte olan ve amaçsal olarak yorumlanarak normun konuluş iradesinde, sebebinde hukukun genel prensiplerinin, ilkelerinin ve en azından anayasa bloku çerçevesindeki ilkelerin korunması amacının bulunduğu, 1602 sayılı Kanununun 41 nci maddesinin çağdaş (teleolojik) bir yorum tekniği ile açıklanmasının gerektiği, 521 sayılı Eski Danıştay Kanununun 68 nci maddesinden aynen alınarak 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 nci

madde 1 nci fıkrasına konulan hükmün, tarihsel gelişim içinde kanun koyucunun iradesine bağlı olarak 20.01.1982 tarih ve 17580 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2577 sayılı İdare Yargılama Usulü Kanununun 05.04.1990 tarih ve 3622/2 sayılı Kanunla değişik 9 ncu maddesinde; görevli olmayan yargı yerlerine yapılan başvurunun görev yönünden reddi durumunda bu husustaki kararların kesinleşmesini izleyen günden

itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabilir şeklinde değiştirildiği, 1602 sayılı Kanunun lafzi olarak ele alınması durumunda, yasa koyucunun iradesinin gösterdiği açılım ile uzaktan yakından ilgisinin olmayacağı, yasa koyucunun ulaşmak istediği amacın ve yansıttığı iradenin çok gerisinde kalacağı, kamu düzenine ilişkin olan ve gerek öğretide gerek idari yargıda istikrar bulmuş kararlarda belirtildiği üzere; yoruma bağlı olarak değerlendirilen hususun, kesin olarak belirtilmiş olan dava açma sürelerinin (30 gün, 60 gün vb.) yorumlanarak uzatılması veya kısaltılması olmayıp, doğrudan doğruya anılan sürelerin başlangıç noktasının teleolojik yoruma bağlı olarak değerlendirilmesi olduğu, 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 nci maddesinin birinci fıkrasında; “Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görevine giren uyuşmazlıklarda, askeri, idari ve adli yargı mercilerine açılan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla bu yollara başvurulması üzerine, verilen kararların tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesine dava açılabilir...” hükmünün yer aldığı, maddenin ikinci fıkrasında ise “Adli, idari veya askeri yargı yerlerine dava açılmış olması ve bu yargı yerlerinin görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra birinci fıkrada yazılı otuz günlük geçirilmiş bulunması...” ifadesiyle “kesinleşme” tarihine ve müessesine vurgu yapıldığı, herhangi bir yargı kararının uygulanması için kesinleşmesinin gerektiği, kesinleşmemiş bir kararın esas alınarak başka bir işlem veya usuli müesseselere dayanak oluşturmasının hem hak arayan ilgili hem de o yargı yeri açısından hukuki bağlamda istenilmeyen sonuçlara neden olacağı, örneğin kesinleşmemiş görev yönünden red kararının tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içinde (mesela 5 nci gününde) görevli yargı yerinde dava açan tarafın bu davası diğer tarafın tebliğ tarihinden itibaren otuzuncu günü yaptığı temyiz girişimi ile geçerliliğini yitireceği ve yargılama sürecinin başka bir kanaldan devamını sağlayacağı, bu durumun farklı usuli kanallardan ilerleyen uyuşmazlık konusunda birbiri ile çatışan iki karara ulaşması nedeniyle yargı bağımsızlığını ve güvenilirliğini zedeleyeceği, diğer yandan 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesi bir bütün olarak irdelendiğinde; ikinci fıkrasında yapılan “kesinleşme” vurgusuyla birlikte birinci fıkrada geçen ve “... bu husustaki kararların...” ve “... bunlara karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla bu yollara başvurulması üzerine...” şeklinde ifade edilen yan cümlelerin, sonuç yargı belirten “... verilen

kararların tebliği tarihinde n itibaren otuz gün içinde ... dava açılabilirler.” şeklindeki son amacı (yargıyı) açıklayan cümle çerçevesinde değerlendirilmesini n sırf lafzi yorum tekniğinden bile kaçınılmaz olduğu, sonuç yargıyı belirleyen cümlenin öncesindeki yan cümlelerin yargılama sürecine değindiği, bu sürecin “ve” bağlacı ile ifadesini ortaya koyduğu da gözden kaçırılmamasının gerektiği, dava açma süresinin

hak arama özgürlüğünün somut bir yansıması olduğu, hak arayan ilgilinin bu özgürlüğünün yargı denetiminin başlangıcından itibaren bu süreç dışında bırakılmasını sağlayacak bir yorumun teleolojik yorum çerçevesinde hukukun temel ilke ve prensiplerine uygun olmadığı, sınırlayıcı ve tesadüfi sonuçlara yol açacak bir yorumun hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmadığı, yürürlükte olan pozitif hukukun “olması gereken” hukuka yönelen gelişme sürecine aykırılık veya çelişki oluşturması durumunda teleolojik yorum tekniğinin öneminin arttığı, yargıcın çağdaş ve uygulanabilir hukukun ne olduğunu belirleme alanındaki geliştirici işlevini de gündeme getirdiği, bu bağlamda 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesinin lafzi olarak bile hukukun genel ilkelerine ters düşmeyecek bir yoruma izin veren hükmünün, hukuk devleti veya hukukun üstünlüğüne inanmış bir devlet olmanın getirdiği ilkeler ışığında teleolojik olarak yorumlanmasının gerektiği, 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesi kapsamında, görevli olmayan yargı yerine dava açıldıktan sonra bu yargı yeri tarafından verilen “görev yönünden red” kararının yargılama sürecini tamamlayarak kesinleşmesini izleyen günden itibaren 30 gün içinde görevli yargı yerine dava açılması gerektiği şeklinde kabul edilmesinin ve kesinleşme tarihi esas alınarak (hatta kesinleşmemiş kararın tebliği esas alınarak) dava açma süresinin başlatılmasının gerektiği, bu nedenlerle Esmâ YILMAZ ve Mehmet Ali YILMAZ tarafından açılan davada yukarıda değinilen içtihatların 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesinde öngörülen 30 günlük sürenin başlangıcı olarak görevsizlik kararının kesinleşme tarihini baz alan 3 ncü Dairenin 13.10.2004 tarih ve E.2005/1077, K.2005/119 sayılı kararı doğrultusunda birleştirilmesinin gerektiği belirtilmiştir.

02.06.2006 tarihinde yapılan toplantıda Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Başsavcılığının 23.12.2005 tarih ve 2005/2395 sayılı düşüncesi raportör üyenin raporu ilgili kararlar ve mevzuat hükümleri incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

A. BİRLEŞTİRİLMESİ İSTENİLEN KARARLAR

Aykırılıklarından söz edilecek birleştirilmeleri önerilen kararlar dayandıkları gerekçeler bakımından iki grupta toplanabilir.

Bi
rinci grup
kararlard
a özetle;
1602
sayılı
AYİM
Kanunun
un 41 nci
maddesin
in 1 nci
fıkrasının
görevsizli
k
kararların
ın ve
görevsizli
k
kararların
a karşı
kanun
yolları
varsa
süresi
içinde
olmak
şartıyla
bu
yollara
başvurul
ması
üzerine,
verilen
kararların
tebliğ
tarihinde
n itibaren
otuz gün
içinde
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esinde
dava
açılabilec
eği
hükmünü
amir
olduğu,
1982
tarih ve
2577
sayılı
İdari

Yargılama Usulü Kanununun 9 ncu maddesinin ilk fıkrasının, "... davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla bu yollara başvurulması üzerine verilen kararların tebliğ tarihini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede" dava açılabileceğini amirken; 05.04.1990 tarih ve 3622 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sonrası "kararların kesinleşmesini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabilir" şeklini aldığı, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun 9 ncu maddesinde 1990 yılında yapılan değişiklik sonucu açıkça "kesinleşme" tarihinin esas alındığı, ancak 1602 sayılı Kanunda bu konuda bir değişiklik yapılmadığı, AYİM Kanununun 41 nci maddesinin 1 nci fıkrasındaki bir davanın görev noktasından reddi halinde, bu kararın "tebliğ" tarihinden itibaren otuz gün içinde AYİM'nde dava açılması gerektiği düzenlemesinin halen yürürlükte olduğu, bu konuda yasanın amir hükmü karşısında otuz günlük sürenin başlangıcında "tebliğ" tarihinin esas alınmasının yasanın amir hükmünün gereği olduğu, AYİM Kanununun 56 ncı maddesinin "Bu kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde; İdari Yargılama Usulü Kanunu ile Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun hakiminin davaya bakmaktan memnuiyetini gerektiren haller, ehliyet, üçüncü şahısların davaya katılması, davanın ihbarı, bağlılığı, tarafları vekilleri, feragat ve kabul, teminat, mukabil dava, bilirkişi, keşif, delillerin tespiti, yargılama giderleri, adli yardım ve duruşmanın inzibatına ilişkin hükümleri uygulanır." hükmünü amir olduğu, bu madde ile hangi hallerde 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununa başvurulacağına sayıldığı, bu kanunda hüküm bulunmayan hallerde ancak bu yola başvurulacağına hükme bağlandığı, 2577 sayılı Kanunun 9 ncu maddesinin bu kapsamda bulunmaması nedeniyle uygulamasının mümkün olmadığı, Danıştay'ın 2577 sayılı Kanunun 9 ncu maddesindeki 1990 yılında yapılan değişiklikten önce bu hususta verdiği kararların da büyük çoğunlukta bu yönde olduğu belirtilerek, dava konusu olayda davacıların idari ve adli yargı mercilerince verilen görevsizlik kararlarının kendilerine tebliğinden itibaren otuz günü geçirdikten sonra AYİM'nde dava açmaları sebebiyle davaların süre aşımı yönünden reddine karar verilmiştir. Bu gruba Askeri Yüksek İdare Mahkemesi İkinci Dairesinin 07 Nisan 2004 gün ve E.2004/308, K.2004/311; Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Üçüncü Dairesinin 30 Haziran 2005 gün ve E.2005/113, K.2005/916 sayılı kararlarının

girdiği başkanlık yazıların da bildirilmiştir.

A
yrıca
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esi
Birinci
Dairesini
n 14
Eylül
1993 gün
ve
E.1992/5
88,
K.1993/7
34; 17
Ekim
2000 gün
ve
E.2000/9
50
K.2000/9
57; 01
Kasım
2002 gün
ve
E.2002/1
673,
K.2002/1
497
sayılı,
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esi İkinci
Dairesini
n 17
Eylül
2003 gün
ve
E.2003/4
34,
K.2003/6
53; 06
Temmuz
2005 gün

ve E.2005/504, K.2005/555 sayılı, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Üçüncü Dairesinin 29 Nisan 2004 gün ve E.2004/304, K.2004/750; 29 Nisan 2004 gün ve E.2004/178 K.2004/657; 09 Haziran 2004 gün ve E.2004/82, K.2004/1016; 14 Ekim 2004 gün ve 2003/117, K.2004/1551; 24 Mart 2005 gün ve E.2004/1096, K.2005/433; 07 Nisan 2005 gün ve E.2004/1531, K.2005/504; 14 Nisan 2005 gün ve E.2004/1495, K.2005/586; 12 Mayıs 2005 gün ve E.2004/385, K.2005/678; 30 Haziran 2005 gün ve E.2004/1525, K.2005/904 sayılı kararlarının da aynı doğrultuda oldukları saptanmış bulunmaktadır.

İkinci grup kararlarda ise; 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 nci maddesinin 1 nci fıkrası hükmünün yürürlükten kalkmış olan 521 sayılı Danıştay Kanununun 68 nci maddesinden alındığı ve gerek lafzı gerekse uygulanmasına ilişkin Danıştay kararları dikkate alındığında, otuz günlük dava açma süresinin başlangıcı olarak görevsizlik kararının tebliğini öngördüğü, ancak 521 sayılı Kanunun 68 nci maddesi hükmü yürürlükte iken (Kanun, yollarına başvurulmayan hallerde) sürenin tebliğden mi, yoksa kesinleşmeden mi başladığının tartışmalara ve çelişik kararlara yol açtığı, 1982 tarih ve 2577 sayılı İYUK'nun 9 ncu maddesinin ilk fıkrasında, 521 sayılı Danıştay Kanununun 68 nci maddesi, dolayısıyla AYİM Kanununun 41/1 nci maddesi hükmüne paralel düzenlendiğinden "tebliğ" tarihinden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabileceğini" amirken; 05.04.1990 tarih ve 3622 sayılı Kanunla yapılan değişiklik sonrası" kararların kesinleşmesini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabilir" şeklini aldığı, bu sebeple öğretide maddelerin ilk halinin bildirim şekilleri bakımından tartışmalı iken, değişiklikten sonra artık otuz günlük sürenin başlangıcının, görevsiz olan yargı yerinin kesinleşmiş görevsizlik kararının ilgiliye bildirimini izleyen tarih olduğunun kabul edildiği, 528 sayılı Danıştay Kanununun yürürlükten kaldırılmasından önce 68 nci maddesinin tatbikatında Danıştay'ın genellikle süreyi tebliğ tarihinden başlattığı, nadiren kesinleşme tarihinin esas alındığı, 521 sayılı Danıştay Kanununun 68 nci maddesinde ve dolayısıyla 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 nci maddesinde yer almayan, ancak 25.12.1981 tarih ve 2568 sayılı Kanunla AYİM Kanununun 41 nci maddesine eklenen 2 nci fıkra hükmünün, İYUK'nun 9 ncu maddesinin 2 nci fıkrasına paralel bir şekilde "görevsizlik kararının kesinleşmesinden otuz günlük sürenin geçirilmiş" olması halini düzenlediği, İYUK'nun 9 ncu maddesinin 2 nci

fıkrası
hükmündeki
ibarelerin salt kanun yoluna başvurulması haline münhasır olduğu ve 1 nci fıkrasındaki kanun yoluna başvurulmama halini değil, sadece kanun yoluna başvurularak kesinleşen görevsizlik kararlarının kastettiği ileri sürülmüş ise de; konunun Anayasada kayıtlanan hukuk devleti ilkesi (m.2), hak arama hürriyeti (m.35) ve temel hak ve hürriyetlerin korunmasına ilişkin kurallar

(m.40) çerçevesinde ele alınmasının zorunlu olduğu, bu sebeple 521 sayılı Danıştay Kanununda bulunmayan AYİM Kanununun 41 nci maddesinin 2 nci fıkrası hükmünün, 1972 tarihli ilk fıkradan sonra ve 25.12.1981 tarihli Kanunla yürürlüğe girdiği, bilahare aynen ve bütün olarak 08.01.1982 tarihli İYUK'nun 9 ncu maddesini teşkil ettiği göz önünde bulundurulduğunda, geçmişteki uygulamaların gösterdiği gibi bugün de muğlaklığın giderilmesi bakımından amaçsal (gai/teleojik) yoruma muhtaç olduğu, dava açma süresi gibi hak arama hürriyetine ilişkin temel bir normun, gerek her iki fıkrasından farklı anlamlar çıkarılabilecek mahiyette olmasının, gerek karşı tarafın kanun yoluna başvurup başvurmamasına göre geçici ve tesadüfi bir duruma bağlanması bakımından dar yorumlanmasının hukuk devleti ilkesi ile bağlaştıramayacağı, bir yasanın yürürlüğe girdikten sonra uygulandığı zamanın gereklerine uygun olarak yorumlanmasının gerektiği, yasanın amacını tespit ederken düzenlediği konuların, içinde bulunan zamandaki icaplarına eğilme zorunluluğunun bulunduğu, kuralın lafzına takılmadan “rasyonel” ve “ihtiyaca dönük” anlam ve amacını araştırmanın ancak amaçsal yorumla mümkün olacağı, 41 nci madde hükmünde öngörülen sürenin başlangıcına ilişkin ifadelerden (kanun yoluna başvurulmadığı hallerde de) kararın “tebliğ tarihini” değil, amaçsal yorumla “kesinleşme tarihini anlamak ve uygulamak gerektiği, metin amacını da dikkate olarak genişletici bir yorumla, doktrinde de ileri sürüldüğü gibi her halde süreyi kesinleşmiş kararın tebliği tarihinden başlatmanın gerektiği, böylece yanlış anlamaya ve mükerrer dava açılmasına meydan vermemek gerektiği, herhangi bir yargı yeri tarafından verilen kararın uygulanmasının ve bu karara bağlı olarak farklı işlemlerin tesis edilmesinin anılan kararın kesinleşmesi ile mümkün olacağı, bir yargı yerinin henüz kesinleşmemiş bir kararının esas alınarak başka işlem veya usulî müesseselere dayanak ve temel oluşturmasının hem hak arayan ilgili hem de kamu düzeni bakımından hukuk devletinin amaç ve niteliğine uyarlı olmayan sonuçlara neden olabileceği, davacıların Anayasada teminat altına alınan hak arama özgürlüklerinin yargılama süresinde sınırlanması sonucu doğuracak bir yorumun hukukun temel ilkelerine ve hukuk devleti ilkesi ile bağdaşmayacağı belirtilerek, 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesine göre AYİM'nin görevine giren uyuşmazlıklarda askeri, idare ve adli yargı mercilerinde açılan davalarda verilen görevsizlik kararlarının kesinleşmesinden kararlarının kesinleşmesinden

itibaren otuz gün içinde AYİM'ne dava açılabilirliğine karar verilmiştir. Bu gruba Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Üçüncü Dairesinin 11 Mayıs 2005 gün ve E.2005/351, K.2005/1255; 13 Ekim 2004 gün ve E.2005/1077, K.2005/1199; 20 Ekim 2005 gün ve E.2005/111, K., 2005/1207 sayılı kararların girdiği Başkanlık yazılarında bildirilmiştir.

Ayrıca Askeri Yüksek İdare Mahkemesi

esi Birinci Dairesinin 07 Mart 1989 gün ve E.1989/16, K.1989/70; 24 Aralık 1991 gün ve E.1991/2438, K.1991/2791, 23 Mart 1999 gün ve E.1998/1072, K.1999/281; 23 Ocak 2001 gün ve E.2001/99, K.2001/104; 22 Ekim 2002 gün ve E.2002/1599, K.2002/1414, 04 Mart 2003 gün ve E.2002/1842, K.2003/357 sayılı, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi İkinci Dairesinin 30 Mart 1994 gün ve E.1994/532, K.1994/659; 06 Şubat 2002 gün ve E.2002/90, K.2002/83, 18 Aralık 2002 gün ve E.2001/865, K.2002/968; 30 Nisan 2003 gün ve E.2003/37, K.2003/340 sayılı, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Üçüncü Dairesinin 30 Haziran 2005 gün ve E.2004/1525, k.2005/904; 20 Ekim 2005 gün ve E.2005/65, K.2005/1202; 10 Kasım 2005 gün ve E.2005/1054, K.2005/1328; 01 Aralık 2005 gün ve E.2005/66, K.2005/1342 sayılı kararlarının da aynı doğrultuda oldukları saptanmış bulunmaktadır.

B. İLGİLİ KANUN MADDELERİ:

31.12.1964 tarih ve 521 sayılı Danıştay Kanununun Görevli olmayan yerlere başvurma başlıklı 68 nci maddesinde, “Danıştay’ın görevine giren uyuşmazlıklarda, 31 inci maddede yazılı idari yargı mercilerine veya adli yargı mercilerine açılan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa, süresi içinde olmak şartıyla, bu yollara başvurulması üzerine, verilen kararların tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde Danıştaya dava açılabilir. Bu mercilere başvurma tarihi, Danıştaya müracaat tarihi olarak kabul edilir.

31 nci madde yazılı idari yargı mercileri tarafından uyuşmazlığın esası hakkında karar verildiği ve bu karar karşı süresi içinde Danıştaya dava açıldığı takdirde bu mercilerin kararı bozulur ve başka ret sebebi yoksa davanın esası hakkında karar verilir.” hükmü yer almıştır.

04.07.1972 tarih ve 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun Görevli olmayan yerlere başvurma başlıklı 41 nci maddesinde, “Askeri Yüksek İdare Mahkemesinin görevine giren uyuşmazlıklarda, askeri, idari ve adli yargı mercilerine açılan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa, süresi içinde olmak şartıyla, bu yollara başvurulması üzerine, verilen kararların tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesine dava açılabilir. Bu mercilere başvurma tarihi, Askeri Yüksek İdare Mahkemesine müracaat tarihi

olarak kabul edilir.” hükmü yer almıştır.

2
5.12.198
1 tarih ve
2568
sayılı
Kanunun
1 nci
maddesiyle
41 nci
maddeye
eklenen 2
nci
fıkırada,
”Adli,
idari
veya
askeri
yargı
yerlerine
dava
açılmış
olması ve
bu yargı
yerlerinin
görevsizlik
kararının
kesinleş
mesinden
sonra
birinci
fıkırada
yazılı
otuz
günlük
sürenin
geçirmiş
bulunması,
bu
kanunda
öngörülen
süreler
içinde
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esinde

açılmış olan davanın süreden reddine neden olmaz.
“ hükmü yer almıştır.

521 sayılı Danıştay Kanunu 06.01.1982 tarih ve 2575 sayılı Danıştay Kanunu ile ilga edilmiş, 521 sayılı Kanunun 68 nci maddesi 06.01.1982 tarih ve 257 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 9 ncu maddesinde yer almıştır.

06.01.1982 tarih ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun Görevli Olmayan Yerlere Başvurma Başlıklı 9 ncu maddesinde, “1. Çözümlemesi Danıştayın, idare ve vergi mahkemelerin görevlerin girdiği halde, adli veya askeri yargı yerlerine girdiği halde, adli veya askeri yargı yerlerine açılmış bulunan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla bu yollara başvurulması üzerine verilen kararların, tebliğ tarihini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabilir. Bu yerlere başvurma tarihi, Danıştaya, idare ve vergi mahkemelerine başvurma tarihi olarak kabul edilir.

Adli veya askeri yargı yerlerine açılan ve görevsizlik sebebiyle reddedilen davalarda, görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra birinci fıkrada yazılı otuz günlük süre geçirilmiş olsa dahi, idari dava açılması için öngörülen süre henüz dolmamış ise bu süre içinde idari dava açılabilir.” hükmü yer almıştır.

2577 sayılı Kanunun 9 ncu maddesinin 1 nci fıkrası 05.04.1990 tarih ve 3622 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle değiştirilmiştir. Değişik 1 nci fıkrada “Çözümlemesi Danıştayın, idari ve vergi mahkemelerinin görevlerine girdiği halde, adli ve askeri yargı yerlerine açılmış bulunan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların kesinleşmesini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açılabilir. Görevsiz yargı merciine başvurma tarihi, Danıştaya, idare ve vergi mahkemelerine başvurma tarihi olarak kabul edilir.” hükmü yer almıştır.

C. KONUNUN, İÇTİHATLARIN BİRLEŞTİRİLMESİNE GEREK OLUP OLMADIĞI YÖNÜNDEN İNCELENİP DEĞERLENDİRİLMESİ :

1. Usul Yönünden:

1602 sayılı AYİM Kanununun 29/d maddesinde, Genel Kurulun görevleri arasında

“Dairelerin veya Daireler Kurulunun kendi kararları veya ayrı ayrı verdikleri kararlar arasında aykırılık ve uyumsuzluk görüldüğü veyahut birleştirilmiş içtihatlarının değiştirilmesi gerekli sayıldığı takdirde, Başsavcının düşüncesi alındıkta n sonra işi inceleme k ve gerektiğinde, içtihatlarının birleştirilmesi veya değiştirilmesi hakkında karar vermek” olduğu belirtilmiştir.

A

nılan madde hükmüne göre,

İçtihatların Birleştirilmesi yoluna gidilebilmesi için, aynı konuda ve hukuki dayanakları aynı olan davalar hakkında verilmiş birden fazla kararın mevcut olması ve bu kararlar arasında “aykırılık” veya “uyuşmazlık” bulunması gerekmektedir.

İçtihatların birleştirilmesine konu yapılan kararlar aynı konuda verilmiş kararlardır. Çünkü söz konusu kararlar, askeri idari ve adli yargı mercilerince verilen görevsizlik kararlarından sonra Askeri Yüksek İdare Mahkemesine açılması gereken davalarda, 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 41 nci maddesinde öngörülen 30 günlük sürenin, görevsizlik kararının tebliğ tarihinden itibaren mi, yoksa görevsizlik kararının kesinleşme tarihinden itibaren mi hesap edilmesi gerektiğine ilişkin kararlardır.

Keza, kararlara konu olan uyuşmazlıkların çözümünde 1602 sayılı Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Kanununun 41 nci maddesinin uygulandığı, dolayısıyla uyuşmazlıklar hakkında verilen kararların hukuki dayanaklarının aynı olduğu görülmektedir.

Birinci grup kararlarda, askeri, idari ve adli yargı mercilerince verilen görevsizlik kararlarından sonra Askeri Yüksek İdare Mahkemesine açılması gereken davalarda, 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesinde öngörülen 30 günlük sürenin, görevsizlik kararının tebliğ tarihinden itibaren başlatılmasının gerektiği kabul edilmiş, ikinci grup kararlarda görevsizlik kararının kesinleşmesinden itibaren başlatılmasının gerektiği kabul edilmiştir. Dolayısıyla söz konusu iki grup kararlar arasında aykırılık olduğu görülmektedir.

Aynı nitelikli hukuki uyuşmazlıkların bir doğru çözümü vardır. Yukarıda aykırı olduklarına değinilen kararların ise aynı konuda oldukları halde birbirine çelişik, birbirine aykırı hükümler içerdikleri bir gerçektir. Belirtilen kararlar arasındaki bu aykırılığın içtihatların birleştirilmesi suretiyle giderilmesinin, eşitlik, adalet ve hakkaniyet prensipleri ve hukuka olan güven ve inancın sarsılmaması bakımından gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

2. Esasın İncelenmesi:

1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesinin 1 nci fıkrasında yer alan hükmün lafzi olarak yorumlanması sonucunda; Askeri, adli ve adli yargı mercilerince verilen görevsizlik kararlarından sonra Askeri Yüksek İdare Mahkemesine açılması

gereken davalarda, otuz günlük sürenin, görevsizlik kararının tebliğ tarihinde n itibaren başlatılmasının gerektiği gibi bir değerlendirme yapılabılır. Bu şekildeki bir yorumla, birinci grup kararlarda olduğu gibi görevsizlik kararının tebliğ tarihinde n itibaren otuz günlük sürenin geçirilmesinden sonra AYİM’ne açılan davaların süre aşımı yönünden reddine karar verilmesinin gerektiği düşünülebilir. Ancak birinci fıkradaki

hüküm aynı maddenin ikinci fıkrasında yer alan “Adli, idari veya askeri yargı yerlerine dava açılmış olması ve bu yargı yerlerinin görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra birinci fıkrada yazılı otuz günlük sürenin geçirilmiş bulunması, bu kanunda öngörülen süreler içinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış olan davanın süreden reddine neden olmaz.” hükmü ile birlikte ele alınarak yorumlanması gerekmektedir. İkinci fıkrada açıkça görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra otuz günlük sürenin geçirilmiş bulunmasından bahsedilmektedir. Her iki fıkra, birlikte değerlendirilip yorumlandığında, otuz günlük sürenin görevsizlik kararının kesinleşmesinden itibaren başlatılması gerekmektedir. Aksi taktirde ikinci fıkrada belirtilen “kesinleşmesinden sonra” ibaresinin hiç bir anlamı kalmayacaktır. Yasa koyucunun amacı otuz günlük sürenin tebliğ tarihinden itibaren başlatılması olsa idi ikinci fıkrada da “bu yargı yerlerini görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra” ibaresi yerine, “bu yargı yerlerinin görevsizlik kararının tebliğinden sonra” ibaresinin yer alması gerekirdi.

Diğer yandan 521 sayılı Eski Danıştay Kanununun 68 nci maddesinden aynen alınarak 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 nci madde 1 nci fıkrasına konulan hükmün, tarihsel gelişim içinde Kanun koyucunun iradesine bağlı olarak 20.01.1982 tarih ve 17580 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 2577 sayılı İdare Yargılama Usulü Kanununun 05.04.1990 tarih ve 3622/2 sayılı kanunla değişik 9 ncu maddesinde; görevli olmayan yargı yerlerine yapılan başvurunun görev yönünden reddi durumunda bu husustaki kararların kesinleşmesini izleyen günden itibaren otuz gün içinde görevli mahkemede dava açabilir şeklinde değiştirilmiştir. 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesinin de amaçsal (teleolojik) bir yorumla güncelleştirilerek ve genişletilerek Yasa Koyucunun iradesinin gösterdiği açılıma paralel bir şekilde ve Yasa Koyucunun ulaşmak isteği amaca ve yansıttığı iradeye uygun olarak açıklanması gerekmektedir. 41 nci maddenin amaçsal yorumla açıklanması durumunda da otuz günlük sürenin kesinleşme tarihinden itibaren başlatılmasının gerektiği sonucuna varılmaktadır.

Yargılama kesintisiz bir süreci içermektedir. Herhangi bir yargı yeri tarafından verilen kararın uygulanması ve bu karara bağlı olarak farklı işlemlerin tesis edilmesi anılan kararın kesinleşmesi, başka bir anlatımla “kesin karar karnesi” mertebesine ulaşması ile mümkündür.

Dolayısıyla, bir yargı yerinin henüz kesinleşmemiş veya kesin karar mertebesinde erişmemiş bir kararın esas alınarak başka işlem veya usuli müesseselere dayanak ve temel oluşturulması hem hak arayan ilgili hem de o yargı yeri açısından hukuki bağlamda istenilmeyen sonuçlara neden olacaktır. Bu yaklaşım somut olarak bir örnekle ele alındığında; kendisine “görev yönünden red” kararı tebliğ edilen ve

bir yoruma göre 30 gün içinde görevli yargı yerine dava açma zorunluluğu ile karşı karşıya kalan tarafın, davanın diğer tarafının iradesine bağlı olarak açtığı davanın geçerliliği söz konusu olacaktır. Kesinleşmemiş “görev Yönünden Red” kararının tebliğ tarihinden itibaren 30 gün içinde (örneğin 5 nci gününde) görevli yargı yerine dava açan tarafın bu davası diğer tarafın tebliğ tarihinden itibaren otuzuncu günü yaptığı ”temyiz” girişimi ile geçerliliğini yitirecek ve yargılama sürecinin başka bir kanaldan devamını sağlayacaktır. Bu durum farklı usuli kanallardan ilerleyen uyuşmazlık konusunda bir biri ile çatışan iki karara ulaşılması bağlamında yargı bağımsızlığı ve güvenilirliğini zedeleyici bir hal olarak da karşımıza çıkma potansiyelini içinde taşımaktadır.

Kesinleşme tarihi olarak görevsizlik kararlarının, davacı ve davalı tarafa tebliğ tarihinden sonra temyiz süresi içinde bu yola başvurulmaması halinde bu sürelerin sona erme tarihinin esas alınması ayrıca kesinleşme şerhi verilmesinin beklenmemesi gerekmektedir.

D. SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle, aykırı oldukları vurgulanan içtihatların 1602 sayılı Kanunun 41 nci maddesinde öngörülen otuz günlük sürenin başlangıcı olarak, görevsizlik kararının kesinleşme tarihini esas alan AYİM Üçüncü Dairesinin 13.10.2004 tarih ve E.2005/1077, K.2005/119 sayılı kararı doğrultusunda birleştirilmesi suretiyle giderilmesine üyeler Hv.Hak.Kd.Alb.Halit KARABULUT, Hak.Kd.Alb.H.Hasan MUTLU, Tnk.Kur.Alb.Veli TARAKCI, P.Kur.Alb.Hüseyin AKKOÇ ve Dz.Kur.Alb.Kadir YILDIZ'ın karşı oylarıyla 02.06.2006 tarihinde OYÇOKLUĞU ile karar verildi.

BAŞKAN
Turgut ARIBAL
Hakim Tuğgeneral

ÜYE
H.Hasan MUTLU
Hak.Kd.Alb.
(KARŞI OY)

ÜYE
Serdar AKSOY
Hv.Hak.Kd.Alb.

ÜYE
Osman ŞİMŞEK
Hak.Kd.Alb

ÜYE
Abdullah ARSLAN
Hak.Alb.

ÜYE
Levent ÖZÇELİK
Dz.Hak.Alb

ÜYE
Halit KARABULUT
Hv.Hak.Kd.Alb.
(KARŞI OY)

ÜYE
İsa ER
Mu.Kur.Alb.

ÜYE
Veli TARAKCI
Tnk.Kur.Alb
(KARŞI OY)

ÜYE
Kadir YILDIZ
Dz.Kur.Alb
(KARŞI OY)

ÜYE
Kamil SÜTBAŞ
Hv.Kur.Alb

ÜYE
Sedat ÇELENLİOĞLU
Hak.Yb

KARŞI
GEREKÇESİ

İçtihatları
Birleştir
me
kararına
konu
olan yasa
maddesi,
1602
sayılı
Askeri
Yüksek
İdare
Mahkem
esi
Kanunun
un 41
inci
maddesin
in 1 inci
fıkrası
olup; bu
fıkra,

1602
sayılı
Kanunun
yayımlan
dığı 20
Temmuz
1972
tarihinde
n bu yana
yürürlükt
edir.

sayılı AYİM Kanunu'nun 41 inci maddesinin 1 inci fıkrası; "Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nin görevine giren uyuşmazlıklarda, askeri, idari ve adli yargı mercilerine açılan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve buna karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla bu yollara başvurulması üzerine, verilen kararların tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde Askeri Yüksek İdare Mahkemesine dava açılabilir. Bu mercilere başvurma tarihi, Askeri Yüksek İdare Mahkemesine müracaat tarihi olarak kabul edilir" hükmünü amirdir.

Daha sonra, 25 Aralık 1981 gün ve 2568 sayılı Kanununun 1 inci maddesi ile, anılan 41 inci maddeye bir fıkra daha eklenmiştir. Bu fıkra hükmü; "Adli, idari veya askeri yargı yerlerinde dava açılmış olması ve bu yargı yerlerinin görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra birinci fıkrada yazılı otuz günlük süresinin geçirilmiş bulunması, bu kanunda öngörülen süreler içinde Askeri Yüksek idare Mahkemesinde açılmış olan davanın süreden reddine neden olmaz" şeklindedir. Bu fıkranın gerekçesi de; "Bu maddeye eklenen fıkra ile görevli olmayan yerlere başvuran davacının davasının görevden reddi halinde dava açmak için kanunda öngörülen süre 30 günden fazla ise bu haktan yararlanabileceği, diğer bir ifadeyle reddenden sonra geriye kalan dava açma süresi olan 30 gün içinde dava açma mecburiyetinde olmayacağı normal kanuni süreden yararlanabileceği esası getirilmiştir." şeklinde izah edilmiştir.

İçtihatların birleştirilmesine konu Askeri Yüksek İdare Mahkemesi kararları incelendiğinde; 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesinin tatbik olunduğu ilk grup kararlarda dava açma süresinin, askeri, idari veya adli yargı mercilerinin görevsizlik kararlarının, kararlara karşı süresinde kanun yollarına başvurulmuş ise bu kararların tebliği tarihinden itibaren 30 gün olduğu kabul edilmiştir.

İkinci grup kararlarda ise, 1602 sayılı AYİM Kanunu'nun 41 inci maddesinin 1 inci fıkra hükmü, aynı maddenin 2 nci fıkra hükmü ile birlikte değerlendirilerek yorumlanması gerektiğinden bahisle dava açma süresinin, askeri, idari veya adli yargı mercilerinin görevsizlik kararlarının kesinleşme tarihinden itibaren başlatılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Askeri Yüksek idare Mahkemesi Genel Kurulu'nca içtihatlar arasındaki aykırılık ve

uyuşmazlık, 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesi hükmünün her iki fıkrasının amaçsal yorumlanarak değerlendirilmesi gerektiği, kesinleşmiş bir yargı kararı esas alınarak başka yargı merciince yapılacak işlemlerin hem hak arayan ilgili hem de o yargı yeri açısından hukuki bağlamda istenmeyen sonuçlara neden olacağı gerekçeyle dava açma süresinin görevsizlik kararlarının kesinleş

mesinden itibaren başlayacağı kabul olunarak giderilmiştir.

Dava açma süresi kamu düzenine ilişkindir ve kanunla belirlenebilir.

Kaynağını Anayasa'nın 125 inci maddesinden alan idarenin yargısal denetimi, bu fonksiyonunu yerine getirirken dava açma süresinden yararlanmaktadır. İdari yargılamada denge, dava açma süreleriyle sağlanmaktadır.

Genel olarak dava açma süresi, dava niteliği taşıyan başvurular için konulmuş zaman sınırlamasını ifade eder. İdari dava açma süresini ise, idari davaların geçerli şekilde açılacakları kanunen belirli ve sınırlı zaman olarak tanımlamak mümkündür. Bir başka ifade ile idari dava açma süresi, iptal ve tam yargı davalarının, idari yargı önüne getirilebilmesi için, kanunlarda gösterilen zamandır.

İdari yargıya başvurma belli bir süreye bağlanmıştır. Bu süre geçirildikten sonra idari işleme karşı dava açma olanağı ortadan kalkar. İdari işlemlere karşı dava açabilmenin süreye bağlanmasının kurumsal olarak iki nedeni vardır. Birincisi, yönetilenlere haklarında verilmiş; olan idari kararın hukuka uygun olup olmadığını düşünme ve inceleme olanağı vermek; ikincisi ise, idari işlemlerde kararlılığı ve hukuka uygunluğu sağlamaktır. Gerçekten de, idari işlemin belirli bir süre sınırı olmaksızın sürekli olarak yargı denetimine tabi tutulması halinde, kamu hizmetlerinin düzenli ve verimli bir şekilde işlemesi engellenecektir.

İdari yargıdaki dava açma süresinin kendine özgü özellikleri vardır. İdari yargıdaki dava açma süresi, hak arama özgürlüğüne getirilen bir sınırlama olduğundan, dava açma süresi, sürenin durması, yeniden işlemeye başlanması, kesilmesi, ek süre verilmesi gibi kurallar ancak kanun ile konabilir. Bu durum, kamu düzeni anlayışının doğal bir sonucudur. Bu süre, hak düşürücü bir süre olduğundan mutlaka zamanında kullanılmalıdır. Aksi takdirde süresinde kullanılmayan dava hakkı düşer ve yargı yolu kapanır. Dava süresi maddi hukuku değil usul hukukunu ilgilendirdiğinden, idari yargı yerince, açılan davanın süresinde olup olmadığı her aşamada re'sen incelenebileceği gibi süre aşımı iddiası da yargılamanın her aşamada ileri sürülebilir. İdari davalarda mücbir sebepler, dava

açma süresini etkilemez. Bu nedenlerden dolayı dava süresi durmaz ve kesilmez.

Bu açıklamalardan da anlaşılacağı üzere, idari yargıda kamu düzenine ilişkin olan dava açma süresine ilişkin düzenlemeler ancak yeni bir kanun hükmü ile veya eski kanun hükmünün değiştirilmesi suretiyle mümkündür.

Yorum yoluyla dava açma süresi konabilir veya değiştirilebilir mi?

Yargı organının bir hukuki sorunu çözüme bağlaması, doğru düşünme ve yanlışı doğrudan ayırma bilimi olan biçimsel mantıktaki tümdengelim yöntemi ile yapılan bir tasım işlemidir. Yargı organı, büyük önerme olan hukuk kuralını, küçük önerme olan olaya uygulayarak yargı denilen hükme yani sonuca ulaşır.

Kanun hükmü tam, açık, yeterli ve çelişkili değil ise hakiminin işi kolaydır. Kanun hükmünde yer alan kelimelerin açık olmaması, cümlelerin gramer bakımından duraksamalara yol açması halinde ise kuralın hakim tarafından yorumlanması zorunluluğu ortaya çıkar.

Hakiminin görevinin hukuku yorumlamak değil uygulamak olduğu yönündeki geleneksel görüş bugün geçerliliğini büyük oranda yitirmiştir. Yorumlama, uygulanacak kuralın ne dediğini anlayabilme işlevidir. Yorumcunun, aynı kuralın çeşitli anlamlara geldiğini saptadığı metin açık sayılmaz. Dolayısıyla bu metin yoruma ihtiyaç gösterir.

O halde hakiminin ilk işi ilgili kanun hükmünü okumak ve anlamını belirlemektir. Kanun hükmü açık ve her okuyanın ortak anlam çıkarmasına yeterli ise hakim, bu açık anlatım ile yetinmeli, kanunda başka saklı anlamlar bulunup bulunmadığını araştırmaktan kaçınmalıdır. Hele saklı anlamı ortaya çıkarmak çabası ile kanun hükmünün açık metnini bir tarafa iterek ve açık yasama iradesini dikkate almaksızın kanun hükmü ile uyumlu olmayan bir anlamın kabul edilmesi, bunun büyük önerme olan hukuk kuralının yerine geçirilmesi yargısal faaliyetin sınırlarını aşmak anlamına gelecektir.

Nitekim Anayasa Mahkemesi de bir kararında bu hususu şöyle ifade etmiştir: “Yasalar her şeyden önce sözü ile uygulanır. Yasaların metninin, içerdiği sözcüklerin hukuk dilindeki anlamlarına göre anlaşılması gerekir. Yasa kuralının, günün sosyal ve ekonomik gerekleriyle çeliştiği sanılsa bile yürürlükte kaldığı sürece uygulamak hukukun gereğidir. Bazı düşünce ve gerekçelerle bu kuralın dışına çıkılması, metinlerin anlamlarından başka bir biçimde yorumlanması, metnin bir tür düzeltilmesine kalkışılması, aslında yasada olmayana yasaya yakıştırmak ve yorum yoluyla yasa koyucunun yerini almak demek olur. Anayasa Mahkemesi, aykırılık savını incelerken, öbür yargı organlarının da denetimlerini yapar yada bir yasayı uygularken öncelikle yasaların sözel

içeriklerini göz önünde tutmaktadır.” (Anayasa Mahkemesi, 16.10.1990; E.1990/32, K.1990/25) (Resmi Gazete, 30.11.1990, Sayı:20711, s.17-28).

Bu açıklamalar ışığında 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesinin 1 inci fıkrası hükmü incelendiğinde, kanun metninin yoruma gerek kalmayacak şekilde açık olduğu görülmektedir. Kanun koyucu, görevli olmayan yerere

başvurma halinde açılacak idari davalarda süreyi, görev yönünden red kararının tebliğinden itibaren başlatmıştır. Bu kanunun açık hükmünün gereğidir.

Hal böyle iken, 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesine 25.12.1981 gün ve 2568 sayılı Kanunun 1 inci maddesi ile eklenen ikinci fıkra hükmündeki "... görevsizlik kararlarının kesinleşmesinden sonra..." cümlesinden hareketle, 41 inci maddesinin 1 inci fıkrasındaki "tebliği tarihi" ibaresini amaçsal yorumla güncelleştirilip genişleterek "kesinleşme tarihi" olarak kabul etmek kanun koyucunun yerine geçmek olur kanaatindeyiz. Bir başka ifadeyle, Anayasanın başlangıç bölümünde dile getirilen "kuvvetler ayrımının Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli Devlet yetkilerinin kullanılmasından ibaret ve bunlarla sınırlı medeni bir iş bölümü ve işbirliği olduğu, üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu" ana fikrine uygun bir anlayışla, 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesinin 1 inci fıkra hükmünün sözünün açık olduğu, özel bir yoruma gerek bulunmadığını değerlendirmekteyiz.

Uyuşmazlık konusu yasa maddesi ve dayanağı olan yasa metinleri;

1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesinin gerekçesi ve gerekçesinde belirtilen yasal mevzuatın gönümüze kadar izlediği seyir de yukarıdaki görüşümüzü destekler niteliktedir.

1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesi, Kanunun Resmi Gazetede yayımladığı 20 Temmuz 1972 tarihinden bu yana yürürlükte olup herhangi bir değişikliğe uğramamıştır. Anılan madde, 31.12.1964 gün ve 521 sayılı Danıştay Kanununun 68 inci maddesi göz önünde tutularak düzenlenmiştir.

521 sayılı Danıştay Kanununun 68 inci maddesinde, Danıştay'ın görevine giren uyuşmazlıklarda 31 inci maddede yazılı idari yargı mercilerine veya adli yargı mercilerine açılan davaların görev noktasından reddi halinde, bu husustaki kararların ve bunlara karşı kanun yolları varsa süresi içinde olmak şartıyla, bu yollara başvurulması üzerine verilen kararların tebliğinden itibaren otuz gün içinde Danıştay'a dava açılabileceği hüküm altına alınmıştır.

Daha sonra, 521 sayılı Danıştay Kanunu, 06 Ocak 1982 gün ve 2575 sayılı Danıştay Kanunu ile ilga edilerek, 521 sayılı Kanunun 68 inci

maddesi
06 Ocak
1982 gün
ve 2577
sayılı
İdari
Yargılam
a Usulü
Kanunu'
nda
düzenlen
miştir.

2
577 sayılı
Kanunun
un 9 uncu
maddesin
in 05
Nisan
1990 gün
ve 3622
sayılı
Kanun ile
değişiklik
ten
önceki 1
inci
fıkrasınd
a, 30
günlük
dava
açma
süresinin
görevsizli
k
kararların
ın
tebliğind
en
itibaren
başlayaca
ğı esaslı
korunmu
ş, ikinci
fıkrasınd
a ise; "Adli veya askeri yargı yerlerinde açılan ve görevsizlik

sebebiyle reddedilen davalarda, görevsizlik kararının kesinleşmesinden sonra birinci fıkrada yazılı otuz günlük süre geçirilmiş olsa dahi, idari dava açılması için öngörülen süre henüz dolmamış ise bu süre içinde idari dava açılabilir” hükmüne yer verilmiştir.

Bu hüküm incelendiğinde, hükmün 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 nci maddesi ile paralel düzenlemeler içerdiği görülecektir. Nitekim, ilk fıkrasında “tebliğ tarihi”, ikinci fıkrasında “kesinleşme” ibareleri bulunmasına rağmen Danıştay o dönemdeki kararlarında 30 günlük dava açma süresinin görevsizlik kararının tebliğinden itibaren başlayacağını içtihat etmiştir (6.D., 10.03.1987; E.1986/634, K.1987/218; 6.D. 20.02.1989; E.1988/90, K.1989/308; 6.D., 19.9.1980; E.1989/779, K.1990/1499; 8.D., 23.01.1991; E.1990/335, K.1991/101; 9.D., 17.09.1987; E.1986/2580, K.1987/2497, 9.D., 29.03.1990; E.1988/3402, K.1990/1102; 10.D., 09.06.1982.; E.1982/4499, K.1982/1618; 10.D., 07.11.1988; E.1986/451, K.1988/1807; 10.D., 23.11.1988; E.1986/2462, K.1988/1963; K.10.D., 11.10.1990; E.1989/330, K.1990/2189).

Bilahare 2577 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin 1 inci fıkrasındaki “tebliğ tarihi” ibaresi, 5 Nisan 1990 gün ve 3622 sayılı Kanunun 2 nci maddesiyle “kesinleşme” olarak değiştirilmiş ve gerekçesinde, bu değişikliğin maddenin ikinci fıkrası ile paralellik sağlamak amacıyla yapıldığı belirtilmiştir.

Kanun koyucu, 2577 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin 1 inci fıkrasındaki bu değişikliği yaparken, 1602 sayılı AYİM Kanununun 41 inci maddesinin 1 inci fıkrasında düzenleme yapmamıştır.

Kanun koyucunun değiştirme ihtiyacı hissetmediği ve sözü itibariyle açık olan bir yasa hükmünün, onun iradesi yerine geçerek amaçsal yorum yoluyla güncelleştirildiğini söylemenin hukuka aykırı olduğu görüşündeyiz. Yasa metninde yasa koyucu istese kesinleşmiş kararın tebliğinden sonra cümlesini koyabilirdi.

Yargıda “karar” ve “kesinleşmiş karar” çok farklı anlamlar taşıyan deyimlerdir. Yargılama sürecinde “tebliğ” zamansal olarak “kesinleşme” aşamasından daha önce gelen ve kesinleşmenin ön şartı olan bir aşamadır. Tebliğ olmadan kesinleşme olmaz, ancak kesinleşme şerhi verilmeden önce tebliğ mutlaka olmalıdır. Bu nedenle karar yerine

kesinleşmiş karar müessesesi ni yorumla koymak mümkün değildir. Yasa koyucunun iradesini aşan bir faaliyettir ki, yasa koyucunun yerine norm vazetmek anlamı taşır.

Ç
oğunluk, bir yargı yerinin henüz kesinleşmemiş veya kesin karar mertebesine erişmemiş bir kararı esas alınarak başka işlem veya usuli müessese lere dayanak ve temel oluşturm asının hem hak arayan ilgili hem de o yargı yeri açısından

hukuki bağlamda istenmeyen sonuçlar yaratacağı, neticede uyuşmazlık konusunda bir biri ile çatışan iki karara ulaşılabileceği görüşündedir.

Öncelikle, her iki davanın taraflarının da aynı olduğu göz önüne alındığında davacı veya davalı idarece derdestlik itirazında bulunulması mümkündür.

Bunun dışında 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun "Olumlu Görev Uyuşmazlığı Çıkarma" başlıklı 10 uncu, "Olumlu Görev Uyuşmazlığı ve Uygulanacak Usul" başlıklı 17 nci ve "Temyiz İncelemesi Yapan Yargı Mercilerinin Uyuşmazlık Mahkemesine Başvuruları" başlıklı 20 nci maddeleri hükümleri çerçevesinde, görevsiz yargı merciinin davanın esası hakkında karar vermesi engellenebilecek ve çoğunluk görüşün karada belirttiği sakıncalarla karşılaşmayacaktır.

Belirtilen bu nedenlerle 1602 sayılı AYİM Kanunu'nun 41 inci maddesinin 1 nci fıkrasına göre, AYİM'in görevine giren uyuşmazlıklarda askeri, idari ve adli yargı mercilerine açılan davalarda bu mercilerce verilen görevsizlik kararının tebliği yerine kesinleşmesinden itibaren AYİM'de dava açılabilmesi yönündeki çoğunluk görüşüne katılmadık. 02.06.2006

ÜYE
ÜYE

Halit KARABULUT
H.Hasan MUTLU
Hüseyin AKKOÇ
Hv.Hak.Kd.Alb.
Hak.Kd.Alb.
P.Kur.Alb.

ÜYE

Veli TARAKÇI
Kadir YILDIZ
Tnk.Kur.Alb.
Dz.Kur.Alb.

ÜYE

ÜYE

[R.G. 1 Temmuz 2006 – 26215]

 İçindekilere dön

Tebliğler

Maliye Bakanlığından:

**DAMGA VERGİSİ KANUNU GENEL
TEBLİĞİ**

**(SERİ
NO: 46)**

488

sayılı
Damga
Vergisi
Kanunun
un¹ 5281
sayılı
Kanunla
değişik
15 inci
maddesin
de;
"Damga
vergisi
makbuz
karşılığı,
istihkakta
n kesinti
yapılması
veya
basılı
damga
konulmas
ı
şekillerin
den
biriyle
ödenir.
Bu
ödeme
şekillerin
in hangi
işlemler
için ne
suretle
uygulana
cağını
tespite
Maliye
Bakanlığı
yetkilidir.
" hükmü
ile, 18
inci
maddesin
de de
"Bu
Kanunda
gösterilen
haller
dışında
Damga

Vergisi makbuz karşılığında ödenir. Maliye Bakanlığı makbuz karşılığı ödemeye ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir." hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda belirtilen maddelerde yer alan hükümlerin Bakanlığımıza verdiği yetkiye istinaden, sürekli damga vergisi mükellefiyeti olan veya ihtiyarilik kapsamında olup sürekli damga vergisi mükellefiyeti tesis ettiren mükelleflerin, kanuni süresi içinde beyan etmeleri gereken damga vergisi bulunmaması halinde damga vergisi beyannamesi vermelerine gerek bulunmadığı ancak keyfiyetin bir yazı ile vergi dairesine bildirilmesi gerektiğine ilişkin 12², 32³ ve 43⁴ seri nolu Damga Vergisi Genel Tebliğlerinde açıklamalara yer verilmiştir.

Söz konusu bildirim yükümlülüğü ile, damga vergisine tabi bir kağıdın düzenlenmemesi sebebiyle ödenecek damga vergisinin bulunmadığı aylarda, mükelleflerin vergi daireleri tarafından yakından izlenebilmesi amaçlanmıştır.

Ancak, sürekli damga vergisi mükellefiyeti tesis ettiren mükelleflerin vermek zorunda olduğu söz konusu bildirim uygulamasının; gerek vergi dairelerinin gerekse mükelleflerin iş yükünü arttırdığı ve çeşitli ihtilaflara sebebiyet verdiği tespit edilmiştir.

Bu çerçevede bundan böyle, sürekli damga vergisi mükellefleri ile ihtiyari olarak sürekli damga vergisi mükellefiyeti tesis ettiren mükelleflerin, kanuni süresi içinde beyan etmeleri gereken damga vergisi bulunmaması halinde, keyfiyeti bir yazı ile vergi dairesine bildirmeleri zorunluluğu kaldırılmıştır.

Önceki Tebliğlerin bu Tebliğe aykırı hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

Tebliğ olunur.

1 11/7/1964 tarihli ve 11751 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

2 22/6/1977 tarihli ve 15982 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

3 30/4/1998 tarihli ve 23328 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

4 4/2/2005 tarihli ve 25717 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

[R.G. 22 Haziran 2006 – 26206]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:
MİLLÎ EMLAK GENEL TEBLİĞİ
(SIRA NO: 307)

Bilindiği üzere; Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler ile Hazine n senetsizden tasarruf ettiği taşınmazlardan idari yoldan Hazine adına tescil ettirme yetkisi Bakanlığımıza ait olanların tescil işlemleri, özel Kanunlarda hüküm bulunmaması halinde, Bakanlığımızın 8/11/1996 tarihli ve 225 Sıra Sayılı Milli Emlak Genel Tebliği ile bu Tebliğin dayanağı olan Tapu ve Kadastro Genel Müdürlü

ğünce yayımlanan 14/10/1996 tarih ve 1996/6 numaralı Genelgeye göre yapılmakta idi.

3402 sayılı Kadastro Kanununun 22 nci maddesinin ikinci fıkrası; "Tapulama veya kadastro çalışmalarında tespit dışı bırakılan tapuda kayıtlı taşınmaz mallar ile kamu kurum ve kuruluşlarına ait yerlerin bu Kanun hükümleri gereğince kadastro yapılr." şeklinde iken, bu fıkranın, 22/2/2005 tarihli ve 5304 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi ile; "Tapulama veya kadastro çalışmalarında tespit dışı bırakılan kamu kurum ve kuruluşlarına ait yerlerin tescili yapılr." şeklinde değiştirilmesi nedeniyle, yapılan bu değişiklik doğrultusunda, kamu kurum ve kuruluşlarına ait olup kadastro harici bırakılan yerler ile Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki sahipsiz yerlere ilişkin tescil taleplerinin karşılanmasında uyulması gereken hususlar, Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca (Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü) yayımlanan 12/4.2006 tarihli ve 2006/8 (1624) numaralı Genelgede açıklanmıştır.

Buna göre, Hazine adına idari yoldan yapılacak tescil işlemlerinin, bu Genelgede belirtilen esas ve usuller çerçevesinde yapılması gerekmektedir.

Bakanlığımızın 8/11/1996 tarihli ve 225 Sıra Sayılı Milli Emlak Genel Tebliği yürürlükten kaldırılmıştır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 22 Haziran 2006 – 26206]

 [İçindekilere dön](#)

Gümrük Müsteşarlığından:

GÜMRÜK GENEL TEBLİĞİ (YURT DIŞINA ÇIKIŞ TAHDİDİ) NDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ (SERİ NO: 2)

MADDE 1 – 28/8/2005 tarihli ve 25920 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 1 Seri No'lu Gümrük Genel Tebliği (Yurt Dışına Çıkış Tahdidi) nin "İstisnalar" başlıklı 6 ncı maddesinin (g) bendi ile (g) bendinden sonra gelen fıkra aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"g) 25.000.-Yeni Türk Lirası altındaki miktarlar.

Alt sınır miktarı, Maliye Bakanlığınca Tahsilat Genel Tebliği'leri ile belirlenen yurt dışına çıkış yasağı konulmasını gerektiren amme alacağı miktarına göre tespit edilecektir."

MADDE 2 – Anılan Tebliğ'in "Tahdit Bildirim İşlemleri" başlıklı 8 inci maddesinin (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"b)
Yurt dışına çıkış tahdidi konulması gerektiği hususunda ilgili Gümrük Müdürlüğüne bir bildirim yazısı hazırlanarak, bu bildirim yazısında ; söz konusu amme alacaklarının 4458 sayılı Gümrük Kanunu ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine uygun olarak tahsilatına ilişkin yapılmış işlemlerin (tahakkuk tebliği, ödeme emri tebliği, haciz, iflasın istenilmesi gibi) belirtilme

si; amme alacağının mahiyetinin (Gümrük Vergisi gelir eksigi, K.D.V. gelir eksigi, gecikme zammı, para cezası, faiz gibi) bildirilmesi, firma ve sorumlu ortakları veya kanuni temsilcileri adına düzenlenen ödeme emri, haciz varakası, tebliğ zarfi v.b. tevsik edici belgelerin onaylı birer örnekleri ile bu Tebliğ eki Ek-1 Formun doldurularak bildirim yazısı ekinde gönderilmesi,"

MADDE 3 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Tebliğ hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

**T.C.
BAŞBAKANLIK**

Gümrük Müsteşarlığı.....Gümrük ve Muhafaza Baş

YURT DIŞINA ÇIKIŞ TAHDİDİNE İLİŞKİN BİLDİRİM YAZISI

T.C.KİMLİK NO	
ADI VE SOYADI	
DOĞUM YERİ	
DOĞUM TARİHİ	
BABA ADI	
ANA ADI	
İLİ	
İLÇESİ	
MAHALLESİ/KÖYÜ	
CİLT NO	
SIRA NO	
AİLE SIRA NO	
İKAMETGAH ADRESİ	
FİRMA ÜNVANI	
İŞ ADRESİ	
VERGİ NUMARASI	
BORCUN NEV'İ VE MAHİYETİ	
VADESİ	
BORCUN MİKTARI	
TOPLAM BORÇ MİKTARI	

..... Gümrük Müdürü

[R.G. 23 Haziran 2006 – 26207]

 İçindekilere dön

Türkiye
Cumhuri
yet
Merkez
Bankasının
dan:

**KREDİ
KARTI
İŞLEMLERİNDE
UYGULANAN
AZAMI
FAİZ
ORANLARI
HAKKINDA
TEBLİĞ
DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA
DAİR
TEBLİĞ
(SAYI:
2006/2)**

**MADDE
1 – (1)**
2/4/2006
tarihli ve
26127
sayılı
Resmî
Gazete'de
yayımlanan
2006/1
sayılı
Kredi
Kartı
İşlemlerinde
Uygulanacak
Azami
Faiz
Oranları

Hakkında Tebliğin 3 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Aylık azami akdi faiz oranı, Yeni Türk lirası için yüzde 5,72, ABD doları için yüzde 2,68 ve Euro için yüzde 2,50’dir.

(2) Aylık azami gecikme faizi oranı, Yeni Türk lirası için yüzde 6,44, ABD doları için yüzde 2,98 ve Euro için yüzde 3,05’dir.”

Yürürlük

MADDE 2 –(1) Bu Tebliğ 2/7/2006 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası Başkanı yürütür.

[R.G. 23 Haziran 2006 – 26207]

 İçindekilere dön

Gümrük Müsteşarlığından:
**GÜMRÜK GENEL TEBLİĞİNDE (GÜMRÜK İŞLEMLERİ)
(SERİ NO:4) DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR TEBLİĞ
(GÜMRÜK İŞLEMLERİ) (SERİ NO: 50)**

MADDE 1 – 28/9/2001 tarihli ve 24537 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Gümrük Genel Tebliği (Gümrük İşlemleri) (Seri No:4) nin 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Türk Gümrük Tarife Cetvelinin 50 ila 63 üncü (50 ve 63 dahil) fasılları kapsamındaki tekstil ürünlerinin serbest dolaşıma giriş işlemleri sadece İstanbul Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı Halkalı Gümrük Müdürlüğü ile Atatürk Havalimanı Gümrük Müdürlüğü, Bursa Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı Gemlik Gümrük Müdürlüğü, Mersin Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı Mersin Gümrük Müdürlüğü, İzmir Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı İzmir Gümrük Müdürlüğü ile Denizli Gümrük Müdürlüğü, Ankara Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı Ankara TIR Gümrük Müdürlüğü ile Kayseri Gümrük Müdürlüğü, Gaziantep Gümrük ve Muhafaza Başmüdürlüğüne bağlı Gaziantep Gümrük Müdürlüğünden yapılır."

MADDE 2 – Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Tebliğ hükümlerini Gümrük Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan yürütür.

[R.G.
29

**Haziran
2006 –
26213]**

— • —

 İçindekilere dön

Ma
liye
Bakanlığı
ndan:
**TEDAVİ
YARDI
MINA
İLİŞKİN
UYGUL
AMA
TEBLİĞ
İ
(Sıra
No: 8)**

Bi
lindiği
üzere, (6)
sıra nolu
2006 Yılı
Tedavi
Yardıma
İlişkin
Uygulam
a Tebliği
(Bundan
sonra
“Tebliğ”
olarak
ifade
edilecektir)
29/4/200
6 tarihli
ve 26153
sayılı
Resmi
Gazetede
yayımlan
mış
bulunma
ktadır.

Hak
sahiplerin
in sağlık

kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine ilişkin olarak faturalama ve ödeme işlemlerinin ne şekilde yapılacağı söz konusu Tebliğ ve eklerinde açıklanmış bulunmaktadır.

Sağlık harcamalarına yönelik olarak kaynakların tasarruflu ve etkin kullanımını sağlamak, sağlık kurum ve kuruluşlarının faturalama işlemlerinin, geri ödeme kurumlarının ise fatura inceleme ve ödeme işlemlerinin kolaylaştırılabilmesi açısından ayakta yapılan tedavilerde faturalama ve ödeme işlemlerinin aşağıdaki düzenlemeler çerçevesinde yapılması kararlaştırılmıştır.

1. Sağlık Kuruluşlarında Vaka Başı

Ödeme

Birinci basamak resmi ve özel sağlık kuruluşlarına başvuran hastalar için (Diş ve 112 Acil Sağlık Hizmetleri hariç) vaka başına (başvuru başı) ödeme yapılır. Birinci basamak resmi sağlık kuruluşlarında vaka başına 11,00 YTL ödeme yapılır. Bu fiyat özel sağlık kuruluşları için % 20 oranında artırılarak uygulanır.

Hastanın diğer bir sağlık kurumuna sevk edilmesi durumunda sadece 5,00 YTL ödeme yapılır.

2.1. Sağlık Kurumlarında Vaka Başı

Ödeme

İkinci ve üçüncü basamak resmi ve özel sağlık kurumlarında ayaktan tedavi gören hastalar için vaka başına ödeme yapılır. Vaka başı yapılan ödeme tutarına; muayene, konsültasyon, bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listede sayılanlar dışındaki tüm tetkik, tahlil, müdahale, girişimsel işlemler ve radyolojik görüntüleme işlemleri dahildir.

Sağlık kurumlarına yapılan acil başvurular ve onkolojik vakalar (bütün dallarda) ile kemoterapi, anjiyografi, nükleer tıp, radyasyon onkolojisi, girişimsel radyoloji ve genetik bölümlerinde yapılan ayaktan teşhis ve tedavi hizmetleri ile diş tedavilerinde Tebliğde belirtilen esas ve usullere göre hizmet başı faturalamaya devam edilecektir.

Sağlık kurumlarında ayaktan tedavide ayrıca ücretlendirilebilecek işlemler bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listede belirtilmiştir. İkinci ve üçüncü basamak sağlık kurumlarında ayaktan tedavide, bu işlemler dışında kalan işlemler ayrıca ücretlendirilemez; faturalarda yer alan rapor, malzeme, ilaç ve benzeri hizmetler ücrete dahil edilmez.

Tebliğe ekli Tanıya Dayalı (Paket) Fiyat Listesinde (EK-9) yer alan işlemler, sağlık

kurumları nda hasta yatırılmadan uygulandı ında yine Tanıya Dayalı (Paket) Fiyat Listesine ve paket uygulama ilkelerine göre faturalandırılır. Bu şekilde faturalandırma halinde ayrıca vaka başı ödeme yapılmaz.

2.2. Fiyatlandırma ve Ödeme

Vaka başı ödemeler, sağlık kurumları nda ayakta tedavi gören hastaların hizmet aldıkları uzmanlık dallarına ve hizmeti sunan sağlık kurumunun bulunduğu sınıflama

ya göre bu Tebliğe ekli (EK-1) sayılı listedeki fiyatlar esas alınarak yapılır. Sağlık kurumlarının sınıf kodları yatak sayıları da dikkate alınarak bu Tebliğe ekli (EK-1/A) sayılı listede belirtilmiştir.

Hastanın ilk başvurusundan sonraki 10 gün içinde aynı sağlık kurumunda aynı dala başvurması durumunda ikinci bir ödeme yapılmaz.

Ayaktan tedavi için başvuran hastalara bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listede yer alan işlemlerin ücretleri, ICD-10 kodu ile uyumlu olmak şartıyla faturada yer alır.

Tıp fakültesi hastanelerine yapılacak ödemelerde, tedavinin yapıldığı uzmanlık dalı esas alınarak bu Tebliğe ekli (EK-1) sayılı listedeki E1 sınıfındaki fiyatlar % 50 oranında artırılarak uygulanır.

İkinci basamak özel sağlık kurumlarına yapılacak ödemelerde, tedavinin yapıldığı uzmanlık dalı esas alınarak bu Tebliğe ekli (EK-1) sayılı listedeki (H) sınıfında yer alan gruplardan sağlık kurumunun sınıfına ait olan fiyatlar % 20 oranında artırılarak uygulanır.

2.3. Uygulama Esasları

Bilgisayarlı tomografi ve magnetik rezonans hizmetlerinin verildiği sağlık kurumlarında (EK-1) sayılı listedeki vaka başı ödeme fiyatına; bilgisayarlı tomografi hizmeti için 0,70 YTL, magnetik rezonans hizmeti için 0,80 YTL ilave edilir. Vaka başı ödeme kapsamındaki fatura ödemelerinde; kurumlarda bilgisayarlı tomografi ve magnetik rezonans hizmetlerinin verilmesi halinde, Tebliğe ekli (EK-1/D) sayılı listede yer alan tetkik ve sevk formu kullanılarak yapılan bilgisayarlı tomografi ve magnetik rezonans sevklerinde, her sevk edilen işlemin Tebliğe ekli (EK-8) sayılı listede yer alan fiyatının % 40'ı kurumun alacağından indirilerek ödeme yapılır. Her faturalama dönemi için geri ödeme kurumlarına form kullanılarak yapılan sevk işlemlerinin toplam sayısı ve tutarı kurum tarafından bildirilir. Geri ödeme kuruluşlarınca kurumun toplam tahakkukundan, yukarıdaki şekilde bildirilen sevk işlemlerinin toplam tutarının %40'ı düşülerek ödeme yapılır.

Vaka başı ödeme kapsamındaki hastanın bir üst kurum ile aynı yerde veya bir başka yerleşim yerinde bulunan sağlık kurumuna sevk edilmesi halinde fiyatlandırma ve ödeme % 25 oranında düşürülerek yapılır.

Bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listede yer almayan işlemler için vaka başı ödeme kapsamında olan hastanın sevk edilmesi halinde, bu işlem bedeli; hastanın kurumunca Tebliğe ekli (EK-8) sayılı liste esas alınarak hastaya ödenir, sevk

belgesini
n bir
örneği
hastaneye
gönderile
rek
ödeme
tutarı
hastaneni
n
faturasın
dan
düşülür.

İk
inci
basamak
resmi
sağlık
kurumları
nda,
pratisyen
hekimler
ce verilen
acil
hizmetler
dışındaki
diğer
poliklinik
lerde
ayaktan
tedavi
gören
hastalar
için de
vaka
başına
ödeme
yapılır.
Bu
durumda
vaka başı
ödeme,
bu
Tebliğe
ekli (EK-
1) sayılı
listedeki
sağlık
kurumun
bulunduğ
u sınıfın
“diğer

dallar” bölümünde yer alan fiyatı esas alınarak yapılır.

Diyaliz tedavileri, ESWL tedavisi, tüp bebek tedavisi gibi ayaktan yapılan tedaviler Tebliğde belirtilen esaslar dahilinde uygulanmaya devam edilecektir.

3. Faturaların Düzenlenmesi

Ayaktan hasta faturalarında;

- a) Hastanın adı, soyadı,
 - b) Hasta sevk kağıdının tarih ve nosu,
 - c) Kurum adresi (Tahakkuk dairesinin adresi)
 - d) Hastanın dosya numarası,
 - e) Hastanın kurum/emekli sicil numarası,
 - f) ICD-10 kodu (birinci basamak sağlık kuruluşları hariç),
- belirtilecektir.

Ayrıca sağlık kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen ayaktan hasta faturalarında, hastaya yapılan tüm işlemler yer alacaktır . Faturada hastaya yapılan işlemin Tebliğe ekli (EK-8) sayılı listedeki kodu, işlem adı ve adedi bulunacaktır (Bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listede yer alan işlemlerden yapılanlar faturanın ayrı bir bölümünde bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listedeki kodu, işlem adı, adedi, işlemin birim fiyatı ve tutarı olacak şekilde düzenlenecektir). Faturalarda kurumun bu Tebliğe ekli (EK-1) sayılı listedeki sınıf kodu ve hastanın başvurduğu uzmanlık dal kodu ile dal adı yer alacaktır. Ödemeye esas bedel; kurumun sınıf kodu ve hastanın başvurduğu uzmanlık dal kodu karşısında yer alan fiyat ile bu Tebliğe ekli (EK-2) sayılı listede yer alan işlemlerden yapılanların ücretleri toplamından oluşur. Ödemeye esas tutar faturada gösterilir.

Ayaktan tedavide faturaya eklenecek belgeler Tebliğde belirtilen hususlar çerçevesinde uygulanacaktır.

4. Fizik Tedavi İşlemleri

Tebliğin eki Resmi Sağlık Kurumları Tanıya Dayalı (Paket) Fiyat Listesine (EK-9) bu Tebliğe ekli (EK-3) sayılı listede yer alan fizik tedavi paket işlemleri ilave edilmiştir.

Ayaktan hastalara vaka başı ödemeye ilave olarak yapılan fizik tedavi işlemleri bu paket fiyatlar esas alınarak ödeme yapılır. Fizik tedavi ve rehabilitasyon uzmanının vereceği tedavi planı (rapor) düzenlenecek faturaya eklenir.

5. Yürürlükten Kaldırılan Hükümler

Ayaktan hastalar için; 6 sıra nolu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğinde yer alan, bu Tebliğde geçen esaslara aykırı hükümler

yürürlükten kaldırılmış olup, diğer hükümlerin uygulanmasına devam edilecektir.

6.

Diğer Hükümler

Üniversite Tıp Fakültesi Hastaneleri ile Eğitim ve Araştırma Hastaneleri için (EK-2) fiyat tarifesinde yer alan işlem bedellerine %10 oranında ilave edilecektir.

7.

Yürürlük

Bu Tebliğ 01/07/2006 tarihinde yürürlüğe girer. Bu Tebliğde özel sağlık

kurum ve kuruluşları için belirlenen fiyatlar, Devlet Memurlarının Tedavi Yardımı ve Cenaze Giderleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmesinden itibaren uygulanmaya başlanacaktır. Söz konusu Yönetmelik değişikliği yapılanaya kadar özel sağlık kurum ve kuruluşlarına da resmi sağlık kurum ve kuruluşlarına ödenen tutarlarda ödeme yapılır.

Tebliğ olunur.

EK-1

UZMANLIK DALLARINA GÖRE AYAKTA TEDAVİDE VA

UZMANLIK DALLARI	UZMANLIK KODU	E1	İŞLEMİN ADI	AÇIK
İç Hastalıkları	1000	44		
Kardiyoloji	1100	49		
Göğüs Hastalıkları	1171	39		
Nöroloji	1300	44		
Psikiyatri	1400	29		
Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları	1500	35		
Dermatoloji	1700	34		
Fiziksel Tıp ve Rehabilitasyon	1800	44		
Genel Cerrahi	1900	44		
Çocuk Cerrahisi	2000	39		
Göğüs Cerrahisi	2200	39		
Kalp ve Damar Cerrahisi	2300	39		
Beyin ve Sinir Cerrahisi	2400	44		
Plastik, Rekonstrüktif ve Estetik Cerrahi	2500	44		
Ortopedi ve Travmatoloji	2600	39		
Üroloji	2700	44		(en az 20 parametre)
Kulak-Burun-Boğaz Hastalıkları	2800	34		
Göz Hastalıkları	2900	29		
Kadın Hastalıkları ve Doğum	3000	49		
Aile Hekimliği	4800	25		
Diğer Dallar	9999	39		
			Alkalen fosfataz (kemige spesifik)	
			Aliminyum (atomik absorbsiyon)	
			Amniyon sıvısı hücre kültürü	
			Anti beta-2 glikoprotein 1 IgA	
			Anti beta-2 glikoprotein 1 IgG	
			Anti beta-2 glikoprotein 1 IgM	
	KOD		Arsenik (atomik absorbsiyon)	
	E1		Asit beta galaktosidaz	
	E2		Beta-galaktosidaz	
	E3		BNP (brain natriuretic peptide)	

24	900.710	BOS İmmunelektroforez	
25	900.730	Branching enzim aktivite tayini	
26	900.770	C13-üre nefes testi	
27	900.871	Civa (atomik absorpsiyon)	
28	900.970	Çok uzun zincirli yağ asitleri (C:22,C:24,C:26) analizi (GC/MS))	gaz kromatografisi/kütle spektrometr.
29	901.050	Deoksipiridinolin (DPD) (idrar)	
30	901.080	Diepoksi butazon (DEB) testi	
31	901.480	Glukagon testi	
32	901.680	Homosistein	
33	901.810	İmmün yetmezlik paneli	
34	901.820	İmmünofiksasyon elektroforezi	
35	901.860	İnsülin-ACTH-kortizol testi	
36	901.870	İnsülin-STH testi	
37	901.960	Kapiller serum protein elektroforezi	
38	902.100	Klorpromazin ile prolaktin stimülasyon testi (ilaç hariç)	
39	902.120	Kollejen tip I N terminal (NTx) (serum, idrar) herbiri; Ctx (idrar)	
40	902.221	Krom (atomik absorpsiyon)	
41	902.230	Kromozom analizi (Amniyon sıvısı)	
42	902.280	LDH izoenzimleri (elektroforez)	
43	902.300	L-dopa-prolaktin supresyon testi	
44	902.360	Lizozomal prenatal tanı, en az 5 test	
45	902.400	LRH testi	
46	902.530	Mikro CRP	
47	902.610	Mukopolisakkarit analizi (idrarda) (yüksek rezolüsyonlu elektroforez)	
48	902.660	Nazal provokasyon testleri	
49	902.720	Nikel	
50	902.750	Northern blot	
51	902.780	Nükleer matriks protein (NMP 22)	
52	902.820	Organik asidemilerin prenatal tanıları (GC/MS)	gaz kromatografisi/kütle spektro
53	902.830	Organik asit analizi (idrarda)	
54	902.890	Otoradyografi	
55	903.030	Peroksisomal hastalıkların prenatal tanıları (GC/MS)	gaz kromatografisi/kütle spektro
56	903.050	Pitresin ACTH kortizol (6 ACTH, 6 kortizol)	
57	903.160	Pro-BNP(pro-brain natriuretic peptide)	
58	903.170	Procalcitonin	
59	903.320	Radyoaktif invitro globin zincir sentezi	
60	903.390	Rotavirüs RNA elektroforezi	
61	903.399	S100 proteini	
62	903.560	Serum immünelektroforezi	
63	903.700	Southern Blot	
64	903.730	SSCP analizi	
65	903.740	STR analizi	
66	903.760	Su yükleme testi	

67	903.805	Sirolimus kan düzeyi tayini	Panel reaktif antikor (PRA) class II	
68	903.810	Takrolimus (FK 506)		
69	903.840	Tiroid stimule edici immunglobulin (TSI)		
70	903.980	TRH stimülasyon testi	Protein C antijeni	
71	904.060	TSH stimülasyon testi (ilaç dahil)		
72	904.075	Ter testi	Protein S antijeni	
73	904.090	Üçlü test (E3-HCG-AFP)	Sitotoksik lenfosit alt grupları (panel)	
74	904.230	Yenidoğan taraması (Tandem MS)	Tissue factor pathway inhibitor (TFPI,	
75		9.2.HEMATOLOJİ LABORATUVARI	Tissue factor pathway inhibitor (TFPI,	
76	904.280	Aktive protein C rezistansı		
77	904.320	Anormal hemoglobin taraması	Trombin aktive fibrinolitik inhibitörü	
78	904.330	Anti Faktör II a		
79	904.340	Anti Faktör X a	Tromboelastogram	her bir ka
80	904.360	Antijene özgün sitotoksik yanıt	(tetramer) fibrinogen faktör, ristosetin	
81	904.430	Doku Plazminojen aktivatör (TPA)		
82	904.440	Dört basamaklı doku tiplendirmesi (Kök hücre nakli,her lokus için)	Actinomyces kültürü	
83	904.450	Eozinofil katyonik protein	Campylobacter kültürü	
84	904.640	Global fibrinolitik kapasite	Chlamydia kültürü	
85	904.690	Hemoglobin elektroforezi HPLC ile		
86	904.700	Hemoglobin elektroforezi Aqar jel ile	Gardnerella vaginalis kültürü	
87	904.710	Hemoglobin zincir analizi (HPLC)	Genişletilmiş spektrumlu beta laktamaz (ESBL) ve sinerji (E test)	
88	904.760	HLA A, B, C (moleküler yüksek çözünürlükte, her biri)		
89	904.780	HLA DP, DR, DQ (moleküler yüksek çözünürlükte, her biri)	Helicobacter pylori kültürü Legionella kültürü	
90	904.790	HLA uygun donör taraması (aile içi)	Leishmania kültürü	
91	904.800	HLA-A,B,C (moleküler düşük çözünürlükte, her biri)	Mantar aranması ve kültür Mantar tanımlanması ve antifungal duyarlılık testi (otomatik sistem)	
92	904.810	HLA-DR,DP,DQ (moleküler düşük çözünürlükte, her biri)	Mikobakteri antibiyotik duyarlılık testi (otomatik sistem, herbiri)	
93	904.820	In vitro doku kültürü (semi solid agar)		
94	904.840	İnvitro ilaç duyarlılığı (herbir ilaç için)	Mikoplasma kültürü	
95	904.880	Kollajen ADP (tam otomatik cihazda trombosit agregasyonu)	Solunum sekresyonlarının kantitatif	
96	904.890	Kollajen epinephrin (tam otomatik cihazda trombosit agregasyonu)	Ureaplasma kültürü Anti nötrofil sitoplazmik antikor profil	
97	904.920	Lenfosit alt grupları	Borrelia burgdorferi antikor (Western	
98	904.980	Lökosit sistin izolasyonu (HPLC)		
99	905.080	Monoklonal antikor (herbiri)	(akım sitometresi) ayrım antijenleri fatGalaktomannan antijeni	viral yük (IFA)
100	905.090	Nükleik asit teknolojisi ile (NAT) HBs, HCV, HIV1 tayini	HIV doğrulama (Western-blot) İnfluenza virus antijeni (DFA)	
101	905.140	PAC-1 kompleks (flow sitometri)	İnterleukin (Her biri için)	
102	905.160	Panel reaktif antikor (PRA) class I antijene spesifik	Kollajen Tip I C Terminal (CICP) Legionella antijeni (idrar)	
103	905.170	Panel reaktif antikor (PRA) class I tarama	Pneumocystis carinii (DFA)	
104	905.180	Panel reaktif antikor (PRA) class II antijene spesifik	B-Kontrastlı tetkikler Anterograd pyelografi, var olan	var olan k

		kateterden			
149	802.000	Anterograd pyelografi, ince iğne ile işlemin tümü	Fizik tedavi ve rehabilitasyon ayaktan (günlük)		Tedavi içeriği hastaya göre fizik tedavi uzmanı tarafından belirlenir. Paket programda günlük seans minimum bir saattir.
150	802.010	Artrografi			
151	802.020	Bronkografi			
152	802.030	Çift kontrast kolon tetkiki			
153	802.040	Çift kontrast mide tetkiki			
154	802.050	Dakriosistografi			
155	802.060	Defekografi			
156	802.070	Distal kolon grafisi			
157	802.080	Duktografi-galaktografi			
158	802.090	Enteroklizis			
159	802.100	Faringografi			
160	802.110	Faringo-özefagografi			
161	802.120	Fistülografi			
162	802.130	HSG			
163	802.140	I.V.P.			
164	802.150	I.V.P.(dakikalık)			
165	802.160	İnce barsak tetkiki			
166	802.170	Kolon tetkiki			
167	802.180	Laringografi			
168	802.190	Lenfanjiografi			
169	802.200	Mide duodenum tetkiki			
170	802.210	Miyelografi			
171	802.220	Oral kolesistografi			
172	802.230	Özefagografi			
173	802.240	Peroperatuar kolanjiografi			
174	802.250	Poş grafisi			
175	802.260	Retrograd pyelografi	endoskopi hariç		
176	802.270	Retrograd üretrografi			
177	802.280	Sialografi (iki taraf)			
178	802.290	Sialografi (tek taraf)			
179	802.300	Sine özefagografi	anjio'da		
180	802.310	Sistogram (üç film)			
181	802.320	T tüp kolanjiografi			
182	802.330	Velofaringeal sinefloroskopi			
183	802.340	Voiding sistoüretrografi			

[R.G.
1
Temmuz
2006 –
26215]

[İçindekilere dön](#)

Ad
alet
Bakanlığı
ndan:

KA
MU
KURUM
VE
KURUL
UŞLARI
İHALE
ERİNE
KATILM
AKTAN
YASAK
LAMA
KARARI

Tic
aret sicil
numarası
2965/003
728 olan
ve Zile
istasyon
caddesi
No: 47

İŞLEM
GRUBU
Adresinde
faaliyetin
i
sürdüren
Baran
Temizlik
Yemek
Organiza
syon
Taahhüt
İşleri
Sanayi
Ticaret

EK-3

KODU	İŞLEMİN ADI	AÇIKLAMA
P915000	Fizik tedavi ve rehabilitasyon ayaktan (günlük paket) (14. güne kadar)	Tedavi içeriği hastaya göre fizik tedavi uzmanı tarafından belirlenir. Paket programda günlük seans minimum bir saattir.
P915010	Fizik tedavi ve rehabilitasyon ayaktan (günlük paket) (15- 30.gün arası)	Tedavi içeriği hastaya göre fizik tedavi uzmanı tarafından belirlenir. Paket programda günlük seans minimum bir saattir.

Limited Şirketi 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 58'inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca fiil ve davranışının özelliğine göre (altı ay) süreyle 4734 sayılı Kanun kapsamındaki Kamu Kurum ve Kuruluşları İhalelerine katılmaktan yasaklanmasına karar verilmiştir.

[R.G. 20 Haziran 2006 – 26204]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

İzmir 9. İcra Mahkemesinin 2002/4597 Esas, 2002/7879 Karar numaralı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 27 Haziran 2006 – 26211]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Bodrum Sulh Hukuk Mahkemesine ait 2005/263 ve Bodrum İcra Mahkemesine ait 2005/476 Esas sayılı dava dosyalarının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosyalar için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 28 Haziran 2006 – 26212]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Batman 1. Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2004/907 Esas, 2005/177 Karar sayılı dosyasının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için kıyasen uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G.
29
Haziran
2006 –
26213]

 [İçindekilere dön](#)

**Ad
alet
Bakanlı
ğın dan :**

Çe
mişgezek
Asliye
Hukuk
Mahkem
esine ait
1971/119
2 Esas,
1978/255
Karar
sayılı
dâva
dosyasını
n
kayboldu
ğu
anlaşıldı
ğın dan,
4473
sayılı
Yangın,
Yersarsın
tı sı,
Seylâp
veya
Heyelân
Sebebiyle
Mahkem
e ve
Adliye
Daireleri
nde
Ziyaa
Uğrayan
Dosyalar
Hakkında
Yapılaca
k
Muamele
lere Dair
Kanun

hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilân olunur.

[R.G. 1 Temmuz 2006 – 26215]

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığından :

Silivri Asliye Hukuk Mahkemesine ait 2006/70 Esas ve 1999/463 Esas sayılı dava dosyalarının kaybolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyalan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun Hükümlerinin söz konusu dosyalar için uygulanmasına ve adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına

T.C.

**ADALET BAKANLIğI
EğİTİM VE DİNLENME TESİSLERİ
MERKEZ YÖNETİM KURULU**

Karar No:

2006/2764

Karar Tarihi:

16.06.2005

KAR

AR

karar verildiği ilan olunur.

[R.G.

2

Temmuz

2006 –

26216]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

**Duyuru
lar**

Maliye Bakanlığının Kamu Sosyal Teftişlerine ilişkin Tebliği (Sayı 2006-1) 13/06/2006 tarihinde 26197 sayılı Resmî Gazetede yayınlanmış, tebliğ hükümlerinin 01/06/2006 tarihinden itibaren geçerli olduğu belirtilmiştir. Adalet Teşkilatını Güçlendirme Vakfına ait olmayan Bakanlığımıza bağlı misafirhanelere ilişkin olarak aşağıdaki hususlar Yönetim Kurulumuzca oybirliği ile karar altına alınmıştır.

1) 01/06/2005 tarihinden sonra ise Birinci bölge iller ile denize kıyısı bulunan ilçe Cumhuriyet başsavcılıkları nezdinde bulunan misafirhanelerden yararlanacak kişi başı (KDV. Dahil) 10.00 YTL., bunların dışındaki yerlerde ise (KDV. Dahil) 7.50 YTL. ücret alınacaktır.

2) Birinci bölge iller ile denize kıyısı bulunan ilçe Cumhuriyet başsavcılıktan nezdinde bulunan misafirhanelerin tahsis işlemleri Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül aylarında kurulumuz tarafından yapılacaktır. Cumhuriyet başsavcılıkları tarafından tahsis işlemi ancak kurulumuzdan izin alınmak suretiyle yapılabilecektir. Bunun dışındaki zamanlarda ve bu kapsamda olmayan yerlerin tahsisini ise Cumhuriyet başsavcılıkları önceden olduğu gibi yapmaya devam edeceklerdir.

3) Misafirhanelerden Bakanlık ve Merkez Yönetim Kurulunca uygun görülen Adalet Bakanlığı personeli ile emeklileri, diğer kamu kurum ve kuruluşlarında çalışanlar ile misafirler yararlanacaklardır. Personel ve emeklinin eşi ile altsoyu olan çocukları, torunları, üstsoyu olan anne ve babası ile büyükanne ve büyükbabaları personel gibi, benzer şekilde kamu kurum ve kuruluşlarının personeline ve emeklilerine aynı yakınlığı bulunan kişiler de kamu kurum ve kuruluşunun personeli gibi ücretlendirilecektir. Bunların dışındakiler ise misafir statüsünde değerlendirilecektir.

4) Kamu kurum ve kuruluşunun personeli ile emeklilerine Bakanlığımız personeline belirlenen ücretin % 25, misafirlere ise %50 fazlası ücret uygulanacaktır.

5) Misafirhaneden yararlanacakların yedi yaşını doldurmamış çocukları için, ayrı yatak tahsis edilmesi halinde tam konaklama bedeli alınacak, ayrı yatak tahsis edilmemesi halinde ise konaklama bedeli alınmayacaktır. Ay ve gün esas alınmak suretiyle 1999 yılı ve sonrası doğumluların yaşlarının geçerli kimlik belgesi ile ispatlanması zorunludur.

6) Misafirhaneden yararlanacak geçici görevli kamu personelinden alınacak konaklama ücreti, geçici görevlendirmenin ilk 10 günü için yurtiçi gündeliklerinin tamamını, daha sonraki günler için 1/2'sini, geçici görevli denetim elemanlarından alınacak konaklama bedeli ise yurtiçi gündeliklerinin tamamını geçemez.

7) Yukarıda tarih ve sayısı belirtilen Maliye Bakanlığının Bütçe Uygulama Talimatının diğer hükümleri uygulanmada aynen geçerli olacaktır.

Başkan	Üye	Üye
Enver KAYA	Hasan ŞAHİN	Muharrem
AKKAYA	Tetkik Hâkimi	Tetkik Hâkimi
Hâkim	Tetkik Hâkimi	

**İdarî ve Malî İşler
Dairesi Başkanı**

**O L U R
16/6/2006**

**Fahri KASIRGA
Hâkim
Bakan a.
Müsteşar**

 [İçindekilere dön](#)

**T.C.
ADALET
BAKANLIĞI**

Genel Müdürlüğü

Hukuk İşleri

Sayı :B.03.0.HİG.0.00.00.03-010.07-10-2006-13325

14/06/2006

Konu : Müzekkereler

**.....
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA**

Bakanlığımıza intikal eden bilgilerden: bazı yer icra müdürlüklerince yazılan müzekkerelerin : unvan ve isim yazılmadan imzalandığı; elden verilen müzekkerelerde ise bazı usul işlemlerinin uygulanmadığı, bu durumun ise bazı sahtecilik işlemlerinin yapılmasına yol açması nedeniyle sızlanmalara neden olduğu anlaşılmaktadır.

"Resmi Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin" 2. maddesinde bu Yönetmeliğin, bütün kamu kurum ve kuruluşlarını kapsayacağı belirlendikten sonra, 16. maddesinde; "Metnin bitiminden itibaren iki-dört aralık boşluk bırakılarak yazıyı imzalayacak olan makam sahibinin adı, soyadı ve unvanı yazı alanının en sağına yazılır, imza ad ve soyadın üzerinde bırakılan boşluğa atılır. Elektronik ortamda yapılacak yazışmalarda, imza yetkisine sahip kişi yazıyı güvenli elektronik imzası ile imzalar" ifadesine yer verildiği görülmektedir.

Diğer taraftan, "Hukuk ve Ticaret Mahkemelerinin Yazı İşleri Yönetmeliğinin" 36. maddesinin 3. fıkrasında; "Reis veya hâkim tezkerenin elden verilmesine müsaade ederse iş sahibinin zimmet defterine imzası alınır. Aynı zamanda bu müsaade müsveddeye yazılarak tesbit olunur." hükmü yer atmaktadır.

Bu itibarla, icra müdürlüklerince yazılan müzekkerelerde; "Resmi Yazışmalarda Uygulanacak Esas ve Usuller Hakkında Yönetmeliğin" 16. maddesi hükmü uyarınca, yazıyı imzalayan

makam sahibinin; sicil- ad-soyad, unvan, imza ve mühürünün bulunması; elden verilen müzekkerelerde de "Hukuk ve Ticaret Mahkemelerinin Yazı İşleri Yönetmeliğinin" yukarıda yazılı 36. maddesinin 3. fıkrasında belirlendiği biçimde işlem yapılması ile ilgili olarak gereken dikkat ve özenin gösterilmesi gerektiği hususunda bilgi edinilmesini ve keyfiyetin yargı çevrenizdeki Cumhuriyet Başsavcılıkları ve icra ve İflas Müdürlükleri ile bilgileri bakımından mahkemelere duyurulmasını rica ederim.

**Ayhan
TOSUN
Hâkim
Bakan a.
Genel
Müdür**

 [İçindekilere dön](#)

— • —
**T.C.
ADALET
BAKANLIĞI
Hukuk İşleri Genci Müdürlüğü**

**Sayı :B.03.0.HİG.0.00.00.03-010.07-11-2006
— 14066**

26/6/2006

**Konu :Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
İşyurdu Müdürlüğü Tercüme Bürosu**

**.....CUMHURİYET
BAŞSAVCILIĞINA**

Bakanlığımız Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevleri İşyurtları Kurumu Daire Başkanlığına ait 16/06/2006 tarihli ve B.03.0.İŞY.0.00.03-02/R/U.Müt/649 sayılı yazıda:

Adalet Teşkilatını Güçlendirme Vakfınca (ATGV) Ankara Adliyesi içinde işletilmekte iken. ATGV Başkanlığı Yönetim Kurulu ve İşyurtları Kurumu Yüksek Kurulunun almış oldukları kararlar doğrultusunda Ankara Açık Ceza infaz Kurumu Müdürlüğü İşyurduna devredilmesi uygun görülen "Tercüme Bürosu"nun 01/07/2006 tarihinden İtibaren Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü İşyurduna bağlı olarak faaliyetlerine devam edeceği.

Bu nedenle de; belirtilen tarih itibariyle:

Daha önce Cumhuriyet Başsavcılığı, ağır ceza, asliye ceza, sulh ceza ve diğer mahkemelerce tercümesi yaptırılmak üzere, "ATGV Tercüme Bürosu" ibaresiyle gönderilen evrakın, "Ankara Açık Ceza infaz Kurumu İşyurdu Müdürlüğü Tercüme Bürosu" ibaresiyle gönderilmesi.

Ceza mahkemeleri sarf kararlarındaki "ATGV Tercüme Bürosu" ibaresinin kaldırılarak yerine, "Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu İşyurdu Müdürlüğü Tercüme Bürosu" ibaresinin konulması ve sarf kararlarına mütercim isminin yazılması,

Hukuk mahkemelerinin veznelere yazdıkları tercüme reddiyatlarından "ATGV Tercüme Bürosuna Ödenmesi" ibaresinin kaldırılarak yerine, "Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu İşyurdu Müdürlüğü Tercüme Bürosuna Ödenmesi" ibaresinin konulması.

Tercüme Bürosuna ait tercüman yemin zabıtlarındaki banka hesap numarasının. Ankara Adliyesi Vakıflar Bankası Hesap No:2034473 olarak değiştirilmesi.

Gerektiği,

Hususlarının tüm teşkilata duyurulmasının istenildiği anlaşılmaktadır.

Bilgi edinilmesini, keyfiyetin yargı çevrenizdeki Cumhuriyet Başsavcılıkları ile bilgileri bakımından mahkemelere duyurulmasını rica ederim.

**Ayhan
TOSUN
Hâkim
Bakan a.
Genel
Müdür**

 İçindekilere dön

HAZİRAN / 2006

A) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1- 26267 Ümmühan (NACAROĞLU) ARAS İstanbul Ticaret Mahkemesi Başkanı

B) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	17356	Şener GÜNGÖR	Yargıtay Onuncu Ceza Dairesi Başkanı
2-	20790	Ünal SUBAKAN	Uzunköprü Hâkimi
3-	17804	Ahmet SOYLU	Ankara Cumhuriyet Başsavcı Vekili
4-	18904	Hüseyin ÇELİKTEN	İstanbul Cumhuriyet Savcısı